

GEMEENTERAADZITTING d.d. 26 MAART 2021

=====

VOORZITTER: Goed? Dan zijn we hier in de raadzaal met alle fractieleiders voltallig en dan open ik de gemeenteraad. Ik begin met een paar mededelingen. Eerste mededeling heeft te maken met de naamsverandering van de sp.a-fractie. De nieuwe naam, zoals jullie zeker al hebben gehoord, is de fractie Vooruit. Dan kregen we ook het nieuws, dat schepen Marijke Henne, de verhindering van Marijke Henne werd verlengd tot 30 juni 2021. En we hopen dat ze dan zeker terug gezond kan zijn. Dan is er ook de afvoering van een stukje van het punt 6 bij de benamingen van de straten, nl. het stukje over het Menapiërsark. De naam “het Menapiërsark” wordt nog on hold gezet, wordt nog ... Dus dat wordt nu niet beslist in de raad. En dan op vraag van de meerderheid, ja. Goed, dan beginnen we met het eerste punt dat we gaan behandelen, gemeenteraad, antwoord op verzoekschrift aan de gemeenteraad, goedkeuring. Ik geef meteen ... Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Over de agenda. Er is wat over en weer gemaaild de laatste dagen zeker, wat ertoe leidde dat de agenda van de aanvullende punten in zekere zin zou afgeslankt kunnen worden. Maar ik weet niet of daar in het begin van de zitting al iets over moet gezegd worden.

VOORZITTER: Wel, ik stel ... Dat mag. Ik wil ...

VAN DER COELDEN: Allé, voor de overzichtelijkheid is dat misschien wel aangewezen, denk ik.

VOORZITTER: Misschien is dat oké. Ik zal het misschien aan de fractieleiders overlaten.

VAN DER COELDEN: Ik zal beginnen. Wij zijn bereid – allé, bereid – wij zouden het punt over de Paterskerk, de interpellatie over de Paterskerk willen laten vallen. En collega Geerts is bereid om het puntje, dat ze aan de agenda gezet had over de gedwongen huwelijken, om dat om te zetten in een schriftelijke vraag.

VOORZITTER: Ja, dank u.

VAN DER COELDEN: Met wel de vraag of ze dat zelf moet doen of dat dat automatisch zou kunnen gedaan worden.

VOORZITTER: Dat kan wel automatisch, denk ik hé.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u.

VOORZITTER: Oké, dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Wij zouden ook om ja, de agenda te verlichten, één punt willen omzetten naar een schriftelijke vraag, met name het punt over internet voor iedereen. Wat al

eigenlijk op de agenda stond vorige maand. Maar ook daar zouden we vragen of de schepen, ja, op korte termijn toch - allé, best vóór de Paasvakantie, want anders zijn we toch al bijna, allé, over half april – daar een schriftelijk antwoord kan op formuleren. Ik vermoed dat dat geen probleem is, want dat was al bekend bij de vorige gemeenteraad. Dus dat zal wel ...

VOORZITTER: Ik vermoed ook dat er ...

MAES: ... geen probleem zijn, denk ik.

VOORZITTER: ... een antwoord zal voorbereid zijn. Dus op die manier zal dat zeker geen probleem zijn. De schepen zal het ook gehoord hebben. Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Het punt van collega Uytendhouwen wordt afgevoerd. De twee punten van collega Kristof Van Gansen, die zal zich beperken tot de vraagstelling, niet meer de inleiding lezen of samenvatten die u reeds hebt kunnen lezen. Hij zal dat in twee zinnen doen en hij hoopt dat de schepen en/of burgemeester ook in twee zinnen antwoordt, zodanig dat alleen ten volle de interpellatie van collega Julien Ghesquière overblijft.

VOORZITTER: Ja, oké. Dank u wel, mijnheer De Meyer. En mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, collega's, wij gaan er nog een hele slok bovenop doen. Wij gaan 4 interpellaties schrappen, nl. interpellatie nr. 1 van collega Pannecoucke, die die zal ontwikkelen op de eerstvolgende commissie van de betrokken schepen. Idem dito voor de interpellatie van collega Marc Huys, die die zal ontwikkelen – maar dat is nog niet zeker, moet ik nog met hem overleggen – in de commissie of tijdens de volgende gemeenteraad. Een interpellatie van mijzelf in verband met de stedenbouwkundige vergunning Nieuwe Molenstraat zal ik aanbrengen in de eerstvolgende commissie van de bevoegde schepen. En dan is er nog de interpellatie van Anneke Luyckx, die die ook zal ontwikkelen óf in de commissie óf in de volgende gemeenteraad. Maar ik zal dat allemaal definitief maandag ten laatste schriftelijk ook aan de bestuursadministratie overmaken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dat is ...

WYMEERSCH: Dat zijn er 4 hé.

VOORZITTER: Dat zijn er 4, ja. Dank u wel, dank u wel. Ik heb het al een paar keer gezegd. Goed, dan stel ik voor dat we met het eerste punt verder gaan. Het antwoord op het verzoekschrift. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, we hebben er de afgelopen commissie grondig op ingegaan. Ik denk dat alle elementen grondig bekeken zijn, grondig bestudeerd zijn.

Ik wil nog eens herhalen, dat het onze wens is om deze groene ruimte zoveel mogelijk te behouden, maar dat de planschaderegeling het ons daar niet gemakkelijk maakt. En dus na

grondige bespreking in de commissie, waar nog een aantal tekstwijzigingen zijn voorgesteld en ook zijn meegenomen, ligt volgend voorstel van beslissing vanavond voor – dit is uiteraard ook aan iedereen bezorgd, staat ook opgeladen in E-besluit, maar ik ga het toch nog even voorlezen – “Aangezien het percelen betreft, gelegen in woongebied aan een voldoende uitgeruste weg, waardoor de waarde van de percelen zeer hoog is en gelet op de daardoor onverantwoord hoge kostprijs, beslist de gemeenteraad niet in te gaan op het verzoek om de percelen aan te kopen. De gemeenteraad vraagt gezien de ligging in woongebied aan een voldoende uitgeruste weg, maar ook in een groene lob om bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening verhoogde aandacht te schenken aan het maximaal behoud van het groene karakter. De gemeenteraad bevestigt de visie, zoals aanbevolen in de woonbeleidsstudie om de woongebieden, gelegen vanaf 50 m achter een voldoende uitgeruste weg in de plangebieden Dillaartwijk 3 en Bellestraat/Zonneken niet te ontwikkelen als woongebied”. Dus dat is de beslissing, die vanavond voorligt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie al een tussenkomst van de heer Van der Coelden en de heer Maes. En de heer Wymeersch. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Eerst en vooral bedankt aan de schepen en aan de mensen van de administratie om in de commissie een uitvoerige toelichting te geven, zowel bij heel de historiek van dit gebied als bij het heden en bij het voorstel dat hier vanavond voorligt. Wat heeft ons dat geleerd, zou Piet Huysentruyt zeggen. Om te beginnen, dat bij de afbakening van dat stedelijk gebied in 2005 zeker – 2007 ? – heel dit gebied tussen De Ster en de Kleine Heimelinkstraat, allé, of toch een groot deel van dat gebied een andere bestemming gekregen heeft. Omgezet is van landbouwgebied in woongebied. En dat dat in feite een cadeau met een grote strik geweest is voor al die eigenaars - en dat is niet de fout van de stad - vermits daar blijkbaar geen planbaten op betaald zijn. Op dat moment was dat gebied dus woongebied. Konden daar verkavelingsaanvragen, bouwaanvragen op worden ingediend om het zo te zeggen zonder beperking. Tweede wat de commissie ons geleerd heeft, dat is dat zowel met het lobbenstad, maar ook met de diverse woonstudies die er geweest zijn in Sint-Niklaas, dat het stadsbestuur – dat sowieso al niet gelukkig was met die afbakening door het Vlaams gewest – in feite een stap in een andere richting gezet heeft en gezegd heeft, ja, dat gebied tussen De Ster en de Bellestraat of de Kleine Heimelinkstraat, dat moet zo open mogelijk blijven. Dat is een stadslab. Daar moet open ruimte blijven.

En dat wonen, die woonbehoefte – want Vlaanderen staat er dan blijkbaar toch op dat die woningen daar ergens een plaats zouden vinden in dat gebied – die woningen die moeten dan maar zoveel mogelijk gegroepeerd worden langs de kant van de Kleine Heimelinkstraat, langs de

kant van de Bellestraat. Wat we dan ook geleerd hebben, dat is als men dat gaat narekenen, wat dat de stad zou kosten aan planschade die men zou moeten betalen in om het even welke versie van het instrumentendecreet, gelijk dat die al op papier gezet zijn of gelijk dat die op komst is, dat is dat het geen betaalbare optie is en dat kunnen we ook onderschrijven. Daar moeten geen berekeningen voor gemaakt te worden. Die mening zijn wij ook toegedaan. Maar wat er dan ontbrak in de toelichting, die we kregen op de commissie, ja, dat is “quit, wat nu?”. En daar hadden wij meer verwacht. Als het de intentie blijft van de stad om die groene lob als groene lob te organiseren en om daar tot een evenwicht te komen tussen de onvermijdelijke bebouwing van een deel van dat gebied en het groene open karakter, de ruimte die er moet zijn om te spelen, de bossen, de bomen die er eventueel moeten zijn, de doorsteken die er ook moeten zijn om dat gebied toegankelijk en doorwaadbaar te maken, als dat de optie is, dan verwacht ik meer van een stadsbestuur dan wat er vandaag ons voorgelegd wordt in het voorstel van beslissing. Dan verwacht ik daar een visie op voor heel dat gebied, maar in het bijzonder - en vooral omdat we daar dan door gevat waren via het verzoekschrift – in het bijzonder voor dat stuk tussen de Kallohoekstraat en de Eekhoornstraat en de Bellestraat, waar het vandaag over gaat. En zo’n visie in onze ogen is meer dan te zeggen in de eerste 50 m langs de Kallohoekstraat, daar kan onvermijdelijk dan gebouwd worden en we gaan erop letten dat er toch nog een zekere mate van vergroening bij is of behouden blijft. En dat achterliggende gedeelte, dat gaan we bevrozen in de geest van de woonstudie, maar ook wel in de wetenschap ja, dat je er nog altijd met een probleem zit om dat juridisch afdwingbaar te maken tegenover een hardnekkige verkavelaar. We vinden dat dat niet de juiste visie is. Een visie, dat betekent dat je als stadsbestuur de ruimtelijke ontwikkeling van dat gebied probeert te sturen. Dat je voor jezelf uitmaakt waar er in dat gebied als het dan moet gebouwd kan worden, gewoond kan worden. Maar in de eerste plaats wat er in dat gebied groen en open moet blijven. Hoe groot die ruimte moet zijn, waar die moet zijn en hoe die ook kan aansluiten bij de omliggende percelen, bij de omliggende straten. Hoe die zich kan aansluiten richting Bellestraat, richting Kallohoekstraat, richting de Eekhoornstraat, richting de school ook. We hebben contact genomen met een aantal mensen binnen de school. Ja, daar leeft toch wel een bepaald verwachtingspatroon ten opzichte van heel dat gebied in functie van de school.

Zowel allé, om daar een mate van groen en open ruimte te voorzien, waar ook de school gebruik van kan maken, als om daar doorsteken te realiseren, waardoor dat de kinderen op een meer veilige en een meer comfortabele manier naar de school kunnen gaan als vandaag het geval is. Dus op dat punt hadden we meer verwacht van het stadsbestuur. Hadden we verwacht dat er een eigen visie was. Hadden we verwacht dat met die eigen visie of op basis van die eigen visie, dat men het gesprek zou willen aangaan met de projectontwikkelaar. Schepen De Meester heeft ons daar een mail bezorgd van die projectontwikkelaar. Ik ga mij er niet over uitspreken of dat voorstel nu goed of slecht is of past in de lijn van wat de stad zou willen of niet, maar het getuigt in ieder geval van een bepaalde bereidheid om de algemene principes, die zouden moeten vooropstaan bij de invulling van dat gebied – ik heb ze daarnet genoemd, ik ga ze niet nog eens noemen – maar om die algemene principes, om daar toch ook als verkavelaar in een zekere mate mee rekening te houden. Of de ambities van het stadsbestuur dan overeenstemmen met wat de verkavelaar wil realiseren, dat is een andere zaak. Daar moet over gesproken kunnen worden. Maar je doet dat als stadsbestuur vanuit een uitgesproken eigen visie op wat dat gebied zou moeten worden in de toekomst. En dat ontbreekt ons en daarom zullen wij ons vanavond onthouden bij de stemming over het voorstel van beslissing.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Maes. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Eerst en vooral wil ik ook de schepen en de administratie bedanken voor de ja, de interessante discussie die we daarover gehad hebben op de commissie. En ik heb ook gemerkt, dat er een aantal aanpassingen zijn gebeurd in de tekst, wat wij toch ook wel appreciëren. Maar deze tekst vinden wij absoluut niet tegemoetkomen eigenlijk aan de verzuchtingen, die er zijn. Niet alleen van de mensen, die daar wonen en die daarvoor een verzoekschrift hebben ingediend, maar eigenlijk alle mensen in onze stad, die eigenlijk willen dat het groen maximaal wordt behouden. En die eigenlijk ja, positief staan tegenover dat lobbenstadmodel, maar dat lobbenstadmodel dat is vandaag niet juridisch verankerd. En dit is een kans, die hier eigenlijk gemist is, om een voorbeeld te stellen en te geven naar de bevolking toe van “wij willen daar werk van maken en wij willen dat lobbenstadmodel juridisch verankeren”. Ik ga niet te veel in technische details weer ingaan. Dat hebben we op de commissie gedaan. Maar wat ons in elk geval stoort, is dat er eigenlijk die zin over die 50 m in het voorstel dat nu voorligt, om dat wel te ontwikkelen of mogelijkheid te geven om dat te ontwikkelen tot woongebied, ja, eigenlijk wil dat zeggen dat de stad dat groen, dat het kans maakt dat dat wordt opgegeven. Als er een projectontwikkelaar erin slaagt om daar hetzij bij de stad, hetzij bij een hogere instantie een vergunning voor te krijgen, dan zijn de wensen van de buurtbewoners eigenlijk ja,

niet gevolgd. En er zijn twee uitgangspunten eigenlijk, die er bij de indieners van het verzoekschrift zijn geweest. Dat is ten eerste, we willen zoveel mogelijk het behoud van het groen. En ten tweede, we willen niet elke keer als er een nieuwe bouwaanvraag wordt ingediend, telkens opnieuw bezwaarschriften gaan indienen. We willen garanties naar de toekomst. En ik vrees dat met dit voorstel, dat hier voorligt, dat daar geen garanties zijn voor de toekomst. Ik vrees zelfs meer, dat we misschien binnen enkele jaren ergens in de krant lezen van kijk, het schepcollege staat positief ten opzichte van een project met groene daken in die omgeving. Dus dat is eigenlijk impliciet in deze tekst ingebouwd. Daarom vinden we dit een gemiste kans om duidelijk te maken naar de bevolking “wij willen eigenlijk maximaal dat groen behouden en we willen eigenlijk ervoor zorgen dat dat lobbenstadmodel ook juridisch verankerd wordt”. En dat heeft natuurlijk wel ook te maken met het instrumentendecreet. En ik denk, op het einde van de commissie zei u nog tegen mij “iedereen in deze zaal die is daar niet gelukkig mee, met dat instrumentendecreet dat nu voorligt”. Wel, ik zou het wel graag willen zien. Want dat instrumentendecreet, dat is inderdaad niet evenwichtig. Dat stelt niet het algemeen belang op hetzelfde niveau als het private belang. Maar dat moeten we wel zeggen, durven zeggen vanuit deze stad. Dan moeten we dat ook durven duidelijk maken naar de Vlaamse regering, die daarover nog altijd aan het debatteren is en die daarvoor nog altijd moet een antwoord formuleren op de opmerkingen van de raad van state en ook nog altijd dat moet voorleggen aan de Europese commissie, dat ook nog altijd niet evident is. Dus ik denk, dat we daar als stad een duidelijk signaal hadden kunnen geven om te zeggen ja, dat instrumentendecreet dat is eigenlijk een cadeau voor de eigenaars van de gronden, die die op dit moment bezitten. En het is absoluut niet evident hé. Want als we kijken naar landen rondom ons – ik denk bv. aan Frankrijk, Groot-Brittannië – daar bestaat dat niet hé, dus die compensatie die er is voor de grondeigenaars wanneer dat er eventueel een wijziging van bestemming komt. Dus ik denk, dit is een gemiste kans. En wij vinden het jammer dat er eigenlijk niet aan die twee bekommernissen van de buurtbewoners een antwoord wordt gegeven.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef eerst het woord aan de heer Wymeersch en dan aan de heer De Meyer. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het meeste is hier gezegd. En in feite is de - beide tussenkomsten vullen zichzelf, vullen mekaar aan - en heeft collega Van der Coelden perfect naar voorgebracht wat ook onze bekommernis is. Maar ik vind het principieel ook al een foute beslissing van de meerderheid en van dit college.

Want deze beslissing getuigt van een soort van vrijblijvendheid, van een gebrek aan ambitie en van een gebrek aan durf. En u moet mij verontschuldigen, mijnheer de schepen, maar van een

meerderheid en van een college, waar uitgerekend voor de eerste keer in de geschiedenis van deze stad, een groene schepen de bevoegdheid over ruimtelijke ordening en planning heeft, is dat denk ik voor veel mensen een zware desillusie. En nu is er al verwezen – ik denk door collega Van der Coelden – naar de woonbeleidsstudie en het woonbeleidsplan - er zijn er twee verschillende geweest – waarbij inderdaad betrokken gebied indertijd – en ik heb het zo omschreven – in de frigo is gestoken. En noch in de eerste, nog in de tweede studie of en/of plan is er daar ooit sprake geweest als dusdanig over die strook van 50 m. Men heeft dus bewust of onbewust – en ik denk te weten onbewust – een verwachtingspatroon gecreëerd bij de mensen, die daar in de buurt woonden. Wetende van oké, het is hier bevroren en we zullen wel zien en alles zit op dit ogenblik goed. Maar niet wetende – en dat is geen verwijt, dat is een vaststelling – dat een modale burger van alle - zelfs heel wat politieke mandatarissen kenden het nog niet – dat heel wat procedures van ruimtelijke ordening niet zo simpel zijn om te begrijpen en te volgen. Laat ons daar inderdaad duidelijk over zijn. Nu, men heeft gekozen voor een beetje voor de vlucht vooruit vanuit dit college. Ze hebben gezegd van kijk oké, die 50 m zijn sowieso verloren, die kunnen wij niet behouden als zijnde open ruimte, dus we gaan ons daar direct op toegeven. Ik denk dat dit een foute instelling is. Enige durf en enige ambitie had moeten zijn van kijk, we zijn gestand aan de bepalingen die we hebben vastgesteld in onze plannen en in onze studies wat betreft woonbeleid en woonontwikkeling en we houden ons daarbij. We zien wel wat er gebeurt en we gaan ons te allen tijde en met alle mogelijke wettelijke middelen verzetten tegen eventuele ontwikkelingen die dan op ons afkomen. Men heeft nu al a priori toegegeven op een strook van 50 m diepte. Daarbij niet rekening houdend met het feit dat de open ruimte, die achter die 50 m gelegen is, door het feit dat men die strook van 50 m gaat bebouwen in deze of in gene zin dat zullen we dan nog zien en afwachten, dat deze als waarde als open ruimte ook vermindert, vermits deze voor te beginnen aan het zicht zal onttrokken zijn en twee, zal gehypothekeerd zijn wat betreft de ontwikkeling. Ik denk dat dat het voornaamste is, de voornaamste opmerking die wij kunnen maken. Een principiële. Het gebrek aan durf, het gebrek aan ambitie van deze meerderheid. En ik had – waar men de mond van vol heeft, loopt het hart van over – maar ik heb de indruk dat in deze wat betreft de groene woorden niet het groene hart vertegenwoordigen. Wij zullen deze beslissing niet goedkeuren, ook niet onthouden. Wij gaan daar spijtig genoeg, maar met volle overtuiging tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Waar ik eigenlijk over verrast ben, dat is dat de schepen in zijn inleiding ons niet heeft meegedeeld, dat het schepencollege beslist heeft in haar zitting van 15 maart om voor de groene lobben rup's te laten opmaken. Wat wij bij de eerste bespreking tijdens vorige

legislatuur eigenlijk reeds gevraagd hebben. Collega's, ik heb een kleine ruwe berekening gemaakt hoeveel uren tijd wij besteed hebben aan dit verzoekschrift. 2 x zeer uitgebreid in de commissie, 3 x in de gemeenteraad. De ene keer meer uitgebreid dan de andere. Ik kom aan een ruwe schatting van meer dan 100 uren van raadsleden, die hieraan besteed zijn. En het standpunt dat vandaag voorligt, is eigenlijk datgene wat het college van in het begin dacht. Dat verzoekster en de collega's daarvan ontgoocheld zijn, daar heb ik enig begrip voor. De tekst, die vandaag voorligt, is weliswaar verbeterd mede door toedoen van collega Johan Uytendhouwen. Daarom gaan we niet tegenstemmen, maar ons onthouden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik kan mij alleen maar aansluiten bij de historiek, die inderdaad Kris nog eens bondig geschetst heeft en waar wij inderdaad denk ik allemaal heel wat elementen van kunnen betreuren. Op dat vlak denk ik dat er geen discussie is over de ambitie. Dat die ambitie, dat we die ook de vorige bestuursperiode hebben proberen uitwerken. Allé, maar dat toen al bleek – en die situatie is er niet op verbeterd – dat dat onbetaalbaar is. Maar dat is hier inderdaad ook al gevallen. Ik merk ook en ik versta ook dat Kris mij met huiswerk terugstuurt. En ik neem dat ook mee. Ik vind dat dat goeie suggesties zijn om mee aan de slag te gaan. Dus ik neem dat huiswerk mee. Wat de opmerking betreft over die eerste 50 m-zone, dat is natuurlijk woongebied hé. Dus er wordt hier gezegd “dat wordt woongebied”. Nee, dat is woongebied. Dus dat is in die zin op dit moment bij elke vergunningsaanvraag al voor iedereen, voor alle betrokken partijen bang afwachten wat de hogere overheid beslist in deze. En we weten ook, dat die situatie er niet, op zich niet op zal verbeteren. En in die zin is het inderdaad de strategie hé, Frans. Ofwel houden we principieel, weigeren we alles, maar dan leggen we eigenlijk de sleutel bij de hogere overheid en zal zij het zijn, die uiteindelijk de beslissing neemt. Want over de gebieden na die eerste 50 m-zone hebben we als gemeenteraad heel wat sleutels in handen. Over die eerste 50 m-zone geldt het vergunnen en de beroepsmogelijkheden van elke aanvrager. Dus ofwel geven we daar alle sleutels uit handen, maar het college heeft inderdaad geoordeeld, dat we daar zelf de sleutels in handen willen houden, dat we daar zelf de regie willen houden, zodat we met dat huiswerk - dat Kris mij nu ook nog extra meegegeven heeft - maar dat we met die uitgangspunten - waarbij dat we dat groen karakter maximaal willen behouden - dat dat voor ons de leidraad is om in gesprek te gaan.

Om te kijken om daar de best mogelijke, het best mogelijke uit te halen en niet de sleutels zomaar in handen te geven van de hogere overheid. Maar dat is natuurlijk een verschil, allé, dat kan een verschil in visie zijn. Dus ja, allé, die twee mogelijkheden zijn er. En ook de opmerking van mijnheer De Meyer nog. De rup's heb ik inderdaad in mijn inleiding hier niet vermeld. Ik

heb dat in de commissie wel duidelijk vermeld. Hier heb ik mij inderdaad heel bondig proberen houden. Maar dat is in de commissie duidelijk aan bod gekomen. Tot daar.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Wie onthoudt zich? Dat is Vooruit en CD&V. Goed, dan zijn we gekomen aan punt 2, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 26 februari 2021, goedkeuring. Kunnen wij hierover stemmen? Dan zullen we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de ... Dat is eenparig. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van een functie van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, interventieteams), goedkeuring. Excuseer, ja?

DE MEYER: Wij vragen de afvoering van punt 18. Wij zullen dat motiveren op de moment dat het punt ter sprake komt.

VOORZITTER: Oké, dat is goed. Punt 18, dat gaat over d'Olmen. Oké, dank u wel. Goed, punt 3, burgemeester?

BURGEMEESTER: Toegelicht in de commissie door de korpschef. Geen vragen of bemerkingen.

VOORZITTER: Als daar nu geen vragen over zijn, stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 4, politieaangelegenheden, convenant tussen provincie Oost-Vlaanderen en politiezone Sint-Niklaas inzake opleidingen PAULO voor 2021, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Idem als punt 3.

VOORZITTER: Goed, als er nu geen vragen over zijn, stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 5, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordening, bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, de klassieke vraag om bekrachtiging van mijn besluit tot de hybride organisatie van raad- en commissiezittingen.

VOORZITTER: Goed. Als hier geen vragen zijn, stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, CD&V en PVDA. Wie stemt

tegen? Dat is Vlaams Belang. Punt 6, straatbenamingen, diverse benamingen, principiële goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, zoals toegelicht in de commissie stellen wij voor om dus het woonproject achter de Sparrenhofstraat het PIVO-hof te noemen, naar het gelijkname bier dat of één van de bieren die door de brouwerij De Baere werd gebrouwen. Pivo is het Tsjechische woord voor bier. Anderzijds vragen we dus ook om de beslissing over het park in Nieuwkerken uit te stellen. Wij willen daar toch een wat bredere bevraging in Nieuwkerken organiseren. Misschien dat er andere voorstellen naar voorkomen. In ieder geval, dit is één van de voorstellen. Maar we willen daar nog eens een rondje Nieuwkerken voor fietsen.

DE MEYER: Eventueel kan u het Schapenkoppenpark noemen ...

BURGEMEESTER: Wablieft, Jos?

DE MEYER: Eventueel kan u het Schapenkoppenpark noemen.

BURGEMEESTER: Awel ja, dus als de Nieuwkerkenaren daarmee opgezet zijn, waarom niet.

DE MEYER: Het is maar een suggestie, die ik meegeef hé.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Als hier geen vragen over zijn, stel ik voor dat we stemmen over het PIVO-hof. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 7, diensten, technologische oplossing voor stadsmunt, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Dank u wel, voorzitter. Dat is op de commissie besproken. En ik denk niet dat er daar nog verdere toelichting bij hoort.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar ... Ah, ik zie de heer Van Gansen, die vraagt het woord. Kristof, jij hebt het woord.

VAN GANSEN: Beste collega's, toen wij in 2019 bitcoin- en blockchainavonden organiseerden in Sint-Niklaas kwamen er altijd een 50-tal deelnemers. Waar de medeorganisatoren zich verder specialiseerden in het financiële aspect van cryptogeld, verkocht ik al mijn bitcoins en zette ik in op beleidswerk om hier in Sint-Niklaas een eigen stadsmunt te ontwikkelen. We zijn nu 4 jaar later.

De prijs van bitcoins is van 1.000 naar 50.000 gegaan, maar goed, vandaag ligt er ook een eigen stadsmunt hier op de tafel. Dus ik hoop dat ik er toch ook op één of andere manier iets aan overgehouden heb. Beste schepen, hartelijk dank om dit project te doen. Wij geloven hier zeer sterk in. En onze fractie gaat de digitale stadsmunt met Vlaamse ondersteuning dan ook met veel overtuiging goedkeuren. Er zijn wel 4 aandachtspunten, die wij willen meegeven in de verdere uitrol hiervan. Collega Jos De Meyer heeft reeds in de commissie aangegeven, dat het

aantal handelaars die moeten aansluiten, dat dat wel een cruciale succesfactor gaat zijn. Dus hier moet zeker goed op ingezet worden. Ook voor meer winkels uit de deelgemeenten en lokale hoeves te betrekken. Twee, ik geloof ook heel sterk, dat uw digitale munt om vrijwilligers te stimuleren, dat dat de ruggengraat van uw toekomstig vrijwilligersbeleid kan zijn. Misschien kan MIWA een duit in het zakje doen en ook financiële ondersteuning doen voor bv. Schoon Volk. Derde puntje, het was altijd de bedoeling geweest, dat de eerste fase, de overschakeling van Oh-punten naar een digitale munt, dat er nog een tweede fase zou volgen. En dat is dan een digitale munt op Waas niveau, omdat ge dan nog beter lokale voeding en toerisme kunt aantrekken. En vier, nog een bedenking rond het proces. Want inhoudelijk is het 100 % idee overgenomen, met dank. Maar wij denken wel dat het een gemiste kans is om eigenlijk die 50 ambassadeurs, die deelnemers van die blockchainavonden, om die nog niet te betrekken. Maar wie weet, is daar ruimte voor in de toekomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Schepen?

SOMERS: Ja, ik ga er kort op antwoorden. Effectief, in de commissie is er gesproken over het aantal handelaars, die gaan toetreden tot het systeem van de stadsmunt. Maar tot die ja, die opvatting was eigenlijk het college al van bij de start gekomen. Want ik denk als je alle collegenota's erop naleest, dat daar duidelijk staat, dat het college streeft naar een minimum van 175 handelaars. En dat daar ook de focus moet gelegd worden op de deelgemeenten. Daar zijn we ons van bewust. En ik denk dat het college dus eenzelfde visie heeft als jullie hier nu suggereren en zoals mijnheer De Meyer ook in de commissie verder heeft besproken. Rond de digitale munt en de verwijzing naar MIWA vanuit de organisatie, die ons begeleidt in gans dit traject, wordt er met alle diensten en met alle partners gesproken om te kijken op welke manier dat zij interesse kunnen hebben in dit project. Maar ik denk dat het nu de bedoeling is om te starten, te kijken naar een voldoende aantal handelaars te hebben en dan geleidelijk aan ook diensten te betrekken, waarin mogelijks effectief een MIWA, een vrijwilligerswerk kunnen vervat worden. Maar ik ga daar niet op vooruitlopen. Het Waas niveau, ja, ik denk als we ons al eens zouden focussen op Sint-Niklaas, het zou al goed zijn.

Laat ons hopen dat dit werkt, dat de burger dit apprecieert, dat de handelaars dit appreciëren en dat we binnen enkele jaren kunnen zeggen, dat we enorm veel gebruikers van het systeem hebben. Ik denk dat dat de eerste betrachting moet en zal zijn. Rond het niet-betrekken van de 50-tal deelnemers, dat is ook in het verleden al meermaals gezegd, dat we eens dat we de beslissing nemen, dat wij gaan terugkoppelen. Dus op het moment dat wij ook in contact gaan treden met handelaars en dergelijke meer, zullen ook die 50-tal deelnemers van heel de fase en het traject dat zal doorlopen worden in het kader van de stadsmunt op de hoogte gebracht worden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn er nog tussenkomsten hierover? Nee? Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming.

DE MEYER: Voorzitter, we zullen dat punt zoals collega Van Gansen gezegd heeft, met overtuiging goedkeuren. Maar de doelstelling 175 handelaars vinden we veel te weinig.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Welkom, mijnheer Pannecoucke. En mooi ontsmet? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? Het is de stadsmunt. Dat is ... Punt 7. Voor? Oké, dan is dat eenparig.

BURGEMEESTER: Jos, mijn voorstel was Cent-Niklaas.

VOORZITTER: Goed, dan zijn we gekomen aan punt 8, diensten, digitalisering van processen via Microsoft Dynamics en Microsoft Power Platform, toetreding tot de groepsaankoop LB365, goedkeuring. Schepen?

SOMERS: Ja, toegelicht in de commissie. Ik denk niet dat er daar nog verdere vragen zijn.

VOORZITTER: Goed, als er geen vragen zijn, dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 9, donderdagse markt, dadingsovereenkomst Dieter nv, goedkeuring. Schepen?

SOMERS: Ja, ook toegelicht in de commissie. En ik denk dat we dit hoofdstuk eindelijk kunnen afsluiten, hopelijk.

VOORZITTER: Goed, dan ... Ik zie geen vragen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, Vooruit, PVDA en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is CD&V.

DE MEYER: Stemverklaring. Wij onthouden ons, omwille dat de reden van de problemen eigenlijk was een gebrek aan motivering van de beslissing. En het is niet omdat Ethias betaalt, dat we dit geen probleem vinden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer, voor uw stemverklaring. Dan zijn we gekomen aan punt 10, financiën, compensatie ten gevolge van de coronacrisis, vrijstelling belasting op de tijdelijke privatisering (elektriciteitsgebruik donderdagse markt), goedkeuring. Schepen Somers nog altijd.

SOMERS: Ja, er is beslist om het elektriciteitsverbruik voor aanslagjaar 2020 niet aan te rekenen en op die manier tegemoet te komen aan de marktkramers, die toch ook een moeilijk jaar in 2020 achter de rug hebben.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen tussenkomsten. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, dan zijn we gekomen bij de punten van schepen Buysrogge. Dank u, schepen Somers. Punt 11, persoonlijke rechten, concessies, stedelijk sportcentrum Ter Beke, uitbating cafetaria en padel, voorwaarden lastenboek, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, toegelicht in de commissie.

VAN PETEGHEM: Voorzitter, ik heb daar een vraag over.

VOORZITTER: Ja?

VAN PETEGHEM: Ik heb in de commissie daar op tussengekomen. In de eerste plaats vind ik het alleszins een goeie zaak, dat de padel zou samenwerken wat betreft het uitbaten van de cafetaria Ter Beke. Omdat, de cafetaria heeft het altijd al moeilijk gehad en ik denk dat die vereniging, al dan niet met een vzw, er wel zal in slagen om die cafetaria uit te baten. Dat vind ik alleszins al positief. Wat vooral belangrijk is, er komt weer een activiteit bij in gans die site. En we zitten daar al met voetbal, met de judo, de sporthal. Nu de padel, Troelant, de Chiro, KLJ. En dat vind ik uiteraard een ramp wat betreft het parkeerprobleem van het gebeuren rond de sporthal. Ik heb indertijd, toen Wouter Van Belleghem het project van de KLJ had opgestart, dat eigenlijk wel wat jaren heeft geduurd, tussengekomen toen al om een parking te voorzien aansluitend aan die KLJ. Dat was met weinig geld te doen en dat was een goeie oplossing geweest. Nu, ik moet ook zeggen, dat we door de corona er nog geen jaar activiteiten geweest zijn, dat het ook niet opvalt. Nu komt er een activiteit bij en er is dringend nood aan parkeerplaats, want we hebben voor al die activiteiten een 25-tal parkeerplaatsen. Dat is een ramp. Allé, Peter, ge zegt ook “kom met de fiets naar de sporthal”, dat is goed voor sommige mensen, maar niet voor al de mensen die daar activiteiten doen. Ik vraag dus om toch wel te kijken om de mogelijkheid te onderzoeken om parkeerplaatsen te voorzien rond de ... (?). Dat is dringend. Er zijn mogelijkheden genoeg, maar ge moet natuurlijk de moed hebben om dat aan te pakken. Dus dat is mijn vraag gewoon. Voor de rest ben ik akkoord met dat punt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan de heer Ghesquière. Julien?

Ghesquière: Oké, voorzitter, dank u wel. Uiteraard, dit punt gaan wij ook goedkeuren, want het is inderdaad wel een wijze mogelijkheid om zeg maar de uitbating van de cafetaria wat aantrekkelijker te maken. Maar wij zouden toch aanmanen tot enige voorzichtigheid. Wij hopen dat daar inderdaad, als daar iemand aan begint of een club aan begint of een vzw of een vennootschap – het doet er niet toe – dat die mensen het inderdaad wel lang genoeg kunnen

volhouden. Want een gemakkelijke cafetaria om uit te baten, was dat sowieso niet. Nu, met dat koppelen aan dat padel terrein, dat lijkt mij toch wel enige mogelijkheden te geven. Maar, ik wou toch één ding opmerken. Bij het nalezen van de concessie heb ik toch opgemerkt – en mogelijks heeft dat nog nooit in een concessieopmaak gestaan – dat er toch eigenlijk geen voorzieningen instaan wat betreft overmacht en zoals we het nu meemaken, wat betreft bv. een pandemie. Want nu zijn die twee concessies aan mekaar gekoppeld eigenlijk, is dat één geheel. Zowel cafetaria als de padel. En stel nu dat men van de overheid oplegt om bv. de cafetaria te sluiten, maar men mag wel bv. verder de sportactiviteiten uitoefenen, ja, dan vraag ik mij eigenlijk af op welke manier dat men de vergoeding in verband met de concessie inderdaad gaat opsplitsen. Dus eigenlijk zou er volgens mij ook een soort verhouding, percentage moeten instaan en toch ook zeker een clause in verband met overmacht als de uitbater geen gebruik kan maken door de wetgeving van zijn concessie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Dank u wel, collega-raadsleden, voor de tussenkomsten en ook de woorden van steun voor hetgeen dat hier vandaag eigenlijk ook voorligt. Ik denk dat dat een goed voorstel is, waar we twee dingen combineren. Eén, zorgen we ervoor dat met het schrijven van dit nieuwe bestek, dat er hopelijk een nieuwe concessionaris kan aangesteld worden voor de uitbating van de cafetaria. Anderzijds zorgen we met het uitschrijven van dit bestek, zorgen we ervoor dat er tegemoet gekomen wordt aan een nood, die er eigenlijk op mondiaal vlak leeft, als ge naar de padelsport kijkt, die enorm aan het groeien en het bloeien is. En dat die mondialiteit, dat we die dan vertalen in een oplossing in Sinaai. Ik zou zeggen, kan het nog mooier zijn? Het punt, ik ga eerst antwoorden op het laatste punt van Julien met betrekking tot ja, het invoeren van overmacht en dat soort dingen meer. Hetgeen dat hier nu in opgenomen is, zijn de standaardbepalingen zoals die ook in andere concessies en dergelijke meer opgenomen zijn. Niet meer of niet minder. Het is altijd zo, dat daarvan kan afgeweken worden, mits dat dat natuurlijk ook een goedkeuring kan krijgen van deze raad. We hebben, ik mag hopen dat we in de toekomst niet te veel pandemieën niet meer voorhebben.

Maar het is wel zo bv., dat specifiek met betrekking tot een aantal huur- en concessieovereenkomsten, dat daar afwijkingen toegestaan zijn door deze gemeenteraad, die dan vervolgens worden toegepast. Dus in die zin, als daar in de toekomst – ik mag hopen van niet – maar stel dat daar overmacht moet worden ingeroepen, kan daarvan worden afgeweken, mits goedkeuring van deze raad. Dan specifiek met betrekking tot het punt van de parkeer gelegenheid, is inderdaad – zoals Gaspard correct zegt – ook al besproken in de gemeenteraadscommissie. Het is zo, dat er bij piekmomenten – maar dan spreken we eerder over de uitzondering, dan de regel

– dat er inderdaad – ik moet er niet flauw over doen – dat er een parkeerprobleem is, dat alle parkeergelegenheden op de site ingenomen zijn. En dus we moeten daar kijken of daar een oplossing kan worden voorzien op termijn. Hoe of wat is nog te vroeg om daarop vooruit te lopen. Maar ik denk ook dat er daar naar extra parkeergelegenheid inderdaad op termijn wel iets moet gebeuren. Maar hoe dat kan geconcretiseerd worden, moet nog nader bekeken worden. Ik wil er ook op wijzen, op twee dingen. Eén, ik heb inderdaad in de gemeenteraadscommissie gezegd, dat de site heel makkelijk bereikbaar is voor de zachte weggebruiker. Het is heel goed bereikbaar voor fietsers, voor wandelaars en dergelijke meer. Maar dat is niet voor iedereen natuurlijk. Als ge daar als bezoekende voetbalploeg naartoe komt, is het niet evident om er met uw fiets naartoe te komen. Ik wil er ook op wijzen, tweede punt, dat is dat de parkeergelegenheid die er in het dorp van Sinaai is – en het dorp is nu ook geen kilometers van het sportcentrum verwijderd – dat daar ook eigenlijk heel veel parkeergelegenheid is. In het dorp van Sinaai is veel parkeergelegenheid, zeker op de momenten dat er sportactiviteiten op Ter Beke zijn. Maar alleszins, ik sluit ermee af, voorzitter. Ik bedank de collega's voor de steun ten opzichte van hetgeen dat hier vandaag voorligt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat de heer Ghesquière nog het woord vraagt. Julien, je hebt het woord.

GHESQUIERE: Ja, voorzitter, heel, heel kort. Ik begrijp de reactie van de schepen. Het is natuurlijk een standaardconcessie dat hier voorligt. Maar zo standaard kan ze volgens mij niet zijn, gewoon omwille van het feit, het gebeurt wel zelden, veronderstel ik, dat zowel de uitbating van een cafetaria als de uitbating van een bepaald sportterrein, dat dat in één concessie zit. Ik heb niet direct een aantal voorbeelden daarvan in mijn hoofd. Ik denk toch dat het interessant had geweest, dat men een bepaald percentage, een verhoudingspercentage in de overeenkomst had gezet. Dan had men zeg maar bij geschillen toch al direct iets om naar terug te grijpen. Ik hoop uiteraard dat er geen geschillen komen en dat we allemaal die nieuwe uitbater gaan steunen. Want ik hoop dat er een aantal kandidaten zijn. In coronatijd is dat niet voor de hand liggend.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 12, jaarwerkingsubsidies, berekeningsprincipe voor 2021, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dat is toegelicht in meerdere commissies.

VOORZITTER: Ik zie dat de heer Luk Huys het woord vraagt en de heer Jos De Meyer. Mijnheer Huys?

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, ik moet het college feliciteren met dit voorstel. Het verenigingsleven ligt mij en mijn partij zeer nauw aan het hart. En 2020 was allesbehalve een makkelijk jaar. Bepaalde verenigingen hebben de kans gehad om enkele van hun activiteiten nog te kunnen doen in het begin van het jaar of rond augustus/september. Maar de coronamaatregelen hebben ervoor gezorgd, dat het grootste deel van de verenigingen totaal geen werking hadden en dit buiten hun wil om. De huidige manier van beoordeling zou dus voor velen rampzalig zijn. Dit terwijl er ook voor vele verenigingen bepaalde kosten in 2020 bleven doorlopen. De gevolgen van corona misbruiken om op subsidies te besparen, ligt in geen geval in de aard van de N-VA of deze bestuursploeg. De middelen voor het verenigingsleven horen dan ook te gaan naar de verenigingen en niets anders. De subsidie 2021 berekenen op een gemiddelde van de subsidies 2017-2018-2019 geeft een zekere vorm van zekerheid voor onze verenigingen. Een berekening op basis van de activiteiten 2020 zou immers catastrofaal zijn, zoals ik al gezegd had. Zeker als we deze zomer of vlak erna de werking terug kunnen opstarten, want uiteindelijk is het verenigingsleven een zeer belangrijke factor binnen onze samenleving en de wens om deze terug op te starten, is uiteraard zeer levend. Collega's, niemand durfde vorig jaar op deze moment van het jaar te denken dat we nu nog steeds in een pandemie zouden moeten leven. Een nieuwe voorspelling maken, dat durf ik vandaag echt niet. Daarom roep ik het college alvast op om na te denken hoe we ook de subsidies van 2022 gaan aanpakken, want niet enkel 2020 was een rampjaar, alles ziet ernaar uit dat ook 2021 grotendeels een verloren jaar zal zijn. Daarom zullen we ook volgend jaar de nodige creativiteit aan de dag moeten leggen met betrekking tot de subsidiëring van ons bruisend verenigingsleven. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Zoals iedereen weet, ligt het verenigingsleven ons nauw aan het hart. En inderdaad, zoals onze collega gezegd heeft, 2020 was voor de verenigingen een moeilijk jaar. Hij heeft gezegd wat schepen Buysrogge in zijn commissie ook zei. We zijn bij het toedienen van de subsidies creatief. Dit is bij ons de reden waarom wij een gesplitste stemming vragen. Enerzijds de bevoegdheden van mevrouw Heyrman, mijnheer Dehandschutter, mijnheer Buysrogge, mijnheer Baeyens voor wat betreft cultuur en de liefhebbersverenigingen om ze met die term te vatten van landbouw. Dat mag voor ons in één stemming. Maar wat betreft de professionele landbouworganisaties kunnen wij niet akkoord gaan. In die zin, dat daar de beslissing genomen wordt om deze voor 2020 niet te subsidiëren. Inderdaad, hun werking was gering, maar u hebt reeds vernomen van de vorige spreker, dat dat eigenlijk voor iedereen was. Mogelijks is er één organisatie wat creatiever dan de andere in het invullen van de formulieren, maar dan is het kwestie om dat te corrigeren. En bovendien hebben we er ook geen probleem mee,

dat naar de toekomst toe het subsidiereglement voor de professionele landbouworganisaties zou geëvalueerd worden en in samenspraak met de landbouwwraad bijgestuurd. Ik weet dat de landbouwwraad akkoord was voor wat betreft 2020, maar zij hebben niet geïnterpreteerd, dat naar de toekomst deze subsidies altijd zouden wegvallen, wat de schepen mij nochtans gezegd heeft. Mocht ik hier geen correctie op horen, dan zullen we voor het luik professionele landbouworganisaties tegenstemmen en de rest voorstemmen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Baeyens, die intussen ook in de raadzaal is aangekomen. Schepen?

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. De eerste vraag, Luk en ook gedeeld door Jos natuurlijk, is voor het volgend jaar. En daar hebben jullie overschot van gelijk. We waren inderdaad op zich al tevreden, dat we een consensus bereikt hebben, ook met alle deelraden, over deze oplossing om de subsidie van 2021 voor de werking van 2020 te kunnen realiseren. Ik denk dat dat een zeer goeie zaak is. En dat het op deze manier ook genotuleerd is. Het klopt dat, wat landbouw betreft, Jos, door de professionele verenigingen inderdaad, is dat wat verwonderlijk dat die binnen landbouw eigenlijk op deze manier subsidies ontvangen hé. Er zijn niet zoveel professionele verenigingen, die dat ontvangen denk ik vanuit de stad. Het leek ons ook een opportuniteit, als je ziet wat er vandaag gebeurt, is dat het aantal professionele verenigingen dat nog een subsidie aanvraagt, bijna gereduceerd is tot 2. Dat de pot altijd hetzelfde gebleven is en dat je de punten daarin, die je dan krijgt, ... Ja goed, als je als enige vereniging overblijft, dan mag uw werking omzeggens nul zijn, maar als je dan iets indient, krijg je de volledige pot. Dat lijkt mij toch op zich ook geen goeie manier om daarmee om te gaan. Goed, ge stelt niet in vraag dat je die subsidie an sich zou kunnen herbekijken, maar daarvan is eigenlijk toch geoordeeld op mijn suggestie in de landbouwwraad om die middelen te heroriënteren en dan vooral en specifiek voor educatie en een stuk zij, de landbouwbedrijven, die openstaan voor scholen te ontvangen, voor families te ontvangen om daar hun werking te kunnen beter mee te financieren en te ondersteunen.

Dat was het heroriënteren, waar op zich wel consensus over was. Je zou kunnen discussiëren, Jos – en in die mate volg ik wel – dat de manier waarop het hier geschreven staat, alleen maar op 2020 zou kunnen doelen. Voor 2020 zal het in ieder geval op deze manier zijn als dit hier positief gestemd wordt. Ik neem mee en ik zal de vraag opnieuw herhalen, wat doen we vanaf 2021, hoe gaan we daar verder mee om? Dus voor de subsidie van 2020 gaan we die middelen al inzetten voor educatie te ondersteunen. Voor 2021 – als daar al twijfel over zou zijn – wil ik dat terug opnemen met de landbouwwraad en bekijken wat de impact is van deze verandering.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Drie elementen. Schepen, de middelen voor landbouweducatie vinden wij bijzonder goed. En dat ge daar meer op inzet, dit kunnen we alleen maar steunen. Maar ik denk dat ge binnen uw werkmiddelen daar voldoende middelen voor hebt. Wat de professionele landbouworganisaties betreft, apprecieer ik dat ge zegt “ik wil dit opnieuw bekijken, zodanig dat niet alleen ABS, maar mogelijks ook andere organisaties kunnen gesteund worden in de toekomst”, dat apprecieer ik dat ge dat opnieuw wil bekijken. Maar dat ge voor het voorbije jaar dit schrapt, waar alle andere collega’s enige creativiteit aan de dag leggen, vind ik eigenlijk jammer. En dat ge dit zou bijsturen, zodanig dat het niet was zoals het oorspronkelijk voorligt of voorlag, daar heb ik ook alle begrip bij. Omwille van uw antwoord gaan we voor dat luikje van de professionele landbouworganisaties niet tegenstemmen, maar voor dat luikje gaan we ons onthouden. En de rest gaan we allemaal goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we gesplitst stemmen. We gaan eerst stemmen over het stuk zonder het luik over de professionele landbouworganisaties. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan stemmen we over het luik in verband met de professionele landbouworganisaties. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en Vooruit. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA, dat is CD&V en Vlaams Belang. Dan zijn we gekomen aan punt 13, stedelijke academie voor muziek, woord en dans, personeel, vacantverklaring van het ambt van voltijds directeur en vaststelling selectieprocedure, goedkeuring. Dank u, schepen Buysrogge. Schepen Baeyens, u hebt het woord.

BAEYENS: Ja, toegelicht op de commissie. Ik denk niet dat er op zich nog veel dingen ...

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Ook niet in de chat. Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

Punt 14, retributies, wijziging van de retributie op het gebruik van diensten, infrastructuur en materieel, aangeboden door de gemeentelijke instellingen, goedkeuring. Ondertussen is schepen Callaert aangekomen. En dank u, schepen Baeyens.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. Er waren een paar vraagjes in de commissie, maar die zijn toen beantwoord.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Nee? Ook niet in de chat. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dank u, schepen. Dan is schepen Hanssens toegekomen. Punt 15, zakelijke rechten, Vleeshouwersstraat 3, strook grond, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, goedkeuring.

Ik denk dat dat in de toekomst is toegelicht, als ik de schepen bekijk. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 16, zakelijke rechten, Pastoor De Meerleerstraat – Beneluxstraat, Syro Invest, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, goedkeuring. Kan dat met dezelfde stemming? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 17, zakelijke rechten, Pastoor De Meerleerstraat – Beneluxstraat, Bosteel – Vael, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, goedkeuring. Zelfde stemming, kan dat? Mijnheer De Meyer, is dat dezelfde stemming? Eenparig? Punt 18, zakelijke rechten, aankoop percelen ter hoogte van scouts d’Olmen, goedkeuring. Daar was een vraag om afvoering door de heer De Meyer. En ik geef hem dan ook het woord. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. Vooraf een inleiding, daarna de probleemstelling, onze vraag, mogelijks compromis en mijn slotconclusie.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Voorzitter, collega’s, ik heb daarnet reeds gezegd, mijn tussenkomst zal bestaan uit een korte inleiding, de probleemstelling, onze vraag. We zullen ook een compromis suggereren en onze slotconclusie. Onze fractie voelt zich emotioneel nauw verbonden met dit dossier, nl. de aankoop van landbouwgronden in de omgeving van het scoutslokaal d’Olmen. De scoutsgroep van d’Olmen, daar hebben we uiteraard heel veel sympathie voor. Trouwens, één van mijn kleinkinderen is er lid. Maar dat laatste doet niets ter zake. Je weet, dat ik gedurende mijn politieke loopbaan steeds aandacht had voor duurzame landbouw in functie van veilige voedselvoorziening en juist daarom is voldoende landbouwgrond noodzakelijk. Probleemstelling, het bolleakkergebied is herbevestigd agrarisch gebied.

Met andere woorden, dit gebied geniet de hoogste bescherming als kwalitatief, waardevol agrarisch gebied. De VLM heeft een studieopdracht gekregen – 70.000 euro kost die studie – om een landbouweffectenrapport op te maken en een landinrichtingsplan. Daarenboven zou dit laatste bevestigd worden door een rup. Hierbij moest er rekening gehouden worden met mogelijks trage wegen, een bospark, speelbos in de omgeving van de scoutslokalen en de landbouwstructuur en dit hield ook in welke ruiloperaties hierbij eventueel mogelijk zijn. Wat vandaag voorligt, is de aankoop van 3 percelen landbouwgrond met als bedoeling deze te bebossen. Dit naar aanleiding van een aanbod aan het stadsbestuur van eigenaars, die in onverdeeldheid zijn. Deze meerderheid wou tot begin van deze week althans deze gronden onmiddellijk bebossen, want de zittende pachter heeft dinsdag – deze week – reeds een bezoek gekregen vanuit het stadsbestuur – van een ambtenaar – met de vraag om einde dit jaar de gronden te verlaten en er

is ook een bepaalde som tegenover geplaatst. Een ambtenaar doet dit niet op eigen initiatief. De pachter heeft een gezond leefbaar familiaal landbouwbedrijf met mogelijks 2 opvolgers. Wat uiteraard zeldzaam is, een opvolger hebben en 2 opvolgers nog meer zeldzaam. Hij wordt getroffen in zijn groenvoederwinning, in de afzet van zijn nutriënten op zijn bedrijf, in zijn Europese subsidies. En daarenboven is de betrokken landbouwer al gronden verloren of zal gronden verliezen door een identiek dossier in Sinaai, waarbij hij loyaal meewerkt met het stadsbestuur om een bos te kunnen realiseren. De landbouwer heeft tot nog toe op de meest constructieve wijze meegewerkt aan dit dossier, het bolleakkergebied. Maar een voorafname is er één te veel. Voor de LER, voor het landinrichtingsrapport, voor het rup wordt mogelijks beslist welke gronden onmiddellijk bebost zouden worden zonder ten gronde alle mogelijke ruiloperaties en andere opportuniteiten te onderzoeken. Onze vraag – en ik herhaal wat ik gevraagd heb in de commissie – respecteer de logische volgorde, LER, landinrichtingsplan, bevestiging door een rup. Binnen het landinrichtingsplan moet het perfect mogelijk zijn gronden en pachters te ruilen, mogelijks mede op basis van het landbouweffectenrapport. Zorg er bovendien voor dat je bos – en nog liever een parkje en speelbos – één aaneengesloten geheel vormt. Dat is ook perfect mogelijk met ruil en met compensaties, zodanig dat dit ook een logisch geheel vormt en minder schade berokkent aan de omliggende landbouwpercelen. Mijn vraag is om de logische volgorde te respecteren. Ik heb dat gevraagd op de commissie en ik heb daar geen goed antwoord op gekregen, integendeel. Als je vandaag hoe dan ook wenst te beslissen, dat deze bebossing moet doorgaan en onmiddellijk, vragen wij om nog driemaal na te denken en alleen de aankoop te realiseren, maar niet de pachtverbreking op het einde van dit jaar.

Ik vermoed dat elke schepen van landbouw – is die nu van Sint-Niklaas of van gelijk welke andere stad of gelijk welke andere gemeente – daar oor zou voor hebben. Met andere woorden, respecteer uw eigen studieopdracht van de VLM, respecteer de familiale landbouwers en met het compromisvoorstel dat we zullen doen, kan je op termijn wel een bos, park, speelbos realiseren in deze groene lob. Het voorstel dat wij doen, is het volgende ... Zodanig als ge moet onderbreken, dan kunt ge al ... Als ge antwoordt “waarom niet”, kunt ge hier al rekening mee houden en dan moeten we straks geen 2^e keer onderbreken. Ik kijk naar de efficiëntie van de vergadering.

VOORZITTER: Goed. Ik ...

DE MEYER: De tekst, die ik voorlees, is niet in elk woord te nemen. Die kan juridisch uiteraard verbeterd worden, maar wij zouden wel wensen, indien u het punt aanhoudt en wenst dat wij onze medewerking verlenen, dat deze tekst eventueel geamendeerd of aangepast door de stadsdirecteur waar het juridisch wenselijk is, al eventjes ter bespreking ligt, maar ook goedgekeurd

wordt uiteraard door de gemeenteraad. “De pachter van de percelen landbouwgrond, die door het stadsbestuur worden aangekocht, garanderen we gebruiksrecht tot hij ruilgronden binnen het bolleakkergebied aangeboden krijgt met dezelfde oppervlakte of die op een andere plaats gelegen zijn met ongeveer dezelfde oppervlakte en die eveneens eigendom zijn van de stad/OCMW. Op dat moment start voor de betrokkene een nieuwe pachtperiode voor deze ruilgronden”. Dat is het compromis, dat wij voorstellen, voorzitter, om eventueel wel onze medewerking te verlenen aan dit punt. Maar ik heb er alle begrip voor als ge zegt “wij willen dat eventjes nalezen en een standpunt over innemen”. En mocht gij met deze tekst akkoord kunnen gaan, dan vragen wij niet de afvoering.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik begrijp niet goed waar de miscommunicatie precies vandaan komt, want ik heb in de commissie, denk ik – en als ik mij niet duidelijk uitgedrukt heb, dan wil ik mij daarvoor excuseren, maar ik had de indruk dat ik dat wel gedaan had – wij hebben niet de intentie om onmiddellijk te gaan bebossen. Wij hebben de intentie, deze gronden worden te koop aangeboden. Dat is een opportuniteit, heb ik gezegd in de commissie. Maar uiteraard willen wij niet vooruitlopen of geen voorafname doen op het in... We willen via een participatief traject komen tot een visie op heel dat gebied. En uiteraard doen we daar geen voorafname op. Het ding is, dat die gronden vandaag te koop worden aangeboden. Dus het zou niet echt verstandig zijn om die kans door onze vingers te laten glippen.

Dus in die zin, denk ik, hoop ik dat ik in de commissie duidelijk geweest ben, dat we daar, hé, dat het hier gaat over de aankoop van deze gronden, maar dat het niet is dat we onmiddellijk die gronden gaan bebossen. Maar dat we wel het traject gaan lopen, zoals dat we inderdaad de opdracht gegeven hebben aan de VLM om de inrichtingsnota te maken, die we, waar we ook over hebben gesproken, om daar een rup aan te koppelen. En uiteraard willen we dat traject alle kansen geven en willen we geen voorafname doen op dat traject. Het is wel zo, dat op dit moment, allé, dit jaar de 9-jarige pachtovereenkomst, allé, de 9-jarige pacht afloopt. Dat is ook op de commissie toegelicht. Dus als we dit jaar geen stappen zetten, starten we opnieuw een periode van 9 jaar. En die periode opnieuw laten starten van 9 jaar, dat lijkt ons uiteraard ook geen verstandige keuze. Want we werken dit jaar verder aan het opstellen van de inrichtingsnota. Maar om dan 9 jaar te wachten tot opnieuw de pacht kan beëindigd worden, dat lijkt ons toch ook geen verstandige keuze. En we zouden de pacht kunnen verbreken naar 25 december toe via een éézijdig schrijven, maar het lijkt ons toch galanter om tot een overeenkomst te komen met de pachter om in onderling overleg de pacht te kunnen verbreken dit jaar. Maar zoals dat u weet of misschien niet weet, maar dan vertel ik het nu en misschien dat het ook voor andere raadsleden nieuwe informatie is, dat we ook op andere plaatsen, bv. bij de gronden die we aangekocht hebben in Sinaai voor rup Ter Beke, dat we zolang dat we geen werken starten, dat we de pachter gratis nog of de oude pachter zeg maar gratis gebruik laten maken van de grond. En dat we dat ook hier, dat dat ook hier onze intentie is. Ik denk dat we er als stad ook weinig bij winnen om een grond, die nog nuttig gebruikt kan worden, om die te ontzeggen om die nuttig te gebruiken in de tussentijd tot wij onze plannen, die we op dit moment nog aan het maken zijn en waar we samen een participatief traject willen lopen in het kader van die inrichtingsnota. Dus zo lang als die plannen er nog niet zijn, is het niet zinvol om die grond daar gewoon te laten liggen, maar kan hij inderdaad tot de realisatie van die plannen beter op een nuttige manier gebruikt worden. Dus in die zin sluit ik aan bij wat u zegt. Ik denk dat we misschien ... Ik wil van uw voorstel gebruik maken om misschien even te schorsen, maar ik denk zelf dat de voorwaarden, die u stelt, dat die misschien net iets té stringent zijn. Want dat zou ook betekenen, dat mocht er geen ruilgrond gevonden worden of beschikbaar zijn, ja, dat we geen stap vooruit kunnen zetten. Dus ik denk dat we bereid zijn om een grond, zolang dat hij niet, dat er geen realisatie gegeven wordt aan de plannen die nu nog in opmaak zijn, dat die kan gebruikt worden. Maar om te gaan zeggen ja, we gaan hem of we gaan de pachter gebruik laten maken tot er een andere ruilgrond beschikbaar is, ik denk dat dat naar mijn aanvoelen misschien een iets te sterke voorwaarde is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik ga even nog, want ik zie dat ook de schepen Baeyens zijn hand heeft opgestoken. Maar gaat het ... Allé ja, we zijn hier nog bezig over de afvoering. Want we zijn eigenlijk al ...

MAES: Het is een informatieve vraag.

VOORZITTER: Ja, u mag een vraag stellen.

MAES: Ja, begrijp ik het nu goed, dat we alleen stemmen vandaag over de aankoop van de percelen?

VOORZITTER: Ja, ja.

DE MEESTER: Dat klopt.

MAES: En dat nadat het rapport van de VLM, dat dat gemaakt is, dat dan beslist gaat worden over de pacht al dan niet op te zeggen? Of begrijp ik dat mis?

DE MEESTER: Nee, ik denk dat, aangezien dat de pacht dit jaar afloopt en dat er anders een nieuwe periode van 9 jaar start, dat we natuurlijk wel van dit moment gebruik moeten maken om de pacht stop te zetten. Wat de toekomstige bestemming zal zijn van die gronden, dat zal moeten blijken uit heel het participatief traject met de inrichtingsnota en daaraan gekoppeld het rup.

VOORZITTER: Is het duidelijk? Ja, dan geef ik eerst het woord aan schepen Baeyens, want die heeft ook een handje opgestoken. Schepen?

BAEYENS: Ja, het is inderdaad zo dat, hier ligt alleen maar voor de aankoop natuurlijk en over de pachter wordt daar niets in gezegd. Ik denk dat collega De Meyer daar een stuk verwoord heeft wat het ook zal worden. Dat is dat inderdaad gekeken wordt om een vergelijk te vinden bij de pachter in der minne en dat hij het zo lang mag gebruiken tot zo lang dat al die procedures van studies, LER, rup niet klaar zijn. Dus dat is op zich ook geen probleem. Ik denk dat dat ook een voorwaarde is, die we zouden kunnen koppelen in die pachtverbreking, dat er een rup moet zijn vooraleer dat hij het landbouwgebied moet verlaten en/of zal dat dat zijn, ruilgronden hé. Dat kan ook een argument zijn om de gronden te verlaten. Maar het zal of zijn hé. Of het rup zal klaar zijn, of hij zal ruilgrond hebben hé. Iets in die zin kunnen we mee opnemen in de pachtovereenkomst. Maar goed, dat ligt hier niet voor. Alleen de aankoop ligt voor.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer De Meyer, u wou nog even repliceren?

DE MEYER: Ja, ik denk niet dat ik de enige ben die u fout begrepen heeft op de commissie. Ik had begrepen, dat er toch nog collega's waren, die zegden "waarom niet de logische volgorde respecteren".

En mocht ge effectief die bedoeling gehad hebben vorige week, schepen – en daar hebt ge niet op geantwoord – dan begrijp ik echt niet waarom betrokken landbouwer bezocht is door één

van de stadsambtenaren met de vraag om de gronden effectief te laten liggen na 25 december. En in dat gesprek is er geen woord gezegd – in zoverre mijn informatie klopt, maar mijn gesprek was uitvoerig en ... (?) – is er geen woord gezegd over mogelijks verder gebruik van. Trouwens, de landbouwer in kwestie had eigenlijk maar één vraag op dit moment “kan ik andere gronden in de plaats krijgen”. En daarop is er negatief geantwoord. Er is niet gezegd “gij gaat dit nog een aantal jaren kunnen gebruiken en we gaan ondertussen onderzoeken om”. Mocht er binnen het bolleakkergebied geen ruil mogelijk zijn, dan zeg ik u, dan eigenlijk is dat een mislukking van het landinrichtingsplan, want dan doet ge een studie van 70.000 euro om na te gaan waar komen die bosjes het best, maar dat weet ge al vooraf en om te zeggen waar komt hier best één of twee trage wegens. Daar geeft ge toch geen 70.000 euro voor uit! Eén van de doelstellingen was ook om de landbouwstructuur van dit gebied te verbeteren. En deze doelstelling wordt hier vanavond dan al duidelijk verlaten. Ik kan inkomen in de aankoop van, mits dat er een voorstel is van een tekst, die we vanavond goedkeuren. En ik heb gezegd, mijn tekst is niet te nemen of te laten, die mag gerust bijgewerkt worden. En ik wil u nog meegeven, schepen, ge hebt nog heel wat andere gronden. De stad beschikt over tientallen ha gronden, die verpacht worden. Uiteraard kunt ge niet aan die gronden als ze op een correcte manier verpacht worden, maar sommige zijn al zo lang in handen van, dat betrokken pachter ze niet meer gebruikt, maar soms wel seizoenpachters. En mogelijks zijn daar ook alternatieven op relatief korte termijn als ge dit op een ernstige manier onderzoekt. Dus zeg niet dat mijn voorstel heel stringent is. Mijn voorstel is integendeel meegaand om uw doelstellingen, die ge geschetst hebt, te realiseren. Maar ik wil meer waarborgen. Ik wil meer waarborgen. Ik heb met uitspraken van het college in het verleden soms problemen gehad. Ik verwijs naar de discussie, die we gehad hebben rond woonbehoeftenplan, woonbehoeftenstudie en op welke manier er achteraf mee gewerkt is. Daarom is mijn voorstel om dit punt en we zijn bereid om dat zelfs mee goed te keuren, mits, mits een duidelijke aanvulling, waarvoor wij een eerste zet van voorstel doen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik denk dat de vraag om afvoering al wat gemengd is met een inhoudelijk debat. Maar ik stel voor dat we eerst stemmen over de vraag om afvoering. Ah, ik weet het niet hé, ja.

DE MEYER: Als ge bereid zijt, voorzitter, allé, dat hebt ge toch ten overvloede verstaan. Als ge bereid zijt mede te onderzoeken naar een compromis, dan trekken wij onze vraag tot afvoering in hé. Maar als ge zegt het moet zomaar doorgeduwd worden, ja, wat zitten we hier dan te doen en waarom steken we dan zoveel tijd in de dossiers?

VOORZITTER: Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik denk dat het duidelijk is, ik heb dat daarjuist ook toegelicht denk ik, dat we bereid zijn om de landbouwer gebruik te laten maken van de gronden tot er plannen gerealiseerd dienen te worden. Ik denk dat we niet bereid zijn om nog veel stringentere voorwaarden op te nemen, maar wel de bereidheid dat de landbouwer gebruik kan blijven maken van de gronden tot het moment dat er tot de realisatie wordt overgegaan.

DE MEYER: Gij zijt dus niet bereid om aan de VLM te vragen om echt actief mee te zoeken voor een oplossing ...

DE MEESTER: Ik ben bereid om veel dingen te vragen en ik ben bereid om veel dingen te onderzoeken. Ik ben bereid om te bekijken of er gronden zijn die geruild kunnen worden, maar om dat als stringente voorwaarde op te nemen, daar zijn we niet toe bereid.

DE MEYER: Goed. Maar probeer dan een formulering, zodanig dat we een consensus kunnen bereiken. En ik heb een voorstel gedaan en gezegd dit mag aangepast worden.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch? Over de afvoering?

WYMEERSCH: Ja, heel kort. Als ik de schepen begrijp, wordt hier derhalve niet uitgesloten dat op het einde van de rit de landbouwer zonder gronden zal komen te zitten, terwijl in het voorstel dat collega De Meyer – en terecht – doet, dat daarvoor moet gezorgd worden, dat de landbouwer één, nog mogelijkheden heeft – en dat is een bijna rariteit de dag van vandaag – voor opvolging, dat die landbouwgronden zal hebben, die hij nu ook nog heeft. Dus dat risico met uw voorstel, dat risico wordt gelopen, dat dus binnen afzienbare tijd dit landbouwbedrijf ten dode is opgeschreven.

VOORZITTER: Dank u.

DE MEESTER: Dat lijkt mij een zeer sterke conclusie hé, Frans. Maar goed, bon.

VOORZITTER: Goed. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming over de afvoering.

DE MEYER: Voorzitter, ik vraag een schorsing, zodanig dat ik mijn fractieleden even kan raadplegen wat we voor deze en volgende stemming gaan doen. Maar ik vraag om tijdens de schorsing – en ik zal ook mijn tekst aan de directeur geven – zodanig dat ge toch ook nog even kunt kijken, is het eventueel mogelijk dat we een consensus kunnen vinden rond een aangepaste tekst.

VOORZITTER: Goed. Dan ... Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Allé, in de geest van hoe de gemeenteraad vanavond verloopt, zou ik dan ook willen vragen, dat het college die vraag van collega De Meyer ter harte neemt en dat we ook straks een duidelijke uitspraak krijgen over zijn amendement of het college dat deelt of niet. Dat maakt het voor ons ook gemakkelijker om onze houding bij de stemming te bepalen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Goed, dan schorsen we 10 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, ik heropen de gemeenteraad. En ik geef het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Ja, ik denk dat we ... Allé ja, ik denk dat niet, ik weet dat we ons vanuit de meerderheid - en de schepen van landbouw zit hier ook naast mij – dat wij ons engageren om in die pachtverbreking op te nemen, dat de pachter de grond mag blijven gebruiken tot realisatie van de inrichtingsnota of tot het vinden van een ruilgrond van dezelfde grootte. Ik denk dat ik daarnaast ook kan stellen, dat wij een inspanningsverbintenis doen, maar geen resultaatsverbintenis, om actief op zoek te gaan naar zo'n ruilgrond. Maar dat lijkt ons niet op zijn plaats om dat op te nemen in een gemeenteraadsbeslissing. Maar goed, dat is dan de wijze waarop. Maar dat is in elk geval waartoe we ons duidelijk engageren. Wel, enerzijds engageren wij ons dat we in de pachtverbreking opnemen dat de pachter de grond mag blijven gebruiken tot de realisatie van de inrichtingsnota of het vinden van een ruilgrond. Anderzijds – en dat is dan los van de pachtverbreking – willen wij hier de inspanningsverbintenis aangaan, maar niet de resultaatsverbintenis, om actief mee te zoeken naar zo'n ruilgrond.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Micro alstublieft.

DE MEYER: ... engagement tot verder laten gebruiken van deze grond tot de landinrichtingsnota. Ik had daarnet begrepen tot na het rup. En zo had ik ook begrepen ...

DE MEESTER: Tot de realisatie van de inrichtingsnota.

DE MEYER: Tot na het rup.

DE MEESTER: Allé, ge moet u, tot op het moment dat ge overgaat tot de realisatie van de inrichtingsnota. Het moment dat ge die omzet hé, dat ge die uitvoert, dat ge die realiseert.

DE MEYER: En de inspanningsverbintenis, uit wat zou dat bestaan?

DE MEESTER: De inspanningsverbintenis bestaat eruit, dat we zoeken naar zo'n ruilgrond van die grootte.

DE MEYER: Binnen en buiten het gebied?

DE MEESTER: Ik denk dat dat correct is, ja. Dus enerzijds binnen het traject met de VLM, maar anderzijds ook daarbuiten. Ja maar ja, uiteraard naar best vermogen hé.

VOORZITTER: Goed. Ja, ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Wij gaan ons voorstel tot afvoering intrekken, maar u zal het ons niet kwalijk nemen, dat we voor de stemming over het project zelf toch nog eventjes moeten terugkoppelen naar de collega's. En ik zou ook graag een juridische inlichting vragen aan de stadsdirecteur tijdens de onderbreking. Uiteraard niets politiek, maar louter juridisch.

VOORZITTER: Kan dat op 5 minuutjes?

DE MEYER: Ja, ik moet wel 5 mensen contacteren hé, voorzitter. Zo spoedig mogelijk.

VOORZITTER: Ja, naar best vermogen, 10 minuutjes schorsing? Goed, 10 minuten schorsing.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: Goed, dan open ik terug de gemeenteraad. Goed, mijnheer De Meyer, u krijgt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, wij willen ons bijzonder constructief opstellen om in dit belangrijke dossier, dat ook een precedentwaarde heeft, een oplossing te bereiken. Liefst in zo groot mogelijke unanimitéit. En voor ons is het dan essentieel, dat datgene wat de schepenen gezegd hebben – en ik zal de drie elementen geven – niet alleen in het verslag staan, maar ook in het beschikkend gedeelte van de beslissing, zodanig dat het beschikkend gedeelte even uitgebreid wordt. En dat is ten eerste, het engagement dat de betrokken landbouwer gratis verder gebruik mag maken van deze gronden tot de landinrichtingsnota door het rup geïmplementeerd wordt. Twee, dat er een maximale inspanningsverbintenis gebeurt door het ganse schepencollege en niet alleen door de schepenen van omgeving, maar dus een maximale inspanningsverbintenis van het college binnen het bolleakkergebied en buiten het bolleakkergebied. En dan denk ik aan de OCMW-gronden, als daar alternatieven zijn. En drie, dat bij een eventuele ruiloperatie een nieuwe pacht kan gestart worden.

VOORZITTER: Goed. Schepenen Baeyens?

BAEYENS: Jos, heel kort. We gaan het punt, zoals het nu geagendeerd is, niet meer aanpassen. We gaan dat op deze manier ter stemming voorleggen. De zaken, die collega De Meester daarstraks gezegd heeft, daar engageren we ons voor. Daar hebt ge ons woord voor. Ik denk dat dat ook een logische manier van werken is. En we wensen op deze manier verder te gaan met dat gebied.

VOORZITTER: Dank u, schepenen.

DE MEYER: Wat verhindert u om dit in het beschikkend gedeelte op te nemen, indien ge ermee akkoord zijt?

DE MEESTER: Ja, ik denk dat we ons bijzonder allé, meegaand willen opstellen in deze, dat we nog nooit bij een gemeenteraadsbeslissing over een aankoop van een grond zo sterk engagementen geuit hebben. Allé, in die zin denk ik dat ons engagement hier bijzonder sterk is en ...

DE MEYER: Het enige wat wij vragen, schepenen, dat is dat ge het engagement in uw beslissing notuleert. Dat is het enige dat wij vragen hé. Dat het niet alleen in het verslag staat, maar ook in de beslissing. Ik begrijp, allé, ik begrijp de koppigheid niet. Als ge het ermee eens zijt, waarom zet ge het dan in godsnaam niet in de beslissing, als je weet dat je mogelijks een unanieme raadsbeslissing kunt hebben door dit in het beschikkend gedeelte op te nemen?

VOORZITTER: Goed. Ik zie dat de schepenen zeggen ...

DE MEYER: Ik heb er geen enkel probleem mee, als ge zegt, voorzitter – en gij zijt voorzitter van deze raad – we willen hier eventjes over praten.

VOORZITTER: Ik denk dat, allé ja, ik denk dat er al veel over gepraat is. En ik denk dat de engagementen ... Ja, ja, maar ik denk voor ik beslis. En dat vind ik zeker belangrijk. Ja, ja. Goed, dan stel ik voor dat we stemmen over de ... Wenst u nog de afvoering, mijnheer De Meyer, want ... Ja, maar ik moet dat wel vragen hé. Nee, oké. Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is Vooruit, CD&V en PVDA. Ja, mijnheer Maes?

MAES: Voorzitter, ik zou bij wijze van ordemotie nu de schepenen van ruimtelijke ordening hier is, ook nog kort willen terugkeren op het eerste punt. Want tijdens de onderbreking merk ik op mijn gsm, dat er in Het Laatste Nieuws lokaal om 18u.55 een artikel is gepubliceerd, waarbij al staat dat de gemeenteraad een beslissing heeft genomen over de zaak van de Kallohoekstraat en dat mevrouw Kylie Opdeweegh van Immo JPO zegt dat ze daar in overleg met de stad gaat ingaan maximaal op de rekening willen houden met de wensen van de stad. Dus dat is gepubliceerd 5 minuten vóór dat de gemeenteraad is begonnen. Dus mijn vraag is, welke zaken weten wij niet, die hier, die al aan contacten zijn geweest met deze immopartner, waarover al besprekingen zijn geweest. Als zij spreken over “wij willen rekeninghouden met de wensen van de stad”, dan heeft de stad toch naar hen toe al wensen geuit.

WYMEERSCH: En beloftes gedaan!

MAES: Dat staat nu om 18u.55 online in de krant van Het Laatste Nieuws. Ik vind dat wel zeer merkwaardig, dat wij op geen enkele manier daarvan op de hoogte zijn gebracht.

VOORZITTER: Schepen?

DE MEESTER: Er zijn op dat vlak geen enkele beloftes gedaan. De documenten, die ik jullie ter beschikking gesteld heb, is het contact dat geweest is. En er is geen verdere belofte of om het even wat gedaan. Dus hoe, allé, waarom dat artikel op dat moment online verschijnt, allé, ...

WYMEERSCH: Toeval bestaat niet, schepen. Toeval bestaat niet.

DE MEESTER: Ja, jongens, allé.

MAES: Maar welke wensen zijn er dan geuit? Want als zij zegt “wij gaan maximaal rekeninghouden met de wensen van het stadsbestuur”, dan ...

DE MEESTER: De enige wensen, die geuit zijn, zijn die die op de commissie en die in het voorstel van beslissing staan. Want andere wensen, dat is net ook wat Kris mij als huiswerk meegegeven heeft, om nog meer wensen te formuleren en om een helderdere visie nog te gaan opmaken. En ik heb ook gezegd, dat ik die uitdaging wil aangaan. Maar voor de rest ... Allé, buiten wat er op de commissie gezegd is, is er geen, allé, er zijn geen wensen overgemaakt, er is nog geen ... Ja, nee, punt andere lijn.

MAES: Er is ook geen reactie gekomen op de mail die u gekregen heeft op dat voorstel? Want ik heb daarnet bij ... (?) gesproken over misschien zal het stadsbestuur binnenkort zeggen van “wij zijn tevreden met het project met groene daken”. Wel, het was eigenlijk al een voorafname dat ik deed, want ik wist het niet. Want uiteindelijk wil dat eigenlijk wel zeggen, dat we hier misschien wel een project met groene daken, zoals het door die projectontwikkelaar is voorgesteld, binnenkort voorgeschoteld krijgen?

DE MEESTER: Nee, klaar en duidelijk nee.

VOORZITTER: Mijnheer Maes, ja, ik ga eerst het woord geven aan ...

DE MEESTER: Ik zie dat op Het Laatste Nieuws er ook staat, dat het park in Nieuwkerken Menapiërsark wordt. Allé, ik bedoel, goed ja, dat zal dan in hetzelfde rijtje passen zeker? Maar allé, er is niets ... Ik heb van de redacteurs één vraag gekregen en dat was “wat is het tekstvoorstel dat aan de gemeenteraad zal voorgelegd worden”. Dat is een publiek document – want dat is ook al ter beschikking gesteld aan jullie, dat is niets nieuws, dat is ook in de commissie besproken – daarmee, allé, dat is ook het enige ... Ze hebben mij ook niet meer om een reactie gevraagd. Ze hebben mij ook niet gevraagd om er allé, nog iets verder over te zeggen in de afgelopen dagen. Dus er is een commissie geweest en ja, ...

VOORZITTER: Ik geef het woord aan mevrouw Geerts, die heeft het woord gevraagd.

DE MEYER: Voorzitter, voorzitter, ge moet mij excuseren ...

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ik heb het nu al heel de ... Ja, goh, we kunnen daar natuurlijk blijven over discussiëren, schepen, maar er is geen enkele journalist die om 18u.55, vóór het begin van de gemeenteraad, dit al gaat schrijven. Allé, dat is ...

DE MEESTER: ... (?)

GEERTS: Na het incident van vorige keer, ik dacht dat we afgesproken hadden, we komen daar allemaal niet op terug. We ...

DE MEESTER: Maar deze insinuatie is ook niet ... (?). Dat klopt gewoon niet.

GEERTS: Mevrouw de voorzitter, ...

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, gaat u maar verder.

GEERTS: ... heb ik het woord? Ja.

VOORZITTER: U hebt het woord, ja.

GEERTS: Ik dacht dat er toch afgesproken was van we beginnen een beetje op een nieuwe lei. En ik denk dat iedereen zich daar tot hiertoe goed aan gehouden heeft. Allé, ik vind dat niet 18u.55, vóór de gemeenteraad zó een belangrijke beslissing, dat is geen fait divers. Dus ja, dan mochten wij hier nog aankomen met argumenten tot en met, dat is echt allé, du jamais vu hé. Vóór de gemeenteraad al zo'n dingen gepubliceerd te hebben. Niet oké.

DE MEESTER: Sinds wanneer ben ik verantwoordelijk voor wat een redacteur publiceert? Allé, wat insinuaties zijn dat hier nu allemaal toch? Ik pik dat niet. Dat is gewoon niet correct. Ik pik dat niet, punt. Verdomme!

GEERTS: Schepen, het feit dat u nu zo boos wordt, wie het schoentje past, trekke het aan. Ik heb ...

DE MEESTER: Alstublieft! Ik maak mij inderdaad boos, ik maak mij inderdaad boos, omdat er hier van alles geïnsinueerd is waar niets van aan is. Daarom maak ik mij boos.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, mevrouw de voorzitter, ...

MAES: Ik heb alleen vragen gesteld hé, met toelichting hé.

VOORZITTER: Ik geef ... Ja, ik geef eerst nog verder het woord aan mevrouw Geerts, daarna aan mijnheer De Meyer en daarna aan mijnheer Noppe. Goed, mevrouw Geerts?

GEERTS: Allé, ik denk dat het toch belangrijk is, dat we hier enige sereniteit houden. Maar dat is nu 3 keer, mevrouw de voorzitter, dat ik onderbroken word. En u kan daar niet aan doen, maar u kan er dan wel aan doen dat u niet reageert. Dat is niet zo fijn. Ik heb hier niemand geviseerd. Ik heb alleen gezegd, dat dit geen fijne manier van werken is.

Dat er al vóór de gemeenteraad zo'n formele beslissingen in de krant staan en dat er geen ene journalist is, die dat uit zijn eigen zo gaat formuleren. Allé, dat is opnieuw na vorige maand eigenlijk een beetje lachen in ons gezicht.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik zal nog eens een constructieve tip doen. Als ge iets doorspeelt aan de journalisten moet ge soms een embargo geven, maar vragen dat ze een half uurtje na de beslissing pas publiceren. Maar ik wil nog twee zinnen zeggen over het vorige dossier. Ik ervaar dat een stap zetten richting een constructieve oppositie door de meerderheid beschouwd wordt als politieke zwakte. Maar dat is juist de zwakte van deze meerderheid. Maar als een constructieve houding geen resultaten oplevert, ja, dan weten we wat ons in de toekomst te doen staat.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Noppe?

NOPPE: Welja, misschien om met het laatste te eindigen, waar mijnheer er toch op terugkomt. Ik denk dat er heel veel constructiviteit, dat er een heel mooi engagement is van het schepencollege ...

DE MEYER: Die mogen dan ook in het beschikbare gedeelte.

NOPPE: Mijnheer De Meyer, ik heb het woord, dank u.

DE MEYER: Ik mag ook eens emotioneel reageren. Anderen mogen dat om de haverklap doen en worden nooit tegengesproken, mevrouw de voorzitter. Mijn houding gaat hier ook veranderen.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer! Ja oké, maar dat zal misschien ook niet nodig zijn. Mijnheer Noppe heeft het woord.

NOPPE: Ik had het niet over emotionaliteit, mijnheer De Meyer, ik had het over de feiten. En het feit is, dat er een engagement is door het college, dat dat hier niet thuishoort in dat beschikgend gedeelte van dat gemeenteraadsbesluit en dat dat ook nog nooit is gedaan. Dus allé, ik betreur dat echt, dat dat uw visie is. Als het zo is, het zij zo, maar dat is zeer jammer. En over dit, de case waarover Jef interpelleert, in het artikel staat niets anders dat ook niet op de commissie is gezegd en wat besproken is. Alles wat ge zegt of ... Dus die insinuaties en stemmingmakerij die sommigen ervan willen maken, allé, sorry, stop ermee hé. Het ligt niet aan ons hé.

VOORZITTER: Goed. Ik denk dat we ... Goed, ik denk dat we verder gaan met de agenda. Ik denk dat het punt, dat iedereen zijn mening heeft kunnen vertolken. En we gaan verder met de agenda van deze raad. Punt 19, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Regionaal Landschap Schelde-Durme vzw, statutenwijziging, goedkeuring. Schepen, u hebt het woord.

DE MEESTER: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, PVDA, Vooruit, CD&V, ja en ook Vlaams Belang.

Eenparig dus. Punt 20, diensten, plannen en ontwikkelen, aanstellen studie bureau voor opmaak beleidsplan ruimte, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ja, een belangrijke stap hé. We beslissen hier enerzijds om een beleidsplan ruimte op te stellen en anderzijds ook om die gunning, die raming en die voorwaarden vast te stellen. Dus toch wel een belangrijke stap.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat de heer Uytendhouwen het woord vraagt. Johan, jij hebt het woord.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepen, ge maakt mij heel blij. En misschien wordt ge daar zelf nu ook blij van, achter het vorige punt. En je weet dat dat in een recent verleden al anders is geweest. Dus, maar een mens wordt blij van zaken waar hij al lang niet meer op hoopt en die dan uiteindelijk toch nog gebeuren. En met de voorliggende beslissing tot opmaak van een beleidsplan ruimte Sint-Niklaas is dat voor mij zo'n gebeurtenis. Zo'n gebeurtenis, die mij meteen ook weer hoop geeft, omdat er zowaar ambitie uit blijkt. En ja, oké, goed, dat mag ook gezegd. We gaan vandaag immers een beslissing nemen, waarbij we naast een strategische visie meteen ook ten minste 2 beleidskaders gaan opmaken. Twee belangrijke beleidskaders ook, met het oog op een duurzame, ruimtelijke ontwikkeling van onze stad, met name een beleidskader open ruimte en een beleidskader levendige kern. Spijtig wel, dat we die beleidskaders niet als zodanig expliciet benoemen in onze beslissing. Maar ik begrijp anderzijds, dat we ons waarschijnlijk ook niet willen vastpinnen op een benaming en de planologen hier in de vrijheid willen laten om hun werk te doen. Spijtig ook – ik heb dat ook al in de commissie gezegd – dat we nog 3 jaar moeten wachten op de vaststelling. Dat mag van mij sneller, maar ik hoor van u en de diensten, dat als dat mogelijk is, u daar ook de nodige inspanningen voor zal doen. Nog een klein puntje toch wel, schepen, wat de raming betreft van die opdracht tot aanstelling. Die wordt geraamd op 250.000 euro. Het deed mij toch een beetje schrikken. Ik hoop dat dat te maken heeft met de grondigheid, waar we het werk mee gaan doen. Maar ik verneem toch graag waarop dat bedrag, die raming gebaseerd is. En of dit ook gebenchmarkt is met de opmaak in andere gemeenten of steden. Alleszins, we gaan met onze fractie dit punt met overtuiging goedkeuren. En we wensen u, schepen, en onze ambtenaren veel succes bij de opmaak van dit voor duurzame ruimtelijke ontwikkeling van onze stad uiterst belangrijk beleidsplan. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Uytendhouwen. Schepen?

DE MEESTER: Ja, dat doet mij inderdaad plezier. Het is inderdaad een belangrijke beslissing en een belangrijke beleids-, allé, het traject en het beleidsplan zal inderdaad de toekomst, de duurzame toekomst van onze stad meebepalen. Die twee beleidskaders, die zijn inderdaad

opgenomen in het document en zijn opgenomen in het bestek. Dat is inderdaad ons voorstel. Waar inderdaad ook onze ambitie uit blijkt. We hebben dat inderdaad nog niet willen – hoe moet ik het zeggen – betonnen, dat dat die naam moet hebben. Maar dat is wel duidelijk onze voorkeur op dit moment. Wat de timing betreft, van mijn part mag dat ook zeker sneller gaan. Maar ook daar hebben we wat gekeken naar de vergelijkbare regionale steden. Hetzelfde trouwens bij de raming. Zo zagen we dat het beleidsplan ruimte Brugge 165.000 euro, exclusief btw gekost heeft en een looptijd had van 2015 tot 2018. En zien we dat het beleidsplan ruimte Kortrijk, dat daar 240.000 euro, exclusief btw voorzien is. Dat is gestart vorig jaar en dat loopt nog. Dus daar kunnen we inderdaad ons ook wel een beetje op benchmarken. We kunnen ze echter niet zomaar vergelijken, die twee. Brugge is vroeger opgemaakt en Kortrijk, daar is een prijs gevraagd voor 4 beleidskaders en in de plan MER voor beleidsplan ruimte is daar ook ineens een MER, allé of een plan-MER voor het mobiliteitsplan aangekoppeld. Dat is bij ons niet het geval. Dus de 250.000 euro die in, van onze raming zit ergens midden tussen de 200.000 euro inclusief btw dan van Brugge en de 290.000 euro inclusief btw van Kortrijk. Dus dat is inderdaad de benchmark die gebeurd is.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel.

VOORZITTER: Goed. Als er geen vragen meer zijn, dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 21, ontwerp rup AZ Nikolaas, voorlopige vaststelling. Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, het is fijn dat het vorige unaniem kon worden goedgekeurd. Misschien een voorbode, wie weet. Maar dit dossier is inderdaad ook een zeer belangrijke stap in de realisatie van het nieuwe ziekenhuis. Ik denk dat dat uitvoerig toegelicht is. Ik denk dat dat zeer grondig voorbereide documenten zijn. Mijnheer De Meyer zei het al in de commissie, wierp de pluim al toe aan de ambtenaren en de studie bureaus die dit mee hebben voorbereid. Met de voorlopige vaststelling wordt een belangrijke horde genomen om binnen het vooropgezette tijds kader het nieuwe ziekenhuis te kunnen realiseren en daarmee de rol te bevestigen, die wij ons AZ Nikolaas toch graag zien opnemen binnen deze regio.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie eerst al dat mevrouw Geerts het woord heeft gevraagd, daarna de heer Merckx, daarna de heer Maes en dan de heer De Meyer. Dus ik geef het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, onze fractie is uiteraard ook tevreden, dat deze stap in het planningsproces van een nieuw ziekenhuis kan genomen worden. We hebben er eigenlijk ook alle vertrouwen in nu, dat dit een planningsproces, dat dat positief kan

voortgaan na een voorbereiding van 14 jaar. Alhoewel er natuurlijk ook nog wel heel wat werk aan de winkel is. Maar de positiviteit overheerst. Dat was iets minder eigenlijk, toen we het verslag van de plenaire vergadering lazen. Daar had ik toch wel eventjes een bijzonder onbehagelijk gevoel bij, omdat dat ook toch nog maar eens aantoonde, dat de ambtenaren die dan al dat mooi werk van 14 jaar moeten gaan evalueren, ja, dat die er soms gewoon de bal volledig mis slaan hé. Bv. één van de zinssneden “het lijkt aangewezen om nog dieper in te gaan op de hoogdringendheid en het onvoorzien karakter van de herlokalisatie van het ziekenhuis”. Stel u voor, na 14 jaar. Maar, dit in tegenstelling tot de toelichtingsnota, die ik inderdaad – en de schepen verwees er ook naar – allé, zeer goed en helder is, dat is toch ook wel vind ik een heel speciale prestatie. Bij deze hoop ik dan, dat al onze energie en aandacht die er dan is rond dat ruimtelijke, dat dat dan eindelijk stilletjes aan plaats gaat maken voor de aandacht voor het zorgstrategisch plan. Want we zullen allemaal – of toch de meeste van ons – in persoon of via familieleden de volgende jaren wel eens dat het ziekenhuis moeten bezoeken. En dan zullen we niet wakker liggen van waar we liggen, maar dan zullen we wakker liggen of we al dan niet toereikende en goede zorg kunnen krijgen. Dus dat vind ik nu wel iets waar ik van hoop, dat we daar ook de volgende jaren meer van verwachten. Ik heb in de marge van dit dossier twee concrete vragen voor de schepen. Ik zag dat op de Gecoro van 14 december eind vorig jaar, die dus een voorwaardelijk gunstig advies gegeven hebben, maar dat die toch vroegen om ABLLO de kans te geven hun visie uiteen te zetten. Zij vroegen dat aan het schepencollege. Ik wou even vernemen, is het schepencollege daar al dan niet al op ingegaan en zo ja, is daar een verslag van, is daar een neerslag van, zodat wij ook geïnformeerd kunnen worden. En de tweede concrete vraag betreft een zinssnede op pagina 57 van het document, waar men het heeft over die planbouwcompensatie. En tot mijn verbazing – maar het kan aan mij liggen, want ik zit niet in de commissie ruimtelijke ordening – tot mijn verbazing las ik daar dat daar aanpalend aan de Kemzekestraat een toekomstig groepswoonbouwproject is. Maar ik kan mij niet ... (?) dat de schepen dat gaat toelaten. Dus ik ben een beetje in verwarring rond dat punt. Dus had ik graag wat verduidelijking.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Dan geef ik het woord aan de heer Merckx. Bart, je hebt het woord.

MERCKX: Ja, collega's, vanavond zitten we met de voorlopige vaststelling van een ontwerp, een belangrijke stap in het dossier van de nieuwbouwcampus van het ziekenhuis op de Neerkouter. Ik dacht dat het misschien ook eventjes een moment was om eens terug te kijken van waar we komen in Sint-Niklaas en in het Waasland hé. Onze stad had immers lange tijd twee kleinere ziekenhuizen. We hadden de Stadskliniek, het OCMW-ziekenhuis en Maria

Middelares, gesticht door de nonnekes. In de jaren '90 volgde dan een expansie. In 1990 kwam Sint-Gillis en Beveren, fuseerde met Sint-Niklaas in 1998 ook het OCMW-ziekenhuis van Temse, terwijl de stadskliniek in 1997 fuseerde met het OCMW-ziekenhuis van Hamme. En uiteindelijk werden die kleinere, stedelijke ziekenhuizen twee regionale ziekenhuizen, die dan in 2004 onder impuls – en ere wie ere toekomt – van toenmalig burgemeester Freddy Willockx tot fusiegesprekken kwamen om op 1 januari 2007 dan de fusie officieel aan te kondigen. Nu hadden we wel één regionaal ziekenhuis, gesitueerd in Sint-Niklaas, maar twee campussen, gescheiden door de Hospitaalstraat en dat maakt het operationeel niet zo gemakkelijk. Jaren werd er gezocht naar een oplossing. Kon een deel stadspark opgeofferd worden, zodat het ziekenhuis daar kon uitbreiden of lag de oplossing aan de andere kant of kon het ziekenhuis uitbreiden over de Hospitaalstraat, die dan ondergronds moest gaan? Hoe er ook gepuzzeld werd in de jaren, een echte oplossing lag niet voor de hand en uiteindelijk werd er wel een brug gebouwd over de straat, maar de afstand tussen beide campussen voor artsen, verpleegkundigen, logistiek, patiëntenvervoer, het blijft ook vandaag nog toch een probleem. Het is in 2013 dat een plan aangevat werd om een volledig nieuwbouwziekenhuis te realiseren. De rest van de geschiedenis kennen jullie. Er werd een masterplan opgemaakt, dat begin 2017 door de gemeenteraad werd goedgekeurd en in het verdere ambtelijk gevoerde proces werden tientallen locaties tegen elkaar afgewogen. En uiteindelijk werden twee locaties weerhouden, nl. De Woningen en de Neerkouter, waarbij het college dan een gemotiveerde beslissing genomen heeft om de Neerkouter te verkiezen. Het delegatiebesluit van de Vlaamse regering een paar maand geleden gaf dan de stad Sint-Niklaas de mogelijkheid om de rup-procedure zelf te voeren en dat ontwerp rup ligt dus nu voor aan de gemeenteraad. Collega's, voor de 300.000 inwoners van het Waasland is dit een belangrijke stap. We hebben het hier over een groot regionaal ziekenhuis met meer dan 800 bedden. Ondertussen ook nog gefuseerd met het ziekenhuis van Lokeren. De grootste werkgever van onze stad, maar ook een belangrijke schakel in de zorg voor wie ziek is of een ongeval had, zoals Christel reeds aangaf ook hé.

Onze stad en onze regio verdienen ook in de toekomst een modern, goed functionerend open ziekenhuis. En de realisatie van een nieuwbouw op de Neerkouter is hierbij een verzekering voor onze toekomst. Vanuit de N-VA roepen we dan ook op aan alle fracties om dit project te ondersteunen. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Merckx. Dan geef ik het woord aan de heer Maes. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, dit dossier heeft al een lang traject gelopen. Wij zijn zeer laat hier in de gemeenteraad bij dat traject betrokken geworden. Wij gaan ons in deze onthouden,

omdat wij het nog altijd erg jammer vinden, dat er 16 ha aan landbouwgebied verloren gaat. Dat wordt gecompenseerd op papier, maar in werkelijkheid is dat eigenlijk niet zo direct een compensatie. Maar het traject is al zolang lopende, dat wij het vandaag toch wel belangrijk vinden, dat die herlokalisatie kan doorgaan. En dat we toch wel, de belangrijkste vraag nu is inderdaad – zoals collega Geerts daarnet heeft gezegd – welk soort ziekenhuis gaan we hier hebben? Welk zorgplan gaan we daar kunnen ontwikkelen? En een tweede vraag is eigenlijk, wat wij ook wel belangrijk vinden – en wij hopen dat in deze legislatuur toch ook al meer duidelijkheid over te krijgen – wat gaat er gebeuren op de gronden van het huidige ziekenhuis? En kan daar een herbestemming gebeuren in de richting van een groter parkgebied, een groter groengebied in het centrum van de stad? Dus dat bij wijze van toelichting toch bij ons stemgedrag.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Gezien mijn gemoedsgesteltenis zal ik bijzonder kort zijn. In 2008 zijn de eerste gesprekken gestart om te onderzoeken of het ziekenhuis mogelijks ter plaatse kon blijven. Daarna zijn er 16 buitenstedelijke locaties en 6 binnenstedelijke locaties onderzocht en uiteindelijk is dat ganse proces afgerond met een grondige MER. Als vanavond – wat te verwachten is – het licht op groen geplaatst wordt, kan hopelijk dit ziekenhuis toch vóór 2028 gerealiseerd worden. Maar dat betekent een proces van 20 jaar. Met andere woorden, 4 legislaturen. Er is stapsgewijze en heel oordeelkundig en grondig gewerkt. Ik had zelf het voorrecht gedurende 2 legislaturen in de stuurgroep te mogen zitten, zodanig dat ik met enige kennis van zaken dit zeg. Dit betekent uiteraard niet, dat dit dossier bij sommige mensen geen pijn doet. Ik denk in de eerste plaats aan de landbouwers. Maar gezien het groot maatschappelijk belang van dit project zullen we dit met overtuiging goedkeuren en steunen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch vroeg nog het woord. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Zoals iedereen weet, zijn we altijd zeer koele – en dat is nog zacht uitgedrukt – zeer koele minnaars geweest van dit project. Maar omwille van het feit dat wij ons realiseerden, dat de huidige toestand niet meer realistisch en niet meer optimaal was en deze gronden het best geschikt waren in alle mogelijkheden, die eventueel in theorie voorlagen, hebben wij ons achter dit project ook geschaard en zullen wij dit punt dus ook goedkeuren. Maar, ik wil toch een aantal aandachtspunten aanbrengen. Eén en ik treed daar in feite collega Geerts bij, waar ze zegt dat we vanaf nu reeds aandacht moeten hebben voor het zorgstrategisch plan en dat we moeten zien, dat inderdaad de nieuwe campus, de nieuwe kliniek, het nieuwe hospitaal tegemoet zal komen en uitgerust zal zijn voor de uitdagingen van vandaag

en niet zoals het vandaag het geval is op de uitdagingen van gisteren. Wij zien in de praktijk, dat er een aantal – en collega Merckx heeft ernaar verwezen – een aantal kleinere ziekenhuizen zijn opgeheven. Dat is gespecialiseerd, gecentraliseerd en noem maar op. Dikwijls niet altijd met het gewenste kwaliteitsaanbod, dat noodzakelijk was. Daarom denk ik dat het nodig is van binnen het zorgstrategisch plan en binnen de mogelijkheden, die er zijn - want ook wat betreft deze zorgsector zijn er heel wat regeltjes en reglementen – dat men toch inderdaad deze campus ontwikkelt, zodat men inderdaad kan tegemoetkomen aan de wensen en de noden van de bevolking. Wat vandaag dikwijls niet het geval is. Ten tweede heb ik inderdaad dezelfde opmerking als collega Maes, waar hij zegt van kijk, we zitten hier inderdaad met een inname van open ruimte, van landbouwgrond, die totaal niet gecompenseerd wordt in de praktijk, maar door een papieren truck inderdaad wordt gecompenseerd. Dat dit andermaal een ingreep is en een inbreuk is, inbraak eigenlijk op het landbouwareaal in onze stad, dat leidt geen twijfel en wij betreuren dat. Hebben dat ook altijd betreurd. En ten slotte, inderdaad ook voortbordurend op wat collega Maes heeft aangereikt en dat is, 3 jaar geleden is er al een vraag gesteld door de toenmalige schepen van ruimtelijke ordening, mevrouw Geerts, om vanuit de fracties aan te reiken wat de mogelijkheden zouden kunnen zijn voor de heroriëntering van de huidige campus van AZ Nikolaas. Wij hebben toen onze oefening gemaakt. Andere fracties misschien wel ook. Maar ik denk dat wij niet mogen wachten tot AZ Nikolaas volledig is verhuisd voordat we de oefening doen, die denkoefening doen, de mogelijkheden onderzoeken, enz... De plannen liggen er. Wij weten allemaal waarover het gaat, over welk gebied het gaat en welke partners dat er allemaal betrokken zijn. Ik denk dat we vanaf nu, mijnheer de schepen van ruimtelijke ordening en ook voor de schepen van stadsontwikkeling, dat we inderdaad moeten gaan denken en gaan werken aan het feit, waar willen we met deze campus naartoe, wat zijn de mogelijkheden.

En daar mag iedereen – denk ik dan – zijn eigen fantasie – en er is gelukkig wel nog wat fantasie binnen de politieke wereld hier en daar – botvieren. Maar ik denk dat we moeten wachten tot volgende legislatuur om daar werk van te maken.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik wil collega Geerts feliciteren met haar bijzondere aandacht, waarmee ze het document heeft doorgenomen. Want ik denk inderdaad, dat daar een onzorgvuldigheid nog in de tekst staat. En ik zal die ook opnemen met de diensten. Ik veronderstel, dat die onzorgvuldigheid komt – we hebben het hier al een aantal keren gezegd – door het te lange traject dat hier gelopen is. Want ook schepen Geerts of oud-schepen Geerts zal vanuit haar vroegere bevoegdheid weten, dat hier inderdaad ooit een groepswoningprojectaanvraag is binnengekomen,

die door de stad geweigerd is. Die dan door de deputatie vergund is. Waar we dan in hoger beroep zijn gegaan. Dat dat een hele historie gekend heeft en dat waarschijnlijk die zin nog uit die tijd dateert. Dus dat is inderdaad ... Allé, er is met zeer veel zorg dit document opgemaakt, maar ik denk dat dit nog een onzorgvuldigheid is die we moeten corrigeren. Wat de opmerking betreft, die de Gecoro gemaakt heeft met de vraag om ABLLO hun plannen te laten toelichten, wel eigenlijk, we zijn hier niet op ingegaan om de heel eenvoudige reden, dat ABLLO zijn plannen, allé, dat we eigenlijk ABLLO reeds ontvangen hadden op voorhand om hun plannen toe te lichten. Dus zij hebben nog voordat de Gecoro dat advies uitbracht, hebben zij hun plannen reeds toegelicht aan een delegatie van het college en van de ambtenaren. De plannen voor het parkziekenhuis, maar waarvan we ook allemaal – en het resultaat ziet u ook in dit document allemaal – ingeschat hebben, dat dit niet realistisch was. Er is geen verslag van die vergadering, maar dat was, dat heeft dus ook plaatsgevonden nog voor de suggestie van de Gecoro. Wat de huidige site betreft, het is inderdaad zo, dat we in ons beleidsprogramma dat engagement ook opgenomen hebben om deze bestuursperiode die huidige site, om daar een visie op te ontwikkelen. En het is inderdaad zo, zoals mijnheer Wymeersch ook aanhaalt, dat het samen met schepen Hanssens is dat we dit proces op gang aan het trekken zijn. Dus hierover ongetwijfeld later meer.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, ik ben blij met de schepen zijn antwoord, dat dat een grote vergissing is. Ik begrijp het wel, allé, uiteraard hé, schepen, een materiële misstap is snel gemaakt. Maar daar stond zelfs nog een tekeningske bij en zo. Dus bon, het is wat het is. Ik ben blij met het antwoord. We zien toch ook in het buitengebied dingen gebeuren. Maar ik zal die op schriftelijke vraag stellen.

Dus het zou niet het eerste zijn wat in het buitengebied gebeurt dat mij verbaast een beetje van de Groene schepen, maar ik ben nu wel heel blij dat hij zegt “dit is een fout, dit zal geschrapt worden”.

DE MEESTER: Ja, u weet dat dit document ook een document is, dat evolueert. Dus dat start vanuit die startnota. Er worden dingen aan toegevoegd. Dus ik veronderstel dat dit iets is, dat inderdaad nog vanuit die vorige versies al lang meegaat en we nemen dat mee.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, Vooruit, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Tegen, Jef? Wie onthoudt zich? Onthouding ja. Goed, dan zijn we aan punt 22, Gecoro, jaarverslag 2020, kennisneming. Dan geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Dat is ook toegelicht in de commissie, maar het is inderdaad een overzicht van de activiteiten van de Gecoro in het vorige kalenderjaar.

VOORZITTER: Goed. Dan ...

WYMEERSCH: Mag ik voorstellen en vragen zeer beleefd omwille van sanitaire redenen een korte break van 5 minuten in te lassen?

VOORZITTER: Goed, dat mag. We schorsen 5 minuten voor een sanitaire break.

BURGEMEESTER: Laat de onderbreking en zo niet uit de hand lopen.

SCHORSING

VOORZITTER: Dan open ik terug de raad. Ja, Jos komt straks terug online en raadslid Uytendhousen neemt zijn rol als fractieleider over. De eerste interpellatie die aan de agenda gehouden is, is de interpellatie van raadslid Karel Noppe, oprichten van een stagedatabank voor de stad Sint-Niklaas. Mijnheer Noppe, u hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepen, op de gemeenteraad hier in juni 2020 hebben wij de ruimtelijke economische studie goedgekeurd en één van de belangrijke elementen uit die studie was de transversale rol van onderwijs binnen het lokaal economisch weefsel. En al zeker in een scholenstad zoals Sint-Niklaas is die rol prominent aanwezig. Onderwijs vormt de brug tussen toekomstige werknemers, kennis en handen in alle sectoren. In de studie, de ruimtelijk economische studie, werden heel wat voorstellen gedaan, alsook uitdagingen en opportuniteiten geformuleerd.

En we willen er vanuit onze fractie graag één concreet voorstel alvast aan u voorleggen in de hoop dat u dat samen met het schepencollege verder wil uitwerken. We willen ons, stellen namelijk de vraag om in te zetten op het faciliteren en bekendmaken van stageplaatsen in bedrijven van onze stad en om dat te doen in de ruime omgeving. Waarom vinden wij dat belangrijk? Wel, stages die zijn belangrijk voor jongeren. Ze leren daar hun kennis en vaardigheden in een professionele omgeving in te zetten en daardoor gaan ze ook later makkelijker niet alleen een baan vinden, maar daar ook makkelijker inrollen en met weg zijn. Een stage is de beste manier om schoolgaande jongeren op de praktijk voor te bereiden. Ook de bedrijven in Sint-Niklaas zijn trouwens vragende partij om gepaste jongeren te vinden voor de stageplaatsen die ze hebben, die te begeleiden en ook op te leiden. Om dit te realiseren, schepen, denken wij aan een website of een stage-applicatie, waarop eigenlijk alle stageplaatsen die beschikbaar zijn binnen de Sint-Niklase bedrijven kunnen geïnventariseerd worden. Op die manier kunnen bedrijven snel een geschikte stagiair vinden en ook voor de scholieren wordt het uiteraard een pak

makkelijker om ja, niet zelf op zoek te moeten gaan naar een stageplaats, maar uit die databank te kunnen putten. Dus heel concreet, schepen, de vraag om een databank op te richten, ook die te koppelen aan het aanbod van stageplaatsen dat op de VDAB-website bv. nu al beschikbaar is of gewoon een doorverwijzing naar dit aanbod. Dat is uiteraard ook een mogelijkheid. Daarbij willen we ook aandacht hebben voor de noden van onze scholen en scholieren, dat we die regelmatig up-to-date houden die databank en vooral dat we daar de nodige ruchtbaarheid aan geven en informatiecampagnes opstarten richting onze ondernemers en uiteraard scholieren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan ... Ah ja, het woord aan raads-lid Ilse Bats. Ilse, je hebt het woord.

BATS: Ja, dank u wel. Ja, ik vind het een prima idee van mijnheer Noppe. Er bestaat wel al zoiets, dus ik vermoed dat de stad daar ook van op de hoogte is. We hebben het SODA-systeem, waar heel veel scholen mee werken. Ik denk dat het een Vlaams initiatief is, ik ben er niet zeker van. Maar ik weet alleszins, de school waar ik lesgeef, dat die met een soortgelijk iets al werken. Dus stageplaatsen worden aangeboden en als de stages goed verlopen, wordt er een waardering toegekend en daarmee kan je dan eventueel opnieuw met een mooi rapport solliciteren in diezelfde stageplekken. Dus er is wel iets, zoiets, maar niet op stedelijk niveau denk ik. Dat wou ik even toevoegen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bats. Ik geef het woord aan de schepen. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, Karel en Ilse. Eén, voor de vraag en twee, voor de toevoeging. Dus effectief in het kader van de ruimtelijk economische studie zijn er al gesprekken aangegaan met het onderwijsveld, ondernemers en dergelijke meer. En daar zijn twee aspecten alvast naar bovengekomen. Enerzijds van we moeten meer de vacatures, die beschikbaar zijn – bv. op de VDAB-website – kenbaar maken. Dus daar was dan de vraag van op welke manier kun je die meer zichtbaar maken en ook zichtbaar maken op de website van de stad. Dat is eigenlijk deze week gefinaliseerd. Dus op onze eigen website vind je niet meer enkel de vacatures die onze stad aanbiedt, maar heb je een link naar de VDAB-website. En die twee linken hebben we ook op “Ondernemen in Sint-Niklaas”. Op die website sinds deze week ter beschikking. Op het moment dat we eigenlijk die link aan het maken waren met de VDAB-website hebben we ook gemerkt, dat daar dus ook een aantal stageplaatsen al kenbaar worden gemaakt. Dus in dat kader hebben we afgesproken om indien wanneer we het overleg hebben met VDAB, Voka en BEPASIN in het kader van onze overlegmomenten, dat we eigenlijk eens gaan kijken van oké, wat bestaat er nu effectief aan systemen om stageplaatsen kenbaar te maken. Bedrijven doen dat vaak op hun eigen website. Zoals Ilse suggereert, bestaat er in

scholen soms ook iets. De VDAB heeft een aantal stageplaatsen, die ze kenbaar maken op hun site. Ik heb onlangs vernomen dat constructief in het kader van bouwstageplaatsen en opleidingsplaatsen ook zoiets hebben. Dus het gaat er nu om om eens te gaan kijken van wat bestaat er eigenlijk allemaal aan een, ja, individueel aanbod eigenlijk en op welke manier kunnen we dat centraliseren, groeperen, zodoende dat we eigenlijk de stageplaatsen, die bedrijven op ons grondgebied, maar ook de stad Sint-Niklaas aanbiedt op een gemakkelijke manier te gaan bundelen. En via één ding, één locatie kenbaar te maken en effectief de nodige promotie te doen. Dus met VDAB, Voka en BEPASIN is al de afspraak gemaakt om ons daarover te buigen bij een volgend overlegmoment. Maar ik denk dat het ook belangrijk is – en vandaar ook de toevoeging van Ilse dat wel belangrijk is – om contact te gaan nemen met onze scholen op ons grondgebied, bij uitbreiding de hogescholen, maar ook zelfs bij universiteiten en dergelijke meer. Want het is natuurlijk ook belangrijk dat zij op de hoogte zijn van stageplaatsen, die in bedrijven in Sint-Niklaas aangeboden worden. Dus wij gaan die stappen zetten. Met onze partners VDAB, Voka, BEPASIN staan die al op de agenda. Met het onderwijsveld moeten wij die nog ja, maken die afspraken. Maar er zijn al gesprekken in die richting gebeurd. Dus ja, ik denk dat we al die informatie gaan samenleggen om dan te kijken op welke manier we dat via een website, via één of andere applicatie op een uniforme manier kunnen kenbaar maken.

En dat er duidelijke afspraken kunnen gemaakt worden naar “Eigenaarschap, wees verantwoordelijk” om de correcte data, want natuurlijk moeten we ervoor zorgen dat dan ook elk aanbod en elke vraag elkaar kan vinden via dit systeem.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat mevrouw Bats ondertussen de link naar SODA+ heeft gepost. Dus misschien is het ook interessant ... Mijnheer Noppe?

NOPPE: Ja, gewoon heel kort. Ik wil de schepen bedanken en collega Ilse uiteraard voor haar toevoeging, maar de schepen bedanken om er verder werk van te maken. En we kijken uit naar een mogelijke realisatie en het vervolg hierop.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan de heer Van Peteghem voor zijn interpellatie rond vragen rond het Kon. Fabiolapark. Mijnheer Van Peteghem, Gaspard, u hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter. Ik heb enkele vragen, die ik in één punt heb geformuleerd rond de blokken van Amelinckx, dus het Fabiolapark. Ik heb daar verschillende vragen over ontvangen ... (?) Ik heb dat onderverdeeld in 4 punten, die toch wel de aandacht vragen. In de eerste plaats zijn er verschillende klachten rond loslopende honden. Vooral op de graszones rond die blokken. Veel mensen uit de ruimere omgeving, die komen wandelen met hun hond, maar niet aan de leiband. En dat geeft ook wel wat problemen wat betreft de gewone wandelaars

qua gevaren wat betreft de rassen van honden. Er zijn Duitse schepers, Mechelaars, bulldogs, al dat soort van honden. Er zijn ook al verschillende problemen geweest. Mijn vraag is gewoon of we eens geen bord hier kunnen plaatsen van “honden verplicht aan de leiband”. Ik denk dat dat een kleinigheid is. Het is toch wel denk ik een terechte opmerking. Dat is mijn eerste vraag. Dan mijn tweede opmerking is vooral het plaatsen van de restafvalcontainers. De containers, die geplaatst zijn aan blok 2, die zijn op de juiste plaats ingeplant en praktisch zeer goed te bereiken. Nu wat betreft de containers aan blok 5, die zijn ... (?) geplaatst. Die zijn op de parkeerplaatsen naast het openbaar domein geplaatst, wat zeker niet veilig is voor het doorgaand verkeer en we verliezen hier ook verschillende parkeerplaatsen voor de bewoners. Daar waren uiteraard ook betere voorstellen om die te plaatsen. Voor de rest vraag ik om die andere, allé, die containers toch ook wel te plaatsen op de juiste plaats. Dan is er een probleem van criminaliteit, dat natuurlijk op vele terreinen is. Criminaliteit rond de blokken en op de grasterreinen, maar vooral ook rond die waterput. Daar vragen de bewoners om even-tueel wat meer controle door de politie te laten uitvoeren. Ik weet dat dat een probleem is van verschillende parken en pleinen. Maar ook hier is een vraag ... (overschakelen naar bandopname 2) ... Dan puntje 4 – ik ga het kort houden natuurlijk – parkeerprobleem rond die blokken. Er zijn onvoldoende parkeerplaatsen rond de 5 blokken.

Dat zorgt voor enorme parkeerproblemen en een groot gevaar voor de veiligheid. Dus de hulpdiensten, op bepaalde momenten kunnen die niet door doordat er te veel wagens op de verkeerde plaatsen geparkeerd zijn. Maar daar is een enorme parkeerdruk. In het verleden zijn daar plannen gemaakt voor waterdoorlatende parkings, daar zijn plannen voor. Ge kunt per blok 25 parkings aanleggen, vooral dan op een ecologische manier. Ge kunt die parkings zodanig aanleggen, dat er geen last is voor het milieu. Die kunnen allemaal waterdoorlatend aangelegd worden. Maar dat is toch wel een nijpend probleem. Ik vraag uiteraard om hier werk van te maken om die plannen van vroeger nog eens te bekijken en of het niet mogelijk is om daar toch iets aan te doen. Want dat verslecht van dag tot dag. Ook voor de veiligheid is dat zeer belangrijk, dat er parkeerplaatsen bijkomen. Dus dat zijn mijn vragen rond de blokken van Amelinckx. Ik hoop dat er hier aandacht aan besteed wordt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Ja, voor sommige raadsleden was het blijkbaar niet zo goed hoorbaar. We konden er eigenlijk niets aan doen van hieruit, dus ik hoop dat ... Ja. Ah ja, ja. Hier wordt gezegd het is best om uw hand niet voor de micro te houden, want anders demp je je stem. Dus misschien daar in het vervolg ... Maar we hebben het wel, denk ik, voldoende kunnen verstaan. Maar ik wou even omdat er replek was van thuis uit dat wij er niets aan konden verhelpen. Goed, ik geef het woord aan de schepen. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voor de aspecten van parkeren. De burgemeester zal antwoorden op de andere aspecten van criminaliteit, loslopende honden en de andere aspecten. Maar rond het punt van parkeren zijn er in het verleden toch ook in deze raad een aantal vragen geweest. En in 2005 werd er een parkeeronderzoek gedaan, maar ook in 2017 op vraag van raadslid Pannecoucke is er toen ook een balans gemaakt tussen de vraag, de parkeerbehoefte en het aantal parkeerplaatsen die beschikbaar zijn. En in 2017 lag de vraag op 656 auto's en het parkeeraanbod op 754 parkings. Dus er zijn 100 plaatsen in feite over als je kijkt naar alle wagens, die ingeschreven zijn op die adressen. Rekenen we daar dan nog een aantal bedrijfsvoertuigen bij, dan ga je waarschijnlijk zitten op een balans die gelijkkomt. Die cijfers zijn eind 2018 nog eens geactualiseerd en dan kwamen we zelfs op een lager aantal wagens toe, 628 auto's, met nog steeds een parkeeraanbod van 754 parkings. Op basis van die cijfers is er dus eigenlijk geen reden om te denken van ja, we moeten hier meer parkeerplaatsen bij creëren. Toch moeten die ook genuanceerd worden hé. Je kunt ook het zonlicht ontkennen, maar we kunnen alleen maar vaststellen wat we vaststellen. En dat is dat in die omgeving van de Fabiolablokken inderdaad wild geparkeerd wordt.

Dat ondanks de maatregelen, die genomen zijn om parkeerverbod in te voeren op cruciale plaatsen voor de hulpdiensten, dat er toch nog geparkeerd wordt, omdat men geen plaats vindt in de directe omgeving. En dan kan je gaan onderzoeken waarom dat dat is. En dan hebben we eigenlijk drie redenen naar voorgeschoven waarom dat zou zijn. En de eerste is natuurlijk dat er een aantal voertuigen zijn, die niet ingeschreven zijn van mensen die er toch wel verblijven zal ik zeggen, in gelijk welke hoedanigheid. Dat er ook geen rekening mee gehouden is natuurlijk met het aantal bezoekersparkeerplaatsen. Mensen die mensen komen bezoeken. Dat gaat ook een parkeerdruk veroorzaken. En dan natuurlijk ook de recente fenomenen van de camionettering. Mensen die een bedrijfsvoertuig hebben, dat daar geplaatst wordt en dat kun je heel goed daar zien. En ook een nieuwe drop off/step in-maatschappij waar ge uw auto gewoon dumpt ergens en iemand anders komt u ophalen en die blijft er dan een gans weekend staan, waardoor dat die parkeerdruk verhoogt. Dus aan de ene kant objectief gezien genoeg parkeerplaatsen, aan de andere kant de realiteit is toch precies een beetje anders. En alvorens hier beloftes te maken, die ik toch niet kan houden, zal ik een belofte maken waar ik mij wel aan kan houden en ook een belofte die ik al eerder heb gemaakt naar de verschillende vertegenwoordigers van de raden van bestuur van de VME en bewonersvertegenwoordigers om na corona een initiatief te nemen om een structureel, regelmatig en open overleg te initiëren met de verschillende vertegenwoordigers van de verschillende residenties in het Fabiolapark. En dit item samen met hen op te pikken rond parkeren, maar ook andere bezorgdheden die er leven over het

openbaar domein. En dat men hen te bespreken en ook te kijken naar welke oplossingen dat we kunnen toevoegen. En ik ben niet gekant tegen het creëren van meer parkeerplaatsen daar, laat mij dat voor alle duidelijkheid zeggen, maar we moeten dat in overleg doen met die verschillende VME's. Waarom? Omdat die groenzones natuurlijk, waar Gaspard over spreekt, dat die natuurlijk in eigendom zijn van die VME's en niet van de stad. Dus mijn initiatief of mijn engagement voor dit punt is zeker in dialoog te gaan en die dialoog ook structureel te maken voor alle aspecten van het openbaar domein. En ik denk daaraan om minstens 2 keer op een jaar samen te komen met vertegenwoordigers van de verschillende groepen. En dit zal één van de eerste punten zijn, die we daar zullen bespreken.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Collega Van Peteghem, wat uw punt betreft dus rond loslopende honden. Schepen Hanssens heeft reeds gezegd ja, eigenlijk zijn die zones daarrond geen eigendom van de stad, maar dat is natuurlijk wel, het heeft wel een openbaar karakter. Vandaar dat we daar wel kunnen optreden.

In die zin dus dat er in ons algemeen politiereglement een bepaling staat, dat honden steeds aan de leiband moeten worden gehouden en niet mogen dus vrij rondlopen, behalve in de uitloopzones zoals er een paar zijn in onze stad. Hier en daar hebben wij waar die problematiek zich stelt elders in de stad ook al bordjes gezet, dus die eigenlijk nog eens duidelijk maken dat honden daar niet vrij mogen rondlopen en ook niet hun gevoeg mogen doen om het zo te zeggen. Tenzij dat mensen een hondenpoepzakje bijhebben en alles direct opruimen. Maar we zouden dat kunnen doen en dan hopende natuurlijk dat die bordjes blijven staan, want die worden dan dikwijls nogal eens onbewust of bewust weggehaald of vernield. En natuurlijk ja, onze politie kan altijd verbaliseren, dat gebeurt ook. Ik heb nu de cijfers niet in mijn hoofd. Dus het verbaliseren van mensen, die hun hond vrij laten rondlopen, dat kan gebeuren. Maar bij mijn weten zijn er nog geen ernstige incidenten – gelukkig maar – in die omgeving gebeurd. Natuurlijk, het vermoeden is groot dus dat diegenen die daar hun hond laten uitlopen in de appartementsgebouwen of in de onmiddellijke omgeving wonen. Maar goed, we zullen dat in ieder geval verder proberen opvolgen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ja, ik wil toch nog repliek geven op het antwoord van Carl, dat ... (?). Maar het is zo, dat overhebben van 100 parkeerplaatsen, dat klopt niet. Want ge moet dus weten, die 5 blokken samen, ik denk dat er minstens 800 gezinnen wonen die sommigen 2 wagens hebben. Maar ge moet ook weten, er komen heel wat bezoekers. En het zijn die bezoekers die ook voor problemen zorgen. Die kunnen nergens terecht met hun wagen. Dat is ook een groot

gedeelte het probleem van het parkeerprobleem. Komt erbij dat Kriekepitte er nog bijkomt. Ook daar gaan nog problemen komen met het parkeren, want er zal ook niet voldoende parkeerplaats zijn. Die zullen ook allemaal op de openbare weg daar aan de blokken moeten parkeren. Dus ik denk dat er toch wel moet gekeken worden naar parkeerplaatsen. En dat is perfect mogelijk met inderdaad, Carl, overleg. Maar het is wel, allé, ik denk, ge moet 's avonds maar eens gaan kijken of ge moet daar eens iemand gaan bezoeken, dan zie je dat dat daar een probleem is. Ik denk dat dat perfect met weinig geld en milieuvriendelijk kan opgelost worden. Ik weet dat dat gras heilig is, maar men kan dat ook heilig maken op een goeie manier hé. En het antwoord van de burgemeester vond ik correct.

VOORZITTER: Dank u wel. Goed. Dan gaan we over naar punt 5, interpellatie 5 door de heer Wymeersch, werking van het politiekorps na de inkanteling van de gemeenschapswachten. Frans, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, ik heb dit punt geagendeerd of terug geagendeerd omdat ik een antwoord gekregen heb van u op mijn opmerking vorige keer bij het verslag. Een antwoord, dat mij om het zacht uit te drukken niet helemaal bevredigde. Ik heb dit punt dus aan de agenda gezet omwille van twee redenen. Eén, het belang van de politie zelf, in de mate dat zij kunnen voldoen aan hun taken, die zij zouden moeten doen. En ten tweede ook de veiligheid én van het politioneel korps én van – en daar kom ik straks op – van diegenen die op dit ogenblik ook worden ingeschakeld in politionele werking. De meesten hier in deze zaal en daarbuiten weten dat we ons als fractie altijd nogal vrij gunstig hebben opgesteld tegenover de werking van de politie in deze stad. Trouwens niet alleen in deze stad. Maar toch kan het geen kwaad van af en toe eens een kritische stem te laten horen als er dingen zijn, die volgens ons voor verbetering vatbaar zijn. Naar aanleiding van incidenten ten tweede malen al op dat ogenblik op de terreinen rond De Witte Molen hebben wij moeten vaststellen, dat er daar toch één en ander mank loopt. Wat is dus blijkbaar de procedure? Dus De Witte Molen of de terreinen daarrond worden gesurveilleerd noemt dat dan door mensen uit de gemeenschapswacht, die dan op het ogenblik dat er zich calamiteiten voordoen de politie contacteren, verwittigen, die dan uitrukt naar de plaats des onheils. Op dit ogenblik is het zo, dat de politie – en ik meen dat dat zal gebeuren vanaf 1 november strikt genomen – dat de gemeenschapswacht inclusief de parkeerwachters zullen worden ingekanteld in de politionele diensten. Dat ze zelfs op dit ogenblik al worden opgevangen in de ja, in het politiehuis. Niet direct naar de volle goesting heb ik mij laten vertellen door de politie zelf. Ze zitten daar zo'n beetje op – hoe noemt het op zijn Sint-Niklases – op een schupstoel. Maar dat is een detail, waar ik het niet over wil hebben. Maar mij gaat het erom, dat men zeker aan de hand daar, de gebeurtenissen rond de Witte Molen, dat men toch zeer voorzichtig moet zijn bij het inschakelen van mensen, die niet zijn opgeleid voor politionele activiteiten. Die er ook niet voor zijn uitgerust. Om die daarvoor te gebruiken. Als we dan zien, dat de politie blijkbaar door allerlei omstandigheden, allerlei redenen – dat kan zijn onderbezetting, alhoewel ik dat durf te betwijfelen, maar ja, dat weet ik niet of door andere taken – dikwijls zeer laat – ik heb het voorbeeld aangehaald vorige maand van tussen het verwittigen van de politie en het ter plaatse komen van een combi dat daar 33 minuten tussen verloopt – dat dit natuurlijk geen dringende interventie niet meer kan genoemd worden, omdat de feiten dan allang achterhaald zijn en de eventuele daders allang gaan vliegen zijn. Dan denk ik dat wij fout bezig zijn. Mensen hebben ook geen enkel verweer meer. Het enige dat ze hebben is hun gsm om de politie te verwittigen.

Ik nodig de burgemeester en de stad niet uit om de gemeenschaps- en parkeerwachters die dus worden ingeschakeld voor politionele diensten van die te gaan bewaken, zeker niet. Maar toch

zou er iets moeten gebeuren, dat deze taken door anderen, eigenlijk door politionele diensten zouden moeten kunnen gebeuren. Ik weet dat het niet allemaal simpel is, maar desalniettemin. Trouwens, het is niet het enige geval. In het verleden heeft deze raad of het college ten minste al beslist, dat dus ook gemeenschapswachten zullen instaan voor het ja, het surveilleren andermaal binnen het stadspark, wat voor mij toch ook een taak is, die – en daar is in deze raad door verschillende mensen voor gepleit – door een parkwachter in eerste instantie, die een autoriteit uitstraalt. Maar de gemeenschapswachten zullen mij niet met de vinger wijzen als we zeggen dat enige autoriteit van de gemeenschapswachten zeker niet de autoriteit is, die uitgaat van een geüniformeerd persoon. Laat ons daar eerlijk in zijn. Zeker niet in bepaalde situaties – ik ga ze u niet schetsen – die zich op dit ogenblik soms durven voordoen. Dan grijp ik ook nog eens terug naar een uiteenzetting van de korpschef enige maanden geleden - het is misschien al een jaar geleden – over het feit dat men een onderscheid maakt bij het behandelen van bepaalde dossiers bij het aanmelden. Dringende, minder dringende, aanmeldingen op afspraak, enz..., enz... Ik heb daar toch nog altijd mijn bedenkingen en mijn twijfels bij. Want als iemand zich meldt tot de politie met een feit voor aan te melden en voor melding te doen van bepaalde calamiteiten, als de politie beoordeelt “dat is niet zo dringend”, dan kan dat best zijn dat dat voor de politie niet zo dringend is, maar voor de cliënt die daar aan de balie staat of die beroep doet op de politie is dat uiteraard wel dringend. En ik denk dat we daar naar een oplossing moeten zoeken, dat ook de bediening door de politie aan het cliënteel wel wat vlotter en wat strikter en wat directer zou kunnen verlopen. Daarom, burgemeester, mijn bekommernissen en mijn vraag. Kunnen, gezien de actuele situatie – want we zitten dus ook met de belasting coronagewijs van ons politiekorps, we steken dat niet onder stoelen of banken, ik heb mij daar al dikwijls over geërgerd over, maar dat is een andere discussie die ik hier vanavond niet wil voeren – maar er zijn dus, ofwel is de politie overbelast met een aantal taken, ofwel moeten wij zoeken naar een andere oplossing om bepaalde taken beter te delegeren, beter te organiseren. Maar ik denk dat het in gevaar brengen – want daar komt het in feite op neer – van niet-uitgeruste en niet-voorbereide en daartoe niet-opgeleide mensen uit onze stedelijke diensten, dat dat zeer risicovol is en dat we dat moeten vermijden en proberen op te lossen op een andere manier.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega Wymeersch, ik denk eerst dat we een aantal misverstanden moeten rechtzetten. In eerste instantie, de gemeenschapswachten die zijn en die worden niet ingekanteld in ons politiekorps. Dus nee, maar ik bedoel, het doet een beetje denken van ja, inkanteling van OCMW in de stad, dus dat dat eigenlijk één korps en één geheel wordt, dat is niet het geval. Dus de politie is wat ze is en daarnaast heb je de gemeenschapswachten met hun taken, met hun bevoegdheden, met hun eigen leiding. In het verleden, allé, waren dat eigenlijk ja, twee aparte groepen, twee aparte werelden en voelden – en ik spreek nu over zaken die ook 3 à 4 jaar geleden al werden gesignaleerd – ja, voelden de gemeenschapswachten zich eigenlijk onvoldoende gekend, gerespecteerd, gehoord wanneer zij contact hadden met de mensen van de politie. En dat heeft niets met de Witte Molen te maken, dat was gewoon ja, precies van ja, wij zijn zo, ja, wij worden eigenlijk niet voor vol aanschouwd. Vandaar dus dat wij in onderling overleg met de gemeenschapswachten – de leiding daarvan - enerzijds en de politie gezegd hebben oké, laat ons proberen op een gelijkwaardige basis samen te werken, ook in een gemeenschappelijke huisvesting, waar ieder zijn eigen plek heeft en waar én de medewerkers enerzijds, maar ook de leidinggevenden op regelmatige basis overleg hebben, contact hebben en weten welke gemeenschappelijke uitdaging ze hebben. Gemeenschappelijke uitdaging met elk hun verantwoordelijkheden en hun bevoegdheden. Het is niet zo dus dat ja, dat er politionele taken worden toevertrouwd aan mensen van de gemeenschap, hoe dan ook niet. Dus dat kan niet, dat mag niet en dat willen we op geen enkele manier. Uiteraard – en daar hebt u 100 % gelijk in – de autoriteit die een inspecteur, een hoofdinspecteur, een agent van de politie heeft, die is zowel laat ons zeggen in de geüniformeerde verschijning als in zijn mogelijkheid tot optreden veel groter dan die van de gemeenschapswacht. Die hebben ook een uniform en dat is ook wel bedoeld om toch enig gezag uit te stralen en enige bevoegdheid uit te stralen, maar dat is geen uniform zoals politie of van militairen. Nu, het is ook niet de taak van de politie om bij ja, laat ons zeggen stadspark, Grote Markt, H. Heymanplein, buurtspeelpleinen, de Witte Molen, Kroonmolenplein om daar constant politie- of bewakings- of toezichtstaken uit te oefenen. Dat is precies wat ook aan onze gemeenschapswachten – niet alleen hier – maar wat binnen hun takenpakket en hun bevoegdheidspakket valt. Nu inderdaad, allé, we hebben de voorbije maanden een aantal problemen gehad in De Witte Molen. Ik heb altijd gezegd “ik wil als burgemeester in het belang van het goed functioneren van die plek, in het belang van de leefbaarheid van de wijk, dat daar op momenten, dus dat het goed weer is, dat er mensen komen gebruik maken van het skatepark en de omgeving, dat daar toezicht is, dat daar toezicht is en dat dat ook op een gestructureerde manier tussen de verschillende geledingen van deze stad gebeurt”.

Gemeenschapswachten, de mensen van jeugd, eventueel de inzet van wijkwerkers via Wijkwerken Waas. En waarbij ook de politie een dubbele opdracht heeft. Enerzijds, dat zij daar regelmatig eens passeren, zowel de ploegen die op het terrein zijn als de wijkinspecteurs als ze in die omgeving zijn. En uiteraard ook op het moment dat er een interventie nodig is. En we kunnen natuurlijk discussiëren over ja, hoeveel minuten er gegaan is tussen het oproepen van of het verwittigen van de politie enerzijds en het verschijnen ter plaatse. Ik heb informatie dat dat geen 30 of 33 minuten geweest is. Het was wel lang en volgens mij ook, ja, iets te lang. Maar goed, dat hangt een beetje af van de ploegen die beschikbaar zijn. Maar we hebben nu in ieder geval voor de komende week en voor de Paasvakantie die in aantocht is – en we weten dat er wel goed weer in het vooruitzicht wordt gesteld de komende dagen – dus tussen de gemeenschapswachten en jeugd afspraken gemaakt, dat daar toch mensen aanwezig kunnen zijn om toezicht uit te oefenen. We zullen ook – want we zitten inderdaad nog altijd in coronatijden – bijkomend nog eens duidelijk herhalen - want we moeten dat helaas blijven herhalen – dat op het skatepark iedereen, iedereen – zittend of skatend, dat doet er niet toe – het mondkapje moet dragen. Want dat blijft, dat blijft een heikel punt. Dat is één. Twee, dat ja, ook het aantal mensen dat toegelaten is binnen het skatepark 50 is. Dus dat dat ook wordt gerespecteerd. En dat men nu als men samen zit, ja, vanaf morgen maximum in groepjes van 4 mag zitten en niet meer met 10.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp natuurlijk dat er voor bepaalde situaties en voor elke situatie afzonderlijk nooit de pasklare oplossing kan gevonden worden en mogelijk is. Maar ik blijf erbij, dat ge dus – inderdaad en met de beste bedoelingen – ik neem aan dat ge dus ook de stad niet moet overrompelen met op elke hoek van de straat een patrouille, dat zeker niet en dat de gemeenschapswachten zeer nuttig en degelijk werk verrichten. Maar zij staan dus dikwijls in de eerste lijn als er zich bepaalde dingen voordoen. En dan vraag ik mij af in hoeverre – misschien nu nog niet – maar kan dat in de toekomst ondervangen worden door bepaalde bijkomende opleiding? Ik weet dat niet. Is het misschien mogelijk om die op één of andere manier – en of dat wettelijk mogelijk is, weet ik dus ook niet – om die desnoods een verdedigingsmiddel te geven? Het zijn vragen die ik mij stel. Want zij staan dus in de eerste lijn en ze worden dikwijls gezien ... Het zijn zij, want diegenen die iets mispeuteren weten dat dus ook, dat zij dus de mensen zijn die met hun telefoontje een telefoontje doen naar de politie. Dus zij worden direct gevisieerd als er zich bepaalde zaken voordoen. Dus ik denk dat we daar toch moeten aan denken om die mensen beter, een betere opleiding te geven als het enigszins kan.

En als het zeker kan wat verdedigingsmateriaal. Ik denk dat dat zou kunnen helpen. Voor de rest denk ik dat – maar er zullen zich nog gelegenheden voordoen – om met de korpschef daarover van gedachten te wisselen over hoe dus het dienstbetoon – ik zal het dan zo met een verkeerde term gebruiken – het dienstbetoon van de politie naar de bevolking hoe we dat kunnen optimaliseren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan gaan we naar interpellatie 7 van raadslid Kristof Van Gansen over het bewaren van erfgoed, vraag om kleibaggeraar SVK te bewaren voor de toekomst. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Dag collega's. Zoals onze fractievoorzitter Jos heeft gezegd, ga ik het heel kort houden. Alle argumentatie staat namelijk geschreven op jullie dossier hé. Heel kort. Iedere keer als een streek haar typerend patrimonium verwaarloost of afbreekt, verdwijnt een stuk van haar geschiedenis en streekidentiteit. Maar omgekeerd geldt ook, iedere keer een streek haar typerend patrimonium koestert en openstelt voor haar inwoners en toeristen versterkt ze haar wortels in haar geschiedenis. Heel concreet. Aan de Tuinlaan op privéterrein hebben wij twee kleibaggeraars staan. Dat is vrij uniek in Vlaanderen. Wij beseffen dat niet goed, maar dat is niet zo courant. En op dit moment zijn die verkocht als oud ijzer. Die worden binnenkort uit elkaar gelast en vermalen en verkocht en dan is dat precies of daar nooit iets aan kleiwinning gedaan is geweest. Wat dan niet klopt, want er hebben duizenden mensen in de klei-industrie gewerkt. Er zijn alternatieven, bv. een kleibaggeraar aan de ingang van de toekomstige zone van De Winnigen zetten. En nog een ander alternatief, een tweede kleibaggeraar die zou misschien echt als levend en functioneel erfgoed ergens een plaats kunnen krijgen. Dus mijn vraag is heel kort. Wil het stadsbestuur of deze gemeenteraad iets doen om de twee kleibaggeraars, die dus verkocht zijn als oud ijzer, om die te redden? Zo ja, welke acties kunnen wij allemaal samen doen?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, Kristof, bedankt. Drie zaken. Eén, je weet natuurlijk dat die baggeraar in dat ontginningsgebied staat en buiten de contouren van het studiegebied eigenlijk valt. Je weet ook dat op de lijst van bouwkundig erfgoed een aantal gebouwen staan – de kant van de hoofdingang van SVK – en die inderdaad al een zekere bescherming genieten. En drie, op dit moment is er geen enkel juridisch statuut of bescherming, zoals je kwam te zeggen en kan de eigenaar dat slopen ook zonder enige vergunning. Zij hebben daar geen verantwoording voor af te leggen. Dat neemt niet weg natuurlijk, dat heel wat erfgoedrelicten op de terreinen van SVK misschien toch wel de moeite waard zijn om te bekijken en een gesprek aan te gaan.

Dus ja, we vinden het de moeite waard om een gesprek aan te gaan over de erfgoedrelicten op SVK en daar is de kleibaggeraar een onderdeel van. En we zullen dan ook initiatief pakken om hopelijk een constructieve dialoog met de eigenaar te hebben. Maar ik heb begrepen, wat de baggeraar betreft, dat de eigenaar niet meer SVK is uit één of andere reportage, maar ook dat zullen we wel te horen krijgen.

VOORZITTER: Dank u, schepen Baeyens. Oké?

VAN GANSEN: Ik dank de schepen voor zijn antwoord ... (?).

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Dan gaan we naar de volgende interpellatie ook door u, mijnheer Van Gansen, over de praatsessie rond de regiovorming. Ik geef je opnieuw het woord.

VAN GANSEN: Ja, daar ga ik nog korter voor zijn. Alle argumentatie staat daarop. De Vlaamse overheid heeft eindelijk een keuze gemaakt. Heel vrijblijvend kunnen wij een praatsessie houden zonder agenda, gewoon eens babbelen met de gemeenteraadsleden.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, ik denk dat we bv. in mijn commissie wel eens informatief zouden kunnen van gedachten wisselen en in eerste instantie ook de leden van de commissie en de andere geïnteresseerde raadsleden op de hoogte brengen van ja, in welke fase van de besluitvorming en het mogelijke verdere traject staan we nu. U weet dus nadat de Vlaamse regering de referentieregio's had ter discussie gebracht in het najaar van 2020 – dus de Vlaamse regering dan een beslissing genomen heeft rond die afbakening van de regio's, ik geef daar de Vlaamse regering vanuit Sint-Niklaas en het Waasland 9/10 voor, letterlijk en figuurlijk – want helaas heeft men ondanks de vraag van de gemeente Zwijndrecht en ondanks het feit dat de 9 andere Wase steden en gemeenten met open armen Zwijndrecht zouden hebben verwelkomd in de regio Waasland is de Vlaamse regering niet op die vraag ingegaan. Nu, wij gaan – ik heb daar ook al contact over gehad dus met mijn collega's – wij gaan dus vanuit de 9 Wase steden en gemeenten, de andere, ook vanuit Interwaas toch nog proberen de Vlaamse regering en minister Somers in de eerste plaats te overtuigen om Zwijndrecht bij het Waasland te brengen of te houden hé. Want als we zien, Interwaas, Erfpunt, Erfgoedcel Waasland dan wat betreft de afval dus Ibogem, het Zorgpunt uiteraard, dus Zwijndrecht is op zoveel manieren niet alleen heel grafisch maar ook functioneel verbonden met onze regio, dat we dat eigenlijk wel belangrijk vinden. En Zwijndrecht voelt dat ook aan, dat zij in het Waasland een volwaardige partner zijn, terwijl in een grote Antwerpse regio zij één van de kleinere spelers zouden zijn. Dus ik denk dat we daar nu in eerste instantie naar de Vlaamse regering toe inspanningen moeten leveren.

Maar hoe het verdere traject dan gaat, denk ik dat we er goed aan doen om daar eens een informatieve sessie over te organiseren en dat te koppelen aan mijn gemeenteraadscommissie.

VOORZITTER: Dank u wel. Ik zie een van mijnheer De Meyer concrete vraag over de regiovorming. Maar, mijnheer De Meyer, ...

BURGEMEESTER: Nee, het is nu het antwoord aan ...

VOORZITTER: Ja, ik geef eerst het woord aan mijnheer Van Gansen, want het is zijn punt.

VAN GANSEN: Ja, ik wil de burgemeester heel kort danken. Dus ik kijk uit naar de datum. Maar ik zou het toch wel liefst van een commissie weghouden, omdat ik denk dat er best wel wat dingen te bespreken zijn. Dus ik hoop toch dat we er een aparte datum daarvoor kunnen vinden. Want ik wil nu geen inhoudelijke discussie doen, maar ik wil eens heel grondig de tijd pakken om alles rustig door te spreken. Dus een aparte datum dat zou heel tof zijn. En dat moet niet vergoed zijn. Echt gewoon eens met mensen klappen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Mijnheer De Meyer, als u gewoon heel kort uw vraag kunt stellen, dan geef ik u toch het woord. Oké, goed. Dan gaan we verder. En we zijn bij de 10e interpellatie, voorstel tot beslissing van raadslid Christel Geerts, een sociale was-serette ...

DE MEYER: Hoort ge mij, voorzitter?

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer, ja, wij horen u. Ja, kan het kort, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik zal mijn vraag stellen, voorzitter. Ik heb met veel aandacht de kadernota van de Vlaamse regering van minister Somers van 12 maart 2021 gelezen over de regiovorming. Ik merk dat in die nota bij veel regio's heel wat bemerkingen staan. En ik lees bij het Waasland slechts één bemerking "er is geen algemene vraag naar opschaling van de regio". Over Zwijndrecht wordt geen woord gezegd. Dat heeft mij geweldig tegen de borst gestoten, gezien de standpunten die in de gemeenteraad zijn ingenomen. Vandaar mijn vraag aan de burgemeester. Ik zou graag de briefwisseling krijgen, die vanuit het stadsbestuur vertrokken is naar minister Somers zijn kabinet of de administratie of de gouverneur in verband met het standpunt van de stad enerzijds. En anderzijds welke briefwisseling er eventueel vertrokken is van Interwaas in verband met het standpunt van het Waasland.

VOORZITTER: Ja, oké. Dank u wel. Dat is genoteerd, mijnheer De Meyer. U zult daar ...

DE MEYER: Niet alleen genoteerd, ik moet dat ook zo dringend mogelijk ontvangen.

VOORZITTER: Oké, u zult daar antwoord op krijgen. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts over de sociale wasserette. Ja.

GEERTS: Ja, dank u wel. Ik ga het ook zeer kort maken hé. Wat is eigenlijk de aanleiding voor onze vraagstelling? Ja, dat is toch wel de vaststelling, dat voor maatschappelijk kwetsbare gezinnen de aankoop van grote huishoudtoestellen, dat dat een heel zware kost is. En er wordt dan vaak geopteerd om ja, goedkoop of tweedehandsmateriaal, die dan eigenlijk weer leiden tot hogere energiekosten of reparaties. Los van het feit dat we vinden dat Den Azalee zijn werk goed doet, dat is toch wel een probleem. Bovendien is men ook zo klein behuist, dat er ook gewoon geen plaats is om bv. een wasmachine of een droogkast te plaatsen. En de vorige maand hebben we op de gemeenteraadscommissie welzijn, werd het dossier van Den Durpel besproken. En tot mijn grote vreugde werd daar eigenlijk ook voor Den Durpel specifiek op die nood ingegaan. Dus ik denk, dat we misschien toch moeten proberen om op dit elan verder te gaan en ook te zoeken naar locaties, waar we dit aan een ruimer publiek kunnen aanbieden. Dus het voorstel, beslissing tot voorstel is eigenlijk dat de stad en het OCMW zoeken, de mogelijkheden onderzoeken - wij zeggen bv. in het Welzijnshuis, maar dat kan ook elders zijn – om een sociale wasserette met wasmachines uiteraard en droogkasten te realiseren. En dat zou toch voor de stad een bijzonder kleine investering zijn, maar dat kan voor die gezinnen wel een wereld van verschil maken. Dus eigenlijk is dat het voorstel - we hebben het heel voorzichtig geformuleerd – dat de stad eigenlijk, we vragen een engagement van de stad om de mogelijkheden te onderzoeken.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Mijnheer Wymeersch vraagt hieromtrent het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. De idee van collega Geerts is helemaal niet verkeerd, maar ik maak mij de volgende bedenking, dat mensen die weinig of te weinig financiële middelen hebben om inderdaad de nodige machines en uitrustingen aan te kopen, aan te schaffen om dus op een degelijke manier hun was en aanverwanten te doen, dat die waarschijnlijk ook in vele gevallen niet de beschikking hebben over het nodige vervoer, die hen vanuit het uiteinde soms van de stad naar het centrum of naar de locatie op zich moeten begeven. Zou het daarom niet beter zijn – de idee is goed – maar een sociale wasserette zelf op poten te zetten met een ophaal- en terug leveringsdienst, waarbij dus aan zeer sociale tarieven mensen die daarvoor in aanmerking kunnen komen volgens bepaalde reglementering, dat die daar beroep op zouden kunnen doen. Anders gaat ge toch nog een aantal mensen uitsluiten, bv. mensen die niet mobiel zijn, niet de nodige mobiliteitsmogelijkheden hebben, uit Belsele, uit Nieuwkerken en die bv. naar een sociale wasserette in het centrum van de stad moeten gaan, zult ge dus anders ook niet kunnen bereiken.

Daarom zou ik eerder opteren voor dus een ja, een centraal gegeven waarbij we op die manier die mensen zouden kunnen helpen. Bekijk het eens.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes vraagt nog het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Wij zijn dit voorstel van collega Geerts zeer goed genegen. Ik heb begrepen, dat dit ook ter stemming wordt voorgelegd. Dus of het nu een centrale plaats waar mensen of als hun was wordt afgehaald of dat ze in een wasserette terecht kunnen, ik denk dat dat nog iets is wat concreet kan bekeken worden. Maar het voorstel, zoals het daar geformuleerd is, daar denk ik dat wij toch wel positief voor kunnen naar voor gaan. En dat dan de schepen kan bekijken op welke manier dat heel concreet kan gerealiseerd worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de schepen.

HEYRMAN: Ja, bedankt voor de tussenkomsten. Goh, ik denk dat we op zich allen dezelfde bekommernis hebben. Nu, op zich blijven we het een betere optie vinden om zoveel mogelijk mensen van de middelen te voorzien om een was- en hun droogmachine te kopen. Dat is zo, dat we aankoopbonnen kunnen geven van Den Azalee voor toestellen van B tot A++. Al hoor ik ook dat het systeem veranderd is of gaat veranderen. Maar wij voorzien ook binnen ons systeem van aanvullende steun middelen om ... Ja, we rekenen om de 5 jaar, dat men een wasmachine zou kunnen kopen. Binnen het LAP hebben we Papillon vermeld, waar we binnen het intergemeentelijk samenwerkingsverband aan het kijken zijn om daar een, ja, of we daar samen kunnen inschrijven voor een project. Dan kan men een wasmachine en droogkast leasen voor ongeveer 6 euro/maand. Daarnaast heb je ook de Vlaamse overheid, die die kortingsbonnen geeft voor beschermde afnemers. En wij leggen dan vaak nog een deel bij. Dus op zich zou het de bedoeling, allé, de hoofdbedoeling moeten blijven, dat we zoveel mogelijk mensen van een toestel voorzien. Daarnaast hebben we inderdaad vorige commissie de mogelijkheid voorzien om in Den Durpel wasmachines te plaatsen. Nu, die mogelijkheid is er ook in de dienstencentra. Dus de twee dienstencentra. Recent ook 't Lammeke heeft ook wasmachines. Was- en droogmachines. En ik denk – daarom dat ik ook het voorstel van beslissing niet zou stemmen in de zin – dus ze zijn er en het Welzijnshuis is vlakbij, Den Aftrap. Dus er staan machines. Alleen denk ik dat er vooral nog een probleem is van communicatie. Ik denk dat de mensen dat nog niet weten en dat we vooral dat moeten doen. Ik heb ook Polsslag nog eens gecontacteerd, omdat die vraag nog niet op het overleg was gekomen. Zij kwamen zelf met die dienstencentra en ze zeiden ook van kijk, een aantal mensen weten het, maar nog vele mensen weten het niet. En daarom hebben we gezegd van allé, er komt sowieso - ook bij de dienstencentra opgevraagd – gingen ze dat nog eens extra zelf in de markt zetten.

Maar er was vanuit ja, in een contact met Polsslag zowat het idee van misschien moeten we, we hebben dat boekje “veel doen met weinig geld”, waar die dingen in vermeld staan, maar misschien moeten we nog eens met een postercampagne werken, waar we een aantal maanden

achter mekaar telkens één poster uithangen met zo'n tip. Dus ik denk van in plaats nog een extra plek te voorzien, dat we eerst de 3 plekken waar het is, dat we die beter bekend moeten maken en dat we die ook kunnen kijken van moet dat dan uitgebreid worden. En vooral inzetten op extra communicatie voor die mogelijkheid. En ik denk dat we daarnaast ook nog altijd het gros van de mensen moeten proberen om een energiezuinige machine te voorzien. Dus mijn voorstel is om de motie niet te stemmen, maar wel in de geest mee te nemen, dat we allen dezelfde bekommernis hebben. Maar dat we eerst waar het nu kan beter communiceren, dat evalueren en ook blijven inzetten op die projecten om machines aan te kopen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen antwoord of geen vraag van mevrouw Geerts. Iedereen heeft het voorstel van de schepen gehoord. Mevrouw Geerts, wij horen u niet.

GEERTS: Ik moest even ... Ik wil alleszins ...

VOORZITTER: Ja, dat dacht ik.

GEERTS: Ja, allé, ik betreur het een beetje dat wij ... Wij vragen gewoon eigenlijk in die motie om het verder te onderzoeken. En eigenlijk zegt de schepen dat ze dat gaat doen hé. Want ze zegt er staan er een aantal. Nu is daar een reglement voor? Voor mij was dat totaal onbekend, dat ook in dienstencentra, dat men de kwetsbare gezinnen daar naartoe leidt om gebruik te maken van de wasmachines. Dus dat is een heel concrete vraag. Is er op dit moment – ja, met corona is dat ... - maar volgens mij was dat nooit de bedoeling, om individuele mensen is dat gewoon voor het openhouden van het dienstencentrum. Dus in die zin vind ik het wat jammer. We delen dezelfde bekommernis. Maar ik had toch een iets pro-actievere houding verwacht eigenlijk.

HEYRMAN: Ja, er is een tarief. Die van 't Lammeken die zijn net geplaatst. Er is ook al een tarief afgesproken. En met corona is dat inderdaad nu moeilijk met de dienstencentra. Maar de bedoeling van het dienstencentrum is dat die machines door iedereen kunnen gebruikt worden. Dus maar men geeft zelf ook toe, dat dat nog weinig gecommuniceerd is. Dus in die zin denk ik dat we vooral op communicatie moeten gaan. En staat dat Den Durpel aangeeft van ah ja, bij ons kan er nog wel een extra voorzien worden, dan zijn wij zeker bereid om daarin, allé, dat te financieren. Dat is geen probleem. Maar het is nu op 3 plekken. Laat dat ons eerst communiceren en dan evalueren na een tijdje hoe dat dit loopt.

VOORZITTER: Is dat oké? Goed. Dan gaan we naar punt ... Excuseer. Ja?

VAN DER COELDEN: Er zit wel een voorstel bij, dat ter stemming moet worden gelegd hé, voorzitter.

VOORZITTER: Ja goed, maar ik had niet goed begrepen wat mevrouw Geerts wou doen.

GEERTS: ... (?)

VOORZITTER: Goed, dan gaan we stemmen. Dan stemmen we. Goed, dan stemmen we over het voorstel van beslissing van mevrouw Geerts.

DE MEYER: Wij keuren het voorstel goed.

VOORZITTER: Goed, dan ... Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. Goed, dan zijn we gekomen aan de interpellatie nr. 12 van raadslid Jef Maes over menstruatiermoede, een pleidooi voor gratis menstruatieproducten in de scholen.

MAES: Dank u, voorzitter. Ja, deze problematiek is naar bovengekomen naar aanleiding van een onderzoek van Caritas, waaruit blijkt dat eigenlijk bij meisjes tussen de 12 en de 25 jaar 12 % aangeeft dat ze soms niet genoeg geld hebben om menstruatieproducten te kopen. En bij de groep armen lag dat zelfs op 45 %. Nu, we merken of we hebben gemerkt, dat op de Internationale Vrouwendag 8 maart er 2 steden zijn die op dat vlak een initiatief hebben genomen. In Gent heeft een Groene schepen een proefproject gestart om in een aantal scholen kastjes met een toegangscode te hangen, waar dan jongeren die daar nood aan hebben menstruatieproducten kunnen uithalen. En in Aarschot heeft de liberale burgemeester, Gwendolyn Rutte daar ... - ja, het is een goed initiatief hoor, Karel – een initiatief genomen om automaten te plaatsen in de scholen – en in de pers stond zelfs het budget aangegeven, dat was 9.000 euro wat uiteindelijk zeer weinig geld is – en zij hoopt – en dat stond dus ook in de krant – dat er veel steden zijn die dit initiatief zullen volgen. Dus het is ja, ook met steun eigenlijk een beetje van de kinderrechtencommissaris, die aangeeft dat er inderdaad een dubbel taboe is. Enerzijds het taboe rond armoede en anderzijds het taboe rond menstruatie. Dus onze vraag, schepenen – want dat is eigenlijk naar de twee schepenen gericht – ja, welk voorstel of welk initiatief jullie nemen of het nu het voorbeeld van Gent is of het voorbeeld van Aarschot, dat willen wij in het midden laten, maar er zijn nu toch wel initiatieven die op dat vlak toch een leemte of een probleem proberen op te lossen. En ik denk dat we als stad daar ook een initiatief kunnen nemen in de één of in de andere richting. Maar dat we daar toch dat probleem ten gronde moeten onderkennen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan mevrouw Baeten, die hierop wil inpikken. Lore, je hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vind het inderdaad ook een belangrijk punt. En we hebben het er in de partij ook al heel veel rond gebrainstormd en aandacht rond besteed. Ik heb zelf bij Caritas Vlaanderen een half jaar stagegelopen, toen dat dossier ook bezig was. Dus ik ken absoluut ook de problematiek. Het feit dat 1 op 8 vrouwen niet die middelen heeft om

basisproducten als maandverband te kopen, het grote taboe en de schaamte die leeft. En eigenlijk zou dat niet mogen, u schamen voor het meest vrouwelijke wat er eigenlijk is. Nu, ik zou een ander pad of een ander voorstel willen bewandelen dan dat van Jef. Op scholen zou een heel goed voorstel zijn, maar ge ziet dat ge daar soms wat een Mattheüseffect creëert. Ook van leerkrachten, die het eens uitgeprobeerd hebben, dat dan toiletten worden verstopt als grap en dat eigenlijk de goedbedoelde intentie is om automaten te plaatsen niet altijd ja, helaas niet altijd op een respectvolle manier mee wordt omgegaan. Ook de drempel wordt soms heel hoog als je op een school moet gaan vragen voor menstruatieproducten. Heel veel meisjes blijven ook gewoon thuis, durven niet naar school gaan vanwege die problematiek. En het was Nahima Lanjri, parlementslid van CD&V, die aan minister Lalieux had gevraagd om extra middelen te voorzien voor lokale besturen. Als ik het hoor, is dat ook iets dat zal gebeuren. En daarom zou ik willen vragen, schepen, om bij het OCMW aan te dringen om die extra middelen ook echt te gaan gebruiken om samen met andere ja, dat kan bv. ik weet niet of bij voedseldonaties of bij apothekers wordt dat soms gedaan, in het Welzijnshuis lijkt mij een goeie plaats om daar die producten op een laagdrempelige manier te voorzien, zonder dat we, ja, mensen in armoede nog meer moeten gaan stigmatiseren of zonder dat we een Mattheüs-effect gaan creëren. Maar ik denk dat we wel deze problematiek absoluut een ... (?). Ik vraag mij alleen af of de school de juiste plaats is.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ja, ik geef het woord ... Ah ja, mevrouw Bats? Ik had het niet gezien. U hebt ook het woord.

BATS: Ja, wij vinden het uiteraard ook een prima idee om daar alvast zeer veel aandacht aan te besteden. Maar ik kan ook Lore volgen. Ik wou eigenlijk bijna hetzelfde aanhalen. Als ik vanuit onze eigen ervaringen op school praat – de school waar ik werk dus – we hebben dat zelf al geprobeerd met automaten in de toiletten, waar dan inderdaad verstopping of heel snel alles leeg of wat dan ook volgt. Dus we zijn daar terug van moeten afstappen. We zijn nu overgeschakeld op 10 vertrouwensleerkrachten op school, waar leerlingen bij terecht kunnen. En dat werkt veel beter. Dus ik wil gewoon voorstellen, wat er ook wordt, waar wordt over nagedacht of wat er ook zal worden beslist, om daar ook in het LOP eerst eens met de scholen over te praten, wat zij zien zitten.

En ik kan mij voorstellen als dat bij ons op school al uitgeprobeerd is en mee geëxperimenteerd is om zo'n dingen te voorzien, dat dat op andere scholen ook al gebeurd is. En dus ik denk dat je voor een stuk moet uitgaan van de ervaringen van de scholen. En misschien het ja, en zeker ook het voorstel van Lore meenemen om het op andere niveaus te proberen ook.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Bats. Dan geef ik het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. En dank u ook aan de vraagstellers. Ik ga proberen hier een goed antwoord – van het onderwijs hé – antwoord op te geven. Ook natuurlijk als man kan ik moeilijk als ervaringsdeskundige beschouwd worden op dit vlak. Maar in deze genderfluidetijden moet dat allemaal wel kunnen hé. Jef, ge hebt de vraag ingediend. In sé heb ik hier al eens een antwoord op gegeven een paar maand geleden, toen we over het armoedeplan bezig waren. Ik heb toen gezegd van kijk, wij hebben aan de scholen gevraagd van is dat in orde dat wij een brede bevraging gaan doen bij alle scholen op ons grondgebied, basis en secundair om te zien wat nu allemaal de armoedeproblematieken zijn die bij jullie op school zich voordoen bij leerlingen, bij kwetsbare leerlingen. De scholen hebben toen zelf gevraagd – ik heb dat toen ook denk ik gezegd in de gemeenteraad – van kijk, doe die bevraging liefst volgend schooljaar begin september, want op dit moment hebben we wel wat andere zaken aan ons hoofd dan nog eens een extra bevraging. Het is ook, we willen een brede bevraging doen om echt ook concreet te weten wat zijn nu allemaal de problemen, allemaal de problemen die met armoede te maken hebben. En dit hoort daar uiteraard ook bij, want we willen proberen om dan een integrale aanpak te doen en geen ad hoc-acties. Sofie, als ik een paar dingen zeg, die gij wou zeggen, mijn excuses daar dan voor. We willen ook, we zijn een bestuur dat participatie zeer hoog in het vaandel draagt, dus we willen ook de stem van de jongeren daarbij betrekken. Want we willen, inderdaad, het is hier een paar keer gezegd en kan daar wel inkomen, de schaamte die met armoede gepaard gaat. We willen ook wel echt ervaringsindrukken van die jongeren krijgen. We denken dat dat een zeer waardevolle input kan bieden. Dat kan bv. via het overleg kansen voor jongeren. Daar zitten ook verschillende welzijnspartners en onderwijspartners rond de tafel en dan kunnen we ook gemakkelijk die jongeren betrekken. We hebben in december zowel een kernoverleg basisonderwijs gehad als een kernoverleg secundair onderwijs met de coördinerende directeurs. We hebben die vraag toen ook al een eerste keer gesteld van mocht dat toch een groter probleem zijn, dan dat wij zouden ingeschat hebben, dat we toch sneller zouden kunnen schakelen. De volgende reacties zijn daar gekomen. Quasi alle scholen op ons grondgebied, die voorzien al vaak maandverband en tampons voor leerlingen. Sommigen doen dat inderdaad via automaten. Zeer vaak is dat op het secretariaat of in de EHBO-doos dat dat daar ligt. Leerlingen kunnen dat altijd komen vragen.

Zullen dat ook altijd gratis krijgen. De budgetten, dat zijn meestal via de budgetten die zij via de Stichting Georges Smet krijgen. Die schaamteproblematiek werd door de directeurs ook erkend. Van ja, dat zou inderdaad zeer goed mogelijk kunnen zijn, dat leerlingen een bepaalde schroom voelen om maandverband of tampons te komen vragen aan een leerkracht. De directies van het CLB hebben aangegeven, dat ze weinig weet hebben van die problematiek. Maar ze

zeggen zelf ja, we denken wel natuurlijk ook niet dat jongeren en kinderen voor deze problematieken naar het CLB zouden stappen. De acties, die nu alvast worden ondernomen vanuit het OCMW, dat is Sofie haar winkel dan eerder. Dat binnen het aanvullend steunsysteem wordt per vrouwelijk persoon een budget voorzien voor maandverband 16 stuks aan 2 cent/maandverband en voor tampons 11 stuks per maand aan 5 cent/tampon. Dat zijn zaken die nu al worden aangeboden. Dus die bevraging in september die komt er sowieso. Wanneer we de resultaten daarvan binnen hebben, zal ik dat uiteraard ook naar de commissie brengen voor dat hier eens te bespreken en om te kijken welke acties dat daar nu verder uit kunnen komen. Zo, voorzitter, bij deze mijn luik. Ik weet niet of Sofie nog wil aanvullen.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

HEYRMAN: Ja, op zich, ik ben eigenlijk blij met de drie tussenkomsten, omdat dat zo wel wat de problematiek schetst van hoe los je dit nu best op. Daarom – en dat was ook het idee van Ilse – dat we wel willen uitgaan van wat de scholen zien zitten, want er zijn al diverse systemen op scholen. En langs de ene kant heb je het probleem van oei, ge moet het gaan vragen aan het secretariaat of ge moet langs de zorgleerkracht. Langs de andere kant, als ge een openbare automaat hangt, die voor iedereen te krijgen is, heb je dat Mattheüseffect en het speleffect. Als het met een code is, ja, dan weten ze van ja, waarom heb jij die code gekregen. Dus er is zo, er is altijd wel een drempel. Het is niet zo gemakkelijk. Dus ik denk dat we er de scholen wat de lead en de leerlingenraad eventueel wel wat de lead in moeten laten nemen van ja, wat vinden jullie dan een goed voorstel. Persoonlijk vind ik het nog altijd belangrijker dat we mensen of even belangrijk, dat we mensen in staat moeten stellen om het zelf te kopen. Maar ja, sommigen zeggen dan van uw leefloon wordt toegekend en uw aanvullende steun aan een gezin. Wat als de personen er dan toch niet, als de kinderen van dat gezin of de meisjes van dat gezin dan toch niet het materiaal krijgen. Dus daar zit je dan ook eventueel met een probleem. Wat we ook zouden kunnen doen als extra maatregel is in een volgend overleg met Polsslag nog eens horen van ja, krijgt De Springplank, krijgt het Vlos vaak die vraag. En hebben zij daar dan voldoende middelen voor. Dus, nog eventjes de analyse en de voorstellen afwachten. Dus voorlopig zit het al in de aanvullende steun. Er zijn al proefprojecten, maar wat dé oplossing is, is nog wat in het midden.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Dank u, schepenen. Ik heb dit opnieuw op de agenda gezet in de hoop dat er effectief iets gebeurt. En op welke manier, dat moet inderdaad onderzocht worden. Alleen geloof ik niet in het oplossen van die problematiek via de aanvullende steun. Want dat komt meestal niet terecht bij diegenen die eigenlijk het probleem hebben, dat zijn de jongeren.

En anderzijds, natuurlijk een bevraging en zien op welke manier dat je het heel concreet maakt, voor ons is dat geen probleem. Maar ik zou alleen niet graag willen, dat we van de ene bevraging naar de andere studie gaan en dat we uiteindelijk komen tot iets waar er in de praktijk niets van in huis komt. Dus als er middelen vanuit de federale overheid heb ik begrepen ter beschikking gesteld worden, dan vind ik toch ook dat we als stad binnen een redelijke termijn tot bepaalde oplossingen moeten komen, die de problematiek toch wel ter harte nemen. Want ik denk dat we dat zeker niet mogen ontkennen. En dat is nu in de pers geweest. Dus er zijn een aantal steden, die een initiatief nemen. Oké, laat ons evalueren, maar laat het ons niet op de Griekse kalender plaatsen, maar laat ons iets concreet ook doen.

HEYRMAN: Het is omdat het zo vaak in de pers geweest is nu, dat het vanaf nu pas een probleem was hé. Het was ook hiervoor al een probleem. Vandaar ook dat dat in aanvullende steun expliciet wordt voorzien. En vandaar ook dat er zoveel scholen zijn, die al dingen doen. Alleen alle dingen die men doet, daar plaatst de school ook zelf kanttekeningen bij. Dus we zullen zien wat men ziet als de rol van de stad.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Dan blijf ik bij de heer Maes voor de interpellatie rond de dak- en thuislozentelling in Sint-Niklaas. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ook dit hebben we eigenlijk al eens een keer aangekaart. Maar recent zijn de cijfers bekend geworden uit de studie eigenlijk die de universiteit van Leuven en die van Luik hebben gedaan op initiatief en op vraag van de Koning Boudewijnstichting. En eigenlijk was dat toch wel verontrustend om te zien, dat er zoveel daklozen eigenlijk in onze steden zich nog altijd bevinden. En dat is niet alleen in de grote steden. Als je bv. Gent neemt met 1.472 dak- en thuislozen, waarvan meer dan 400 jongeren, dat is een gigantisch cijfer. Maar als je dan ziet, dat er bv. in Aarlen, wat amper 13.000 minder inwoners heeft dan Sint-Niklaas, dat daar ook 149 dak- en thuislozen zijn, waarvan 69 jongeren. Dus dat is ook toch wel een problematiek die ons moet verontrusten. En de vorige keer, dat ik dat heb aangekaart, heeft u gezegd ja, ik ga contact nemen met de Koning Boudewijnstichting. Ik weet niet wat er is uitgekomen.

Maar nu, naar aanleiding van de cijfers die bekend geworden zijn, heeft de Koning Boudewijnstichting ook een handleiding gemaakt, waarmee dat eigenlijk elke stad aan de slag kan om zelf een telling te gaan organiseren met organisaties die daarbij zijn betrokken. Dus vandaar dat ik het vandaag ook opnieuw op de agenda wilde zetten om te kijken kan de stad op basis van die handleiding hier in Sint-Niklaas niet een telling gaan organiseren. En misschien doen we dat best buiten coronatijd, denk ik. Dus nog een paar maanden voorbereiding om het dan te doen. Maar op basis van zo'n studie en de resultaten – want meten is weten – zijn er nu steden zoals bv. Leuven, die een heel plan hebben opgesteld rond dak- en thuisloosheid en ook in Gent zijn ze daar nu mee bezig. Dus ik denk dat het zinvol is om te meten om dan doelgerichter eigenlijk op basis van de profielen, die uit die studie komen, naar oplossingen te gaan.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Schepen?

HEYRMAN: Ja, de daklozentelling, waarnaar u verwijst, is inderdaad een daklozentelling, gefinancierd door de Koning Boudewijnstichting. Ze hebben gekozen, met uitzondering van de stad Leuven die nog eens 30.000 euro er bijgelegd heeft, zijn dat eigenlijk middelen van de Koning Boudewijnstichting. Nu, uit het onderzoek – ik heb het zelf niet gelezen op dit moment – maar de diensten hebben het doornomen en als u zegt van ja, er is een handleiding, eigenlijk verwijzen zij ernaar dat ge een onderzoekinstelling onder de arm moet nemen en moet betalen om dat te doen. En naast een onafhankelijke onderzoekinstelling moet ge ook gedurende 10 maanden een halftijdse coördinator vrijstellen om het project te trekken. Persoonlijk vind ik dit op dit moment geen goed besteed geld en kiezen wij er nog altijd voor om het geld dat er is te laten gaan naar effectieve maatregelen. En ja, u zegt van men heeft geteld en dan is men begonnen aan een traject om een actieplan op te stellen. Nu, ik denk dat die steden, die waren al bezig met acties. En het is ook niet omdat ... U doet in de toelichting van ge kunt pas als ge geteld hebt, dat ge acties kunt beginnen. Nu, ik denk dat ik al verschillende keren – denk aan uw noodwoningen en daklozenopvang en zo – dat dat ik denk het laatste jaar al een 3-tal keer besproken is op de commissies. Dus u weet, wij gaan in april en mei met Housing First komen. We zijn al gekomen met de uitbreiding van het aantal noodwoningen. De noodwoningen, die we bouwen naast het Welzijnshuis. De extra middelen, die we voorzien hebben voor het onderhoud. De convenant met of allé, de afspraken die er zijn met Den Azalee. Deelname aan het bovenlokaal netwerk. Nu zitten er extra noodwoningen in de OCMW-raad of allé, in ... ja, in de OCMW-raad. Vorige gemeenteraad zaten die erin.

Dus, allé, mij lijkt het veel zinvoller dan nu veel te betalen voor een onderzoek, waar we dan een onafhankelijke onderzoeksinstelling voor moeten betalen en dan ook nog een eigen kracht aan moeten die tijdelijke opdracht geven, om verder te werken op de verschillende sporen waar we op aan het werken zijn. En als, allé, Koning Boudewijn heeft toen twee steden gekozen. Mocht er natuurlijk een projectoproep zijn, waar zij nog steden dat willen financieren, geen probleem. Dan werken wij samen met hen. Maar we gaan dat niet zelf financieren.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik vind het jammer, dat u dat niet zelf wil doen of zelfs niet wil overwegen. Want uiteindelijk, wat de dynamiek laat ons zeggen, die deze studie heeft teweeggebracht in de steden, in de betrokken steden, dat is toch dat er in elk geval een heel veel groter bewustzijn is rond de ernst van de problematiek. Waardoor er uiteraard ook veel meer middelen naar die problematiek gaan. En ik denk dat dat ook wel iets is. Allé, we moeten niet veel jaren teruggaan om te zitten in een situatie, waar het eigenlijk voor een stuk werd ontkend, dat er zo'n groot probleem was. Nu zitten we in een fase, dat het wel degelijk wordt aangepakt. Maar ik denk dat we nog veel diversere aanpakken en problemen gaan kunnen merken, die uit de profielen komen van zo'n studie. Maar goed, als u dat niet ...

HEYRMAN: Ja, ik denk persoonlijk dat ... De cijfers is altijd heel moeilijk. Maar profielen en soorten van problematieken en verschillende manieren om ermee om te gaan, ik denk wel dat we dat doen. En ge moet ze alleen boven water krijgen. Maar het is niet omdat ge ze geteld hebt, dat men ook nog ja, ge moet heel veel verschillende manieren hebben om een hand te proberen reiken om een hulpvraag te krijgen. Dus ik denk dat we onze middelen moeten inzetten op verder werken op die daklozenproblematiek op zich. Maar nu 30.000 euro onderzoeksinstelling, iemand vrijstellen om te tellen, dat vind ik niet zo zinvol.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan gaan we naar punt 14, interpellatie van raadslid Frans Wymeersch, participatie, wie, wat, wanneer en hoe? Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord. Misschien nog even wachten tot de schepenen aanwezig zijn.

WYMEERSCH: Het is te zien wat voor ene. De juiste. Het heeft lang geduurd, maar hij heeft het geleerd hé.

VOORZITTER: Schepen Hanssens is onderweg, heeft hij gezegd. Hij is onderweg, ja.

WYMEERSCH: Maar Carl heb ik niet nodig hé.

VOORZITTER: Ah oké. Maar hij heeft laten weten dat hij onderweg is, dus misschien ... Ja, voilà, begin maar al, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, schepenen, niet collega's-Schepenen, maar collega's, schepenen, in voorbereiding op de gemeenteraad al van volgende maand had ik een aantal dossiers opgevraagd ook in verband met het H. Heymanplein. En al wat erbij komt kijken ook, de bibliotheek en dergelijke. En er vielen mij toch een aantal dingen op. Ten eerste, dat die twee dossiers, die in feite onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, bezig zijn met een eigen leven te gaan leiden. Want waarschijnlijk zal dat juridisch en technisch wel allemaal mogelijk zijn, maar daar waar ik dacht dat men het globale dossier H. Heymanplein, met daarin de bibliotheek vervat, ging behandelen, is men blijkbaar bezig aan een tweesporenbeleid. Aan de ene kant de opmaak of de voorlopige opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan H. Heymanplein en aan de andere kant al onmiddellijk de uitwerking en het opzet van de bibliotheek op zich. Nu, voor mij niet gelaten. Dat is een discussie, die we hoogstwaarschijnlijk voor een stuk ook volgende maand zullen voeren. Maar wat mij wel opviel, is – zeker als ik dan in het dossier bibliotheek zo eens diagonaal doorbladerde en doorlas – dat daar wel al stappen en vergaderingen en werkstukken zijn gepleegd en papier is gebruikt – ik zal die term gebruiken – om plannen te smeden en op papier te zetten. Plannen, waar wij niet altijd volledig over zijn ingelicht. Tot daaraan toe. Ik hoop dat er een inhaalbeweging komt om dat recht te zetten. Maar, wat betreft het H. Heymanplein blijf ik dan toch wel op een andere honger zitten. Want voor zover en dan kom ik dus eigenlijk op het thema van mijn interpellatie, nl. de participatie. En participatie dat betekent niet alleen dat de gemeenteraad op tijd en stond en als het nodig is en liefst nog meer wordt geïnformeerd en zijn zeg krijgt in de ontwikkeling van een dossier, maar ook in zulke belangrijke dossiers dat ook de bevolking, de mensen die rechtstreeks met het dossier in aanraking komen, dat die worden geïnformeerd en dus ook bevraagd. En dan moet ik vaststellen, dat wat betreft het H. Heymanplein, dat daar toch blijkbaar wel wat mank loopt. Want zover ik heb kunnen vaststellen, is het enige participatiemoment dat men naar de inwoners en de omwonenden van het H. Heymanplein heeft gedaan, nl. september 2019 met de infomarkt, waar ook verschillende collega's – ikzelf ook en verschillende collega's vanuit deze raad – aanwezig waren. Nu, dat infomoment was goed opgezet, was vrij goed georganiseerd. Maar we hebben moeten vaststellen, dat – en veel van de toehoorders met mij – dat in feite de plannen, die werden voorgesteld, op enkele details na, quasi volledig dezelfde plannen waren inzake de ontwikkeling van het rup als uit de vorige legislatuur. En sommigen onder ons weten nog perfect waarover dat ging. De vorige schepen – en zij is nog aanwezig, zie ik – zal zich nog de hilarische momenten, de leuke momenten rond de al dan niet aanwezige maquette herinneren en het optreden van Marc Heynderickx in deze. Dus dat staat nog allemaal zeer levendig voor ons.

Maar dat is dus dat infomoment, waar dus de opmerkingen kwamen vanuit het publiek – en het publiek was daar toch, ik schat een kleine 100 mensen waren daar toch aanwezig – dat was van “het is juist hetzelfde of het is quasi hetzelfde als vorig”. Daarmee is het gebeven. En daar is men dan mee aan de slag gegaan, vanuit de stad, vanuit de administratie, vanuit overal. En dan lees ik allemaal diagonaal, want het bundel was eigenlijk te groot om tot in detail te gaan, maar in de scopingnota zie ik dan toch, dat daar her en der laconiek – en ik bedoel echt laconiek – alle opmerkingen, die er zouden geformuleerd zijn op dat infomoment, het startmoment, dat die worden eigenlijk ja, laconiek behandeld en weerlegd allemaal. Er wordt eigenlijk praktisch nergens rekening mee gehouden in de scopingnota, noch in de procesnota. En in de procesnota staat dan ook een zeer rare zinssnede. In de startnota staat namelijk, dat de raadplegingen van de burgers, van de inwoners, dat die moet gestuurd worden door het planteam. Nu ofwel geeft ge informatie objectieve, ofwel geeft ge gestuurde informatie. Maar een zinssnede als “de sturing van de raadplegingen door het planteam”, ik denk dat dat toch wel een verkeerde indruk kan wekken. Ik zeg niet dat dat zo bedoeld is, maar een verkeerde indruk kan wekken. Nu, één document haal ik er dan uit om nog eens specifiek rond de participatie te komen, om dan te vragen van hoe zit dat nu juist. En dat is een verslag van de vergadering van de stuurgroep H. Heymanplein van 23 februari 2021. Dat is nog niet zolang geleden, 5 weken om correct te zijn. En dan lees ik “conclusie van de bespreking in de stuurgroep in verband met de participatie en de communicatie”. Ik lees “Eerst moeten we heel duidelijk afbakenen waarover participatie mogelijk is”. Vind ik een rare zin. “Wat mogelijk is en wat al vastligt. Bepalen welke doelgroepen we nog willen laten participeren”. Dus het is nog niet gelijk wie er allemaal kan en mag participeren. “Als we al een traject uitstippelen, moet het gebouwd en efficiënt zijn”. En dan een zinssnede verder, een zin verder “Erger aan de procedure is immers, dat er na de opmaak van een gunningsbestek nog maar beperkte ruimte is om het programma van eisen te wijzigen”. Dus ik stel mij daar vragen bij. Waarom ge op voorhand al gaat bekijken wat er mag geparticipeerd worden, wie er mag geïnformeerd worden. Wie beslist dat, hoe gebeurt dat dan? En is dat de participatie, die wij allemaal willen? Is dat informatie die wij willen? Gaan we op zulke manier, zo fragmentarisch en zo geselecteerd onze eigen bevolking informeren? Ten slotte, de beslispunten van het college van burgemeester en schepenen “Ter validatie van de beslissingen in deze stuurgroep zal aan het college goedkeuring gevraagd worden om een mogelijkhedenkader voor participatie uit te werken en een stakeholdermapping te doen. In functie daarvan kan een participatieproject worden uitgestippeld”. Kan!

VOORZITTER: Ja, kunt u afronden?

WYMEERSCH: Ja, ik ga afronden.

VOORZITTER: Ja.

WYMEERSCH: Dus ik vraag mij af in hoeverre dat de bevolking in zulk belangrijk dossier – en ge moogt nu zeggen over vorige legislatuur wat ge wilt – maar daar zijn verschillende inspraakmomenten geweest in de vorige legislatuur, die we nu dus nog niet gehad hebben. Dus ik vraag nu aan de schepenen, hoe zit die participatie nu in mekaar? Komt er nog een bijkomend infomoment buiten het openbaar onderzoek? Want schiep mij niet af met “er komt nog een openbaar onderzoek” hé, want we weten allemaal wat er gebeurt binnen en na een openbaar onderzoek. Dus hoe zit dat nu juist met de informatie en de participatie naar de bevolking, te beginnen met dit dossier, maar dan in afleiding, in afgeleide dan ook naar volgende dossiers?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Beste Frans, in uw vraagstelling zit meteen ook al een heel groot deel van het antwoord op uw vraag. Ik heb er zelf al meermaals op gewezen, dat natuurlijk het opkomende rup – en u hebt er zelf naar verwezen – heeft al een lange voorgeschiedenis en voortraject in de vorige bestuursperiode. En het rup is eigenlijk volledig gebouwd op de goedgekeurde, ik herhaal, de goedgekeurde conceptstudie H. Heymanplein vanuit de vorige bestuursperiode. Dus het is logisch, dat we dan dat rup baseren op die conceptstudie, dat er ligt. In dat traject van de conceptstudie is al een participatietraject gelopen en zijn al heel wat opmerkingen van de bevolking, enz... en de verschillende stakeholders opgenomen. Op het einde van die conceptstudie is er gezegd van kijk, over een aantal aspecten gaan we in de volgende fase van dit project nog meer in dialoog gaan. Maar de lijnen, de fundamentele lijnen liggen wel vast. Wat zijn de fundamentele lijnen? Heel simpel, een nieuwe bibliotheek op de plaats van de supermarkt, op de plaats van waar de bibliotheek nu is een woonproject met stads-supermarkt en het plein wordt een groene ontmoetingsplaats met ook ruimte voor kortparkeerders. Voor langparkeerders zoveel mogelijk onder de grond. Geen doorgaand verkeer over dat plein. Dat zijn allemaal de insteken van dat concept, van die conceptstudie. En dat vormt het kader, waarbinnen dat we dat rup maken. En dat kader is ook volgens mij zeer goed uitgelegd in die vergadering, waar u naar verwijst, in september 2019. En op basis daarvan is er verder gewerkt en zijn er ook nog gesprekken geweest met verschillende stakeholders op en rond dat plein. Dus het is ook logisch, dat ge niet telkens als ge nu met een rup begint weer van nul af aan gaat beginnen. Nee, dat kader ligt een stuk vast.

De tekst, die u daarnet hebt voorgelezen uit de stuurgroep van 23 februari 2021, heeft dan weer specifiek betrekking op de bib en op het traject dat we met de bib gaan lopen. Maar ook daar is er al een voortraject gelopen met verschillende belangrijke stakeholders, zoals bv. de

bibliotheekcommissie, waar ook vertegenwoordigers inzitten van allemaal onze partijen, maar ook van de gebruikers zelf. En daar is dan ook de toelichting, het resultaat daarvan heeft schepen Baeyens in de toelichting in de vorige commissie – niet van deze maand, maar in de maand februari – uit voorgelezen en waar men eigenlijk opstaat. Waar dit op slaat, is te vragen van “moeten wij nog een extraatje doen om dat programma van eisen te gaan finaliseren naar een breder publiek toe”? Maar dat gaat dus niet meer over dat ja, dat rup. Dat gaat dan echt specifiek over de bibliotheek. Dus wat mij betreft, is er een voortraject gelopen. Is er al veel inspraak geweest. Zitten we nu echt in die trechter naar verfijning toe en gaat er niet over van alles en nog wat geparticipeerd meer worden. Zullen we volgende maand trachten als alles goed loopt om het rup voorlopig vast te stellen in deze gemeenteraad. En gaan we ook inhoudelijk hier dat debat houden. En daarna volgt inderdaad een openbaar onderzoek, waar ook een infomoment aan zal vastgemaakt worden. Dus het gaat niet zijn “we doen een fooster en that’s it. We zullen daar ook nog een initiatief rond nemen volgens de regels natuurlijk, die dan zullen gelden. Corona zal tegen dan nog niet weg zijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ik kan heel kort aanvullen. Dat ik denk inderdaad, dat er een misverstand is. Dat er twee zaken door elkaar gehaald hier zijn. Enerzijds hebt ge inderdaad de communicatieparticipatie in het kader van het rup, dat al gevoerd is. Maar de passage waar u naar verwijst, vanuit het verslag van de stuurgroep van wat was het, 23 februari, heeft wel degelijk betrekking op het programma van de bib en het Huis van het Kind. Dus die twee staan niet uiteraard los van elkaar, maar het zijn twee afzonderlijke trajecten. En zoals, allé, mijn collega heeft aangegeven, zal daar inderdaad nog een traject voor opgezet worden, maar gaat daar ook een mogelijkhedenkader geschetst worden, dat gaat bepalen waar wel nog geparticipeerd wordt en waar niets over geparticipeerd zal worden. Wat willen we eigenlijk nog doen? We willen het gebruikersperspectief - zij die in de toekomst gebruik zullen maken van dat Huis van het Kind en de bibliotheek – nog binnentrekken, zodanig dat het nog een sterker ontwerp wordt. Dat is denk ik de reden waar u naar verwijst. Een klein misverstand denk ik.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik dank het college, maar ge zult met mij toegeven, schepenen, dat bepaalde zinssneden toch wel soms, als ge die gewoon sec leest buiten het kader, dat die toch wel de wenkbrauwen doen fronsen.

Dat ge dus kunt denken dat er dus bepaalde dingen kunnen geparticipeerd worden en andere dingen niet. Ik neem ook akte van het feit, alhoewel wij als gemeenteraad niet ten volle worden geïnformeerd – dat hoeft ook niet, we moeten niet met elk detail worden bestookt en

geïnformeerd en papieren en bundels krijgen – maar dat er dus ook wel met de stakeholders en met de adviesorganen al voldoende is gecommuniceerd en dus geparticipeerd. Dus wij zullen ook daar ons licht opsteken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Meteen geef ik u terug het woord voor de volgende interpellatie, nl. het opzoeken en bestraffen van fraude in de sociale woonsector. U hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ah, ik zal wachten op de schepen hé. Ah? Hij heeft hem weggestoken. Mag ik al of ... Mijnheer de schepen, het is niet de eerste keer dat u geconfronteerd wordt met deze dingen. In het verleden, zelfs nog vóór uw aantreden en zelfs in vorige legislatuur heeft collega Pannecoucke dat al een aantal keren gedaan. Deze legislatuur bent u al bestookt door mevrouw Luyckx met een interpellatie in deze. En ook in het debat als ik mij niet vergis over het armoedeplan denk ik dat dat al aan bod is gekomen. Dus maar vandaag breng ik het te berde, omdat wij vorig weekend werden geconfronteerd tot onze grote voldoening zou ik zeggen, met dus de mededeling vanuit de Vlaamse regering, dat er dus financiële middelen zouden ter beschikking gesteld worden of zullen ter beschikking gesteld worden van steden en gemeenten om dus in staat te stellen om in het buitenland via onderzoekpartners – ik zal het zo noemen – onderzoek te doen naar mogelijke sociale fraude in de sociale woningen. Ik moet u het probleem niet schetsen. Dus men wil dus vermijden of regulariseren niet, maar dus corrigeren dat mensen, die hier in een sociale woning wonen, dat die dus een eigendom hebben in een ander land, in het buitenland, meestal in hun thuisland en zo dus in feite onterecht genieten van sociale voordelen hier. We hebben dat altijd toegejuicht en wij blijven en als ik dan zie dat dus de Vlaamse regering het initiatief neemt en het initiatief steunt en als ik dan nog het debat volg in het Vlaams parlement van deze week, waar dus een woordvoerder van de grootste regeringspartij nog eens van leer trekt en dus nog eens een ja, een lans breekt om dat zo snel mogelijk en overal te kunnen doorvoeren, dan vraag ik nu aan u, schepen, niettegenstaande uw antwoord vorige keer dat er een aantal redenen waren waarom u het niet wou doen – daar was een gedeeltelijke financiële reden bij, omdat het nut, de financiële middelen te groot waren voor het nut dat het zou kunnen hebben en ten tweede zou het ook een politieke reden hebben – en ik heb daar alle begrip voor. Maar de eerste reden wordt dus ondervangen door het feit dat u dus financiële middelen kan krijgen van de Vlaamse regering. En de politieke reden, ja, daar kan ik niet op antwoorden.

Dat moet u zelf binnen het college en u als schepen zelf uitklaren. Maar ik stel dus vast – en ik kan er ook niet aan doen - dat het de grootste regeringspartij is in Vlaanderen én meteen ook de grootste coalitiepartij in dit schepencollege die dus inderdaad over deze materie gaan, dan vraag

ik nu aan u, schepen en aan dit college “gaat u mee in het verhaal van de Vlaamse regering en zult u beroep doen op de financiële middelen door de Vlaamse regering verstrekt om inderdaad met de steun en met dus de mogelijkheden die er zijn, de structurele mogelijkheden die er zijn, om op zoek te gaan naar sociale fraude, ten einde dus een aantal mensen, die onterecht beroep doen op sociale woningen hier in Sint-Niklaas, om die inderdaad te bestraffen en terecht te wijzen”. Ik zou er nog aan willen toevoegen, dit is ook een sociale maatregel. Want een sociale woning bouwen of verwerven, kost geld. En een sociale woning, die onterecht bewoond wordt, die vrijmaken voor mensen die er wel recht op hebben, is veel gemakkelijker en kost veel minder geld. En daarom is ook dit een zeer sociale maatregel. Dus ik kijk uit naar uw antwoord in deze.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is inderdaad, Frans, van november geleden dat Anneke toen die vraag aan het College heeft gesteld. En nu woensdag ben ik geciteerd geweest in het Vlaams parlement. Blijkbaar door uw partijgenoot Annelies Blancquaert, denk ik dat ze heet – Adeline – heeft toen geciteerd uit het verslag van de gemeenteraad van november. Ik heb toen inderdaad namens het college geantwoord, dat wij deze bestuursperiode niet zullen inzetten op privédetectives voor eigendommen van sociale huurders in het buitenland op te sporen en dat dit inderdaad ten dele een politieke keuze was. Maar dat had ook andere redenen. Ge hebt ze voor een stuk zelf al gezegd. Langs de ene kant had je de juridische onzekerheid op een goeie afwikkeling van het dossier. Ook op het vlak van de GDPR-wetgeving bv.. En ook op het feit dat de huisvestingsmaatschappij die onderzoeken volledig zelf moest financieren, zorgden ervoor dat wij als stad en als huisvestingsmaatschappij daar niet meteen wouden instappen. Maar intussen zijn de feiten en is de situatie gewijzigd. De VMSW, de koepelbeweging van de sociale huisvestingsmaatschappij, heeft deze maand – ik denk 2 weken geleden ongeveer of 3 weken geleden – een raamovereenkomst afgesloten met onderzoeksbureaus voor 41 landen. Ik zal anders trouwens vragen aan Joke of Esther-Lynne of mijnheer de algemene directeur, dat dat raamcontract van de VMSW, dat dat ook wordt toegevoegd aan het verslag. Dan kan iedereen dat ook eens inkijken. Ten tweede hebben we ondertussen ook iets meer juridische zekerheid. Oké, er is geen precedentswaarde in het juridisch landschap in België, maar ook het Hof van Beroep heeft tot nu toe de rechtszekerheid van die onderzoeken erkend.

Ten derde, het financiële, dus de Vlaamse regering heeft een budget van 5 miljoen vrijgemaakt en ze beloven om 75 tot 100 % van de kosten van een onderzoek op zich te nemen. En ten vierde, ook de zekerheid dat deze onderzoeksmogelijkheid, dat die niet zal leiden tot een heksenjacht van alle sociale huurders die we hebben en die er zijn en dat de rechten van de sociale

huurders ook steeds gerespecteerd zullen worden. Uit wat bestaat zo'n onderzoeksprocedure? Dat bestaat uit twee stappen. Ge hebt eerst een administratief vooronderzoek, waarbij dat de onderneming, het onderzoeksbureau nagaat of er onroerende goederen in het betrokken land liggen. Dat verslag wordt overgemaakt aan de huisvestingsmaatschappij. Die hebben dan 2 weken de tijd om te beslissen gaan we verder met het, allé, willen we dat het onderzoek verder wordt gezet ja dan neen. Als ze zeggen ja, wij wensen dat wel, dan start het onderzoek ten gronde. Dat is in het desbetreffende land dat het onderzoeksbureau dan ter plaatse alle gegevens gaat opzoeken van het kadaster of hoe dat daar in zijn werk gaat. En dan op basis van de eindresultaten van het onderzoek kan de huisvestingsmaatschappij dan een opzeg van de huurovereenkomst onderbouwen, de sociale korting terugvorderen of een vordering tot ontbinding van de huurovereenkomst inleiden bij de vrederechter. Ik wil zeker zijn, dat ik juist ben wat de gevolgen zijn hé. Dus, omdat er nu een duidelijk kader is, zowel juridisch als financieel, waarbij dat de VSMW dus die kaderovereenkomst heeft gesloten met de erkende onderzoeksbureaus, heeft de stad en de Sint-Niklase huisvestingsmaatschappij met het directiecomité beslist om deze nieuwe procedure in bepaalde specifieke omstandigheden in de toekomst ook te zullen toepassen. Hoe zal dat hier in Sint-Niklaas dan in de praktijk gaan? Dus bij sterke vermoedens van fraude, dus lange leegstand, onderverhuring, melding van de wijkagent, dingen dat men ziet op sociale media bv., zal de huurder worden uitgenodigd bij de huisvestingsmaatschappij, die zal worden bevraagd over de aantijgingen en de vermoedens van fraude. Die kan er dan op repliceren, maar als er dan toch nog altijd ernstige aanwijzingen zouden zijn, dan zal het dossier worden voorgelegd aan het directiecomité en die zal dan beslissen "gaan wij een onderzoek opstarten, ja dan neen". Ik heb het al eens gezegd, het is niet de bedoeling om met deze procedure een heksenjacht te beginnen. Mensen, die bv. in een onbewoonbaar verklaarde ... Allé, er zijn uitzonderingen hierop. Mensen die een onbewoonbaar verklaarde woning hebben in eigendom, die gaan we niet uit een sociale woning zetten. Huurders, die een woning of een eigendom geheel of gedeeltelijk in bezit krijgen bv. via een erfenis of een schenking, die krijgen normaal gezien een jaar de tijd om die eigendom te vervreemden. Maar wanneer dat dat bv. niet lukt – stel een huis dat wordt geërfd door 6 erfgenamen, die zijn in onenigheid wat ermee moet gebeuren – kan er ook een uitzondering op gegeven worden.

Dat zal altijd maatwerk zijn. En naar de proportionaliteit zal altijd gekeken worden. De minister gaf woensdag ook nog een voorbeeldje in de plenaire vergadering. Bv. zei hij een Chi-leens gezin, dat hier in een sociale woning zit, maar dan nog een half kapotgeschoten woning bezit in Aleppo, die gaan we niet uit een sociale woning zetten hé. Er bestaat geen – daar kunnen we zeker van zijn – dat er geen onzekerheid over bestaat. De bedoeling van de nieuwe procedure

is zeer simpel. Je hebt het zelf ook al gezegd, Frans. In onze warme stad willen we sociale woningen voorbehouden aan de mensen, die er echt nood aan hebben en die er ook echt recht op hebben. En fraude op dit vlak zullen wij als bestuur, maar ook als samenleving nooit accepteren. Bij deze, voorzitter, mijn antwoord.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik dank namens mijn fractie de schepen en het college.

VOORZITTER: Dan gaan we verder naar de interpellatie van de heer Maes, een concreet actieplan tegen homofobie. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik denk dat we allemaal weten ... Ja, ik zal eventjes wachten misschien tot de schepen er is.

VOORZITTER: Ja. Oké, Jef?

MAES: Lukt het, schepen?

HEYRMAN: ... (?)

MAES: Fijn. Nee, ik denk dat we allemaal heel erg geschokt waren naar aanleiding van de moord op onze stadsgenoot David. Dat heeft heel veel emoties losgeweekt bij heel wat mensen, zeker uit de holebi-gemeenschap. En ik denk dat op dat vlak ook als stad al een aantal initiatieven hebben genomen. We waren quasi met alle fracties, denk ik, op die bijeenkomst hier op de Grote Markt, wat ook positief was. Wij hebben hier als stad ook regenboogvlaggen uitgehangen. We hebben een regenboogzebrapad, wat ook niet altijd in alle steden het geval is. En er staan ook punten in het diversiteitsplan op dat terrein. Maar ik denk dat er nu ergens een momentum ook is gekomen om dat te concretiseren. Omdat er heel veel mensen toch wel daarrond nu bewogen zijn. En daarom hebben we een aantal, ja, voorstellen uitgewerkt, die we denken die zinvol zijn om te bekijken. Dat wil niet zeggen, dat die morgen moeten gerealiseerd worden, want uiteindelijk dat diversiteitsplan dat gaat 5 jaar mee. Maar ik denk dat we kunnen kijken in de concretisering van die punten rond holebi en transfobie, dat daar een aantal initiatieven kunnen ontwikkeld worden. En ik vat ze kort samen, want ze staan in de interpellatie, maar een eerste punt, denk ik, dat een belangrijk signaal zou zijn, mochten we tot een regenbooghuis komen, waar alle verenigingen ja, samen kunnen dingen opzetten, informatie kan uitgewisseld worden. Maar ook met jeugdhuizen, daar kan samengewerkt worden.

En dergelijke dingen meer. Ik denk sensibilisering van de bevolking door bv. regelmatige informatiecampagnes vanuit de stad om die wereld van de holebi-gemeenschap bekend te maken en daar toch aan duidelijk te maken, dat het geen abnormale situatie is, dat mensen van hetzelfde geslacht mekaar liefhebben. Dus dat lijkt mij ons ook wel een belangrijk gegeven. Problemen aanpakken op de school. Samen kijken waar er in scholen bv. Straight Alliances kunnen

gemaakt worden, waar ja, jongeren van zowel gay, holebi of hetero samenwerken om de problematiek op de school te bekijken. Specialisten ter beschikking stellen van leerkrachten en scholen om daarrond ja, informatiemomenten te organiseren. Ik denk dat het ook belangrijk is om ja, aangifte van misdrijven, haatmisdrijven bij de politie gemakkelijker te maken. Ik denk dat dat ook een belangrijk gegeven is. Ook ja, te beschikken over cijfermateriaal om te zien hoe ernstig de situatie is, dat lijkt ook wel een belangrijk gegeven. En dan als laatste punt denk ik dat het ook misschien eens moet doorgelicht worden alle documenten of vragenformulieren die de mensen in de stad moeten invullen om te kijken wanneer is het echt noodzakelijk om daar bv. man of vrouw, dus eigenlijk de gender te vragen. Omdat ja, sommige mensen is dat niet zo simpel. En als het niet nodig is, waarom zouden we het dan vragen. Dat zijn een beetje punten, die we naar voor willen schuiven naar aanleiding van deze ja, si-tuatie toch wel, moeilijke situatie in onze regio. Ik denk dat we daar toch wel met z'n allen bekommerd om zijn, dat die ja, homofobie, dat dat niet leidt tot verdere uitwassen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Schepen?

HEYRMAN: Ja, ik denk inderdaad dat de strijd tegen homofobie een strijd is van ons allemaal. Nu, ik denk dat ge ook gezien hebt, dat in het diversiteitsplan er een pijler is “bestrijden van racisme en discriminatie”, maar dat we ook de ambitie hebben om rond dat thema extra te werken. Ik ga al die tekst hier niet te berde brengen. Nu, jaarlijks hebben we aandacht voor de dag tegen homofobie. Ge hebt altijd een actie. Ge hebt de regenboogvlaggen. We ondersteunen dan de verenigingen, die een actie doen. Dat zijn er in Sint-Niklaas wel niet meer veel. Er zijn heel veel holebi-verenigingen gestopt. En ge hebt daar dan dat regenboogzebrapad. Volgende week komen we met een aantal mensen samen om de actie voor 17 mei te voorzien. Meestal is dat “Het is zo”. Ge hebt dan vzw Joon (?) die op zich niet in Sint-Niklaas woont, maar wel actief is. En we hebben nu ook de initiatiefnemers van allé, van het moment vorige week gevraagd om mee na te denken wat we nu voor 17 mei gaan doen. Nu, uiteraard is er nood, verdere nood aan structurele en beleidsmatige acties. Er staan er een aantal in het diversiteitsprogramma. Die worden ook verder uitgewerkt.

En op zich is er een inspraakmoment gepland in juni als het mag plaatsvinden, om specifiek rond seksuele oriëntatie, genderidentiteit en expressie samen te zitten met een aantal mensen, die zin hebben om mee te kijken van hoe kunnen we wat we gezet hebben verder uitwerken. Nu, ik denk dat ge het al gemerkt hebt. We hebben al een aantal keren bv. naar beeldvorming expliciet in campagnes van de stad koppels naar voorgebracht. We hebben bv. ook bij de lancering van Iedereen Mee is één van de drie campagnebeelden ook een koppel mannen. Dus wij nemen daar, allé, wij doen daar actief zeker al een tijdje, maar ook de laatste jaren proberen wij in al onze publicaties alle verschillende diversiteitsfactoren in beeld te brengen. Maar zeker ook die vergeten we niet. Nu, om eventjes verder in te gaan op uw voorstellen. Een regenbooghuis, ge hebt één per provincie, dat is eigenlijk meer een soort van documentatie, ontmoetings-, expertencentrum. Ik denk dat dat goed zit in Gent. Als ge een regenbooghuis als ontmoeting bedoelt, dan hadden we eigenlijk een huis eerst in de Driekoningenstraat, dat hebben we eens gesubsidieerd als stad. Dan had ge café Trouvé in het Masereelhuis. Maar zoals ge misschien evengoed als mij weet, is dat eigenlijk gestopt bij gebrek aan interesse in de zin dat, we hebben toen ook met de mensen een gesprek gehad. Ja, die zeiden wij worden ouder, wij zijn allemaal aan kinderen begonnen. En zij geven ook wel aan, dat de jongeren dat die nog altijd meer naar Antwerpen en Gent gaan, omdat de groep daar wat groter is. Dat is ook de moment dat ze uitbreken. Dus mocht er toch nog een moment komen, dat ge zegt van oké, allé, dat er een groep opstaat – holebikinderen zijn ook gestopt, D'RUIT is gestopt in Sint-Niklaas – maar staat er zo terug een groep op, die zegt van oké ja, wij willen terug een plek en wij willen er toch, kunnen we er zeker mee aan de slag. Maar op dit moment – en we hebben dat al een paar keer gevraagd – is er geen vraag daarrond. Dus preventie en sensibilisering, dat staat, daar heb ik daarnet al een beetje over gezegd. Zeker die sensibilisering, dat doen wij al een aantal jaren. Bij secundaire scholen ondersteunen we de actie PAARS. Maar er zijn wel al scholen – dat thema is al een paar keer besproken – en bij vroegere navraag horen we dat scholen vooral samenwerken met organisaties zoals Casa Rosa en daar eigenlijk hun expertise inkopen. Er zijn ook al scholen, die bv. de levende bibliotheek gedaan hebben, waarvan één van de boeken of een aantal van de boeken rond dat thema gerelateerd is. In ons welzijnsreglement, dat we eindelijk bijna finaliseren, zal ook een voorstel zijn om bij projecten meer aandacht te geven als ze werken rond diversiteit. Dan bij de politie, ja, er is een aanspreekpersoon inzake discriminatie en haatmisdrijven. Allé, meer dan één. De procedure om melding te maken, kan volledig digitaal en is in die zin misschien ook laagdrempelig. Er zijn al cijfers, maar het vermoeden blijft wel dat daar onderrapportering is, wat ook een beetje de grote oproep was van het moment vorige week van "meldt het".

En ook in dat diversiteitsprogramma staat die meldingsbereidheid ook in, maar dat zal ene van ons allemaal zijn om daar iets mee te doen. En ja, ik denk inclusieve communicatie is een erg belangrijk onderdeel. En op zich is het de bedoeling om vanuit de dienst diversiteit procesbegeleiding te doen van die andere diensten in het opstellen van actieplannen per dienst voor “Iedereen Mee”. De suggestie om dan het geslacht weg te laten, indien niet-relevant, want ik heb hier vorige keer al eens aangehaald dat ge soms nog documenten hebt van de hogere overheid, waar ge alleen maar als koppel bv. man/vrouw kunt invullen, maar we kunnen dat zeker bekijken of dat zij zo documenten zien binnen hun werking. Diegene die u opnoemt, zijn inderdaad ... Daar is het niet zo relevant van wie dat die, allé, het is relevanter of het een dames- of een herenfiets is dan dat het relevant is wie erop rijdt. Dus dat kunnen we zeker meenemen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Ik denk dat we inderdaad allemaal die bekommernis hebben om die problematiek aan te pakken. En ja, ik ga ook met onze mensen, want er zijn nogal wat mensen nu die eigenlijk wakker geschoten zijn om het zo te zeggen naar aanleiding wat er nu gebeurd is. Er is in de jaren, de voorbije jaren inderdaad een afvlakking geweest in de stad van een aantal initiatieven. Maar ik heb de indruk, dat daar terug een opflakking is. Dus ik denk dat we daar inderdaad toch meer initiatieven mee kunnen gaan ontwikkelen. En we gaan u daar zeker nog ... Ja, onze mix-afdeling bv., dat is een afdeling die nu van mensen van, ja, van de holebi-beweging die lid zijn van onze partij, die ook actief worden. Dus ik denk dat we daar ook samen dingen kunnen gaan realiseren, die in het diversiteitsplan zijn opgenomen en die dan te concretiseren.

HEYRMAN: Ja, ik denk dat iedere partij zo wel een afdeling heeft. Dat leeft bij de meeste partijen, waar ... Ge hebt de roze Groenen en bij jullie mix en bij sp.a hebt ge ook ... Dus allé, men is zeker welkom op dat moment in juni, maar liefst wel lokale mensen. En dan kunnen we samen kijken, allé, een beetje over de grenzen van politiek heen, want dat was denk ik ook wel de boodschap van de vorige. Het belangt iedereen aan, maar ja, we moeten kijken wat er nodig is voor onze stad en wie dat zin heeft om hieraan mee te werken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan gaan we over naar de interpellatie van raadslid Kris Van der Coelden, de vervallen grafconcessies. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Goed, ik ga het ook niet langer proberen maken dan nodig. 2021 is een belangrijk jaar voor de Vlaamse begraafplaatsen. In die zin, dat er in 1971 besloten is om komaf te maken met de eeuwigdurende concessie. En dat er dan ook een aantal concessies omgezet zijn in wat het de langst mogelijke optie was, nl. de 50-jarige concessie.

Dus dat betekent dat in 2021, 50 jaar later, er een verhoudingsgewijs groot aantal concessies komen te vervallen. Ik heb er zelf wat zitten naar rekenen. Die concessies staan op de website van de stad. Dat gaat over 780 concessies, verdeeld over de 5 begraafplaatsen in de stad. En dat zijn er toch een stuk meer dan het vorige jaar. Mijn eerste vraag was in feite in de mate van het mogelijke - mensen, ambtenaren moeten daar geen dagen aan bezig zijn voor mijn part – of de schepen daar een zicht op heeft wat de ouderdom is van die concessies of die graven. Er zitten er daar inderdaad bij van vóór 1971, hoeveel zijn er van 1971 zelf – want ik neem aan dat dat de meerderheid zal zijn – zijn er ook eventueel jongere concessies die maar voor 20 jaar bv. liepen en die ook komen te vervallen in 2021? Twee, dus zijn eerder een aantal vragen naar het beleid dat de stad wenst te voeren. Ik denk dat het niet de bedoeling kan zijn van al die graven, waarvan de concessie komt te vervallen, van die te bewaren. Dat besef ik ook wel. Anderzijds stelt zich dan wel de vraag ja, welk soort van beleid voer je. In de eerste plaats, zeker in 2021, ga je een extra inspanning doen als stad om dan toch de nabestaanden duidelijk te maken, dat een graf dreigt te vervallen, verwijderd te worden. En hoe doe je dat? Maar twee is dus, ja, welke politiek, welk beleid voer je om te beslissen of een graf verwijderd moet worden of niet als daar niemand opdaagt om die concessie op zich te nemen? Speelt dan de culturele waarde van het grafmonument op zich, speelt de achtergrond van wie daar begraven ligt, speelt de ouderdom van het graf waarover het gaat, zijn er andere criteria op basis waarvan het stadsbestuur beslist dat een bepaald graf verwijderd wordt, een ander graf niet? Ik loop regelmatig eens rond op Tereken. Dat is mijn voortuin, maar dan zonder een bord van Vooruit erin. En allé, dan valt het mij toch op, dat zeker van die oudere graven, dat er weinig evolutie is. Op een bepaald moment heeft men wat ambitie gehad om die oudere graven te onderhouden. Oudere bedoel ik dan, ja, ik neem aan dat dat degene zijn waarvan een stadsbestuur op een bepaald moment gezegd heeft “die zijn markant genoeg om niet te verwijderen, om God weet welke reden”. Die moeten behouden blijven. Heel wat van die graven zijn in slechte staat, worden niet onderhouden. En allé, daar is toch mijn indruk dat de stad gerust een tandje bij zou kunnen steken. Is het niet door zelf die graven te onderhouden of te laten onderhouden, dan misschien via een peter- of meterschapssysteem, gelijk dat er in andere steden al ingevoerd is, waarbij dat mensen die daarvoor interesse hebben, die daar ook wat tijd voor willen maken, zich engageren om zo’n graf te onderhouden. En dan het laatste, maar ik denk niet dat dat in mijn interpellatie zit, ik vind het altijd jammer als een graf, allé, als ge sterft, ja, dan verdwijnt je uit de actieve samenleving. Als uw graf verwijderd wordt van een begraafplaats, ja, dan verdwijnt je een beetje uit, dan verdwijnt je tussen de plooiën van de geschiedenis. Dan verdwijnt je een beetje uit de geschiedenis.

Dus dat is toch altijd wel wat, vind ik, een moeilijk moment, een delicaat moment. En dan vraag ik mij af of de mogelijkheid toch niet zou bestaan om op één of andere manier de mensen van wie het graf verwijderd wordt, ja, een vorm van nagedachtenis te geven, een plaats te geven op een begraafplaats via een bordje, een muur, een Menenpoort gelijk in Ieper, dat soort zaken. Allé, om op zijn minst dan toch de naam van de overledenen, wiens graf niet meer of wiens zeker niet meer terug te vinden is op de begraafplaats, om die op één of andere manier toch ja, te behouden, te bewaren, zichtbaar te maken voor iedereen die een begraafplaats bezoekt. Voilà.

HEYRMAN: Oké, dank u wel voor uw vraag. Nu, in 1971 werd beslist om die eeuwigdurende concessies om te zetten naar een concessie van een termijn van 50 jaar. Maar als de concessie van 50 jaar begonnen was vóór 1971, dan tellen die jaren al mee. Dus het was niet 1971 plus 50 jaar. Het was bv. 1951 plus 50 jaar, 1965 plus 50 jaar. Dus dat betekent niet, dat er nu meer eeuwigdurende concessies zouden vervallen zijn dan in andere jaren. Dus de omzetting gebeurde vanaf bij aanvang of als er bijzettingen waren, dan werd er wel telkens nog eens plus 50 jaar gedaan. Nu, ieder jaar vervallen inderdaad veel gewone concessies. En op zich is het aantal concessies, die dit jaar vervallen, niet zoveel hoger dan andere jaren. Dus 2020 bv. 829. Ik denk dat uw optelsom was 780. In 2019 635. Ja, ge hebt niet gevraagd – ik ga dat ook niet voorlezen – hoe we iedereen verwittigen. Maar eigenlijk laten we eeuwigdurende concessies niet echt meer vervallen in de zin van, normaal gezien moeten we die kosteloos vernieuwen op vraag, maar het is zo moeilijk om iemand te vinden vaak die er nog is en die ja, die die vraag op zich neemt, dat we alleen, dat dat aanschrijven van eeuwigdurende concessies een lastige zaak is. Dus we hebben eigenlijk besloten om de meeste te behouden, ook zonder vraag. Dus ook die zerken behouden we. Enkel wanneer dat grafzerken zich in een vervallen staat bevinden, plaatsen we wel een akte van verwaarlozing. Dan kijken we toch nog of we niemand vinden. En als dan na een jaar geen actie ondernomen is, dan wordt de concessie beëindigd. Dan kunnen we in principe overgaan tot de verwijdering van de zerk, maar dan wordt er eigenlijk – wat ik straks ga uitleggen – het systeem van de experten een beetje in het leven geroepen om te kijken van ja, is dit een graf dat we best behouden. Er zijn nog veel lopende eeuwigdurende concessies. Dus ze gaan zeker niet allemaal aflopen nu, mocht het al zo zijn, omdat telkens bij elke bijzetting is dat vernieuwd voor een periode van 50 jaar. Nu, ik vind dat ge gelijk hebt, dat graven het geheugen van de stad zijn. En in 2011 is er dan die groep gemaakt van een aantal bekende figuren. Kris De Beer, Piet Van Bouchautte, Marcella Piessens, Luc Heirbaut, enz... en nog een aantal andere. En die hebben toen een lijst met graven opgesteld.

Ja, die baseert zich wat op de bijzondere rol van de overledenen in het sociale, culturele of economische leven. En dan het esthetisch-culturele aspect van de graven. Dus beide of één van

beide kan ook. Het kan ook alletwee. En het merendeel van deze graven, die hebben nog een lopende eeuwigdurende concessie of zijn al eigendom van de stad. Er staan hier een aantal namen. Ik kan ze u eens bezorgen met wie er onder andere opstaat. Dus maar wanneer dat we dan zo'n eeuwigdurend graf zouden verwijderen of een ander graf, dan vragen we altijd om individueel, allé, dat er een paar mensen van die werkgroep eens komen kijken naar dat graf en dat een beetje inschatten. Indien dan de grafzerk dan bewaard wordt, dan nemen wij het toekomstig onderhoud in ons, allé, op ons. Het systeem van dat derde, dat onderhouden, we hebben daar op dit moment nog weinig vraag naar gekregen, maar misschien is het ook omdat we de vraag nog te weinig gesteld hebben. Wat de persoon van de begraafplaatsen wel zegt van kijk ja, dat zijn vaak speciale stenen, met arduin. Daar moet ge niet met een stalen borstel opzitten. Dus redelijk precair. Maar enfin, die piste hebben we nog weinig bewandeld. Dus dat zouden we nog eens kunnen vragen. Maar wat wel, ge haalt twee punten aan. Enerzijds van, ge zegt van ja, ik loop rond en ik zie dat die graven toch niet zo goed onderhouden zijn. Er is veel discussie over. We hebben overlaats met een aantal schepenen en met een werkgroep van Sinaai rondgelopen op de begraafplaats van Sinaai. En wat de ene een mooie veroudering noemt, noemt de andere verwaarlozing. Dus daar zo een duidelijke modus vivendi, want dat is ook vaak zo bij begraafplaatsen en zeker omdat we naar een parkbegraving gaan in andere steden, ja, zowat de overwoekerende, wildere, wat schuin gevallen steen. Is dat schoon of is dat een slecht onderhoud? Dus ik denk dat we daar, om daar zowat een juiste visie op te hebben, dat dat niet zo'n gemakkelijke is. Dus ik kan mij voorstellen dat daar nog te weinig een lijn inzit. En dan wat u zegt van kijk ja, ik vind dat jammer als een steen verwijderd wordt, want het lichaam blijft er altijd liggen. Ik heb al heel veel discussies gehad met de verantwoordelijke over het recht om vergeten te worden versus het feit dat ge herinnerd moet worden. En daar allé, daar staan we wel, dat is ook een discussie die nog niet echt beslecht is. Ja, sommigen staan wel heel erg om dat recht om vergeten te worden en anderen zeggen dan van we mogen dat niet vergeten. In het archief blijft men natuurlijk altijd staan. Maar ik denk dat Patric Gorrebeeck daar nog eens een punt over gebracht heeft, dat hij zei voor iedereen moet er een plaatsje blijven. Ja, daar zijn verschillende meningen over. Dus dat is nog wel eens een interessante discussie waard, denk ik.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Welja, gewoon nog twee kleine opmerkingen. Eerst is over het onderhoud. Allé, misschien kunnen smaken inderdaad verschillen, maar als ik rondloop op de begraafplaats en er staan van die zerken waar ik zelfs geen letter meer kan herkennen van om een idee te krijgen van wie dat daar begraven ligt en dat gaat dan nog eens gepaard met ja, met een lamentabele staat van het grafmonument, dan is mijn eerste reflex toch van hier, allé, zonder dat ge daar iets kunstmatig nieuw van moet maken, maar hier zou toch wel iets mogen gebeuren om dat wat toonbaarder te maken en op zijn minst duidelijk te maken wie hier begraven ligt. En waarom dat dit graf hier nog staat en waarom dat er rond dat graf ja, alleen maar gras nog terug te vinden is. Twee, allé, ik wil geen afbreuk doen aan het werk en de deskundigheid van die experts hé, maar het resultaat natuurlijk is wel los van graven die als architecturaal of esthetisch een waarde hebben, als ge natuurlijk op personen gaat selecteren, ja, dan kom je uit bij de BV's en dan kom je uit bij situaties waarbij dat de textielbaas zijn graf blijft en diegene die in het fabriek werkte, ja, dat die zijn graf verdwijnt. Allé en dat stuit mij dan weer als socialist tegen de borst of als mens tegen de borst. En dan ben ik geneigd om te zeggen bon, geef iedereen dan, laat dan misschien dat ... Maak die selectie van die graven, maar zorg er op zijn minst voor, dat die mens die gewoon in die fabriek gewerkt heeft, dat die niet volledig vergeten wordt en geef die toch ook zijn plaats, behoud van zijn plaats op één of andere manier op die begraafplaats.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan zijn we gekomen aan interpellatie 19 van raadslid Julien Ghesquière, sluikestort/zwerfvuil, 10 op 10 voor meten is weten ... voor doeltreffend en snel handelen een onvoldoende en tweede zit! Mijnheer Ghesquière, jij hebt het woord.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Ik weet, zo laat op de avond zo'n hard verdict vellen, zoals daar in die titel staat, dat is misschien op dit uur iets te verzachten. Oorspronkelijk was mijn titel voor die interpellatie dat ik verbaasd was dat de schepen verbaasd was van zijn cijfers die hij gekregen had. Het ging hem vooral dus over het feit dat we op de commissiezitting van schepen Hanssens eigenlijk het cijfer gevolgd hadden van 880.000 euro dat het opruimen van sluikestort en zwerfvuil onze stad elk jaar kost. Nu, echt verbaasd was ik niet, wel van de grootte. Het was wel veel groter dan dat ik oorspronkelijk dacht. En ik ben een beetje beginnen rekenen. 880.000 euro, dat komt neer op 11 euro/inwoner. Groot of klein. Dat is enorm veel geld. Als ge daar nog eens bijtelt, dat 10 euro/jaar door de Vlaamse overheid dan voor het opruimen van zwerfvuil langs de gewestwegen en dergelijke nog eens aangerekend wordt, dan zit ge op 21 euro. En dan begin ik mij af te vragen, ook die mensen van Schoon Volk – ik noem ze nu specifiek – die betalen dat ook. Dus wij betalen in feite voor de vervuiler.

Want die vervuiler, die zal waarschijnlijk dan helemaal niets betalen, behalve wat hij moet betalen via de stadsbelasting. Nu soit, je hoeft echt niet helderziende te zijn en nu citeer ik toch wel eventjes uit mijn tekst, dat elke Sint-Niklazenaar ziet dat wat er eigenlijk aan de stad scheelt. Elke persoon ergert zich aan het feit, dat er overal zwerfvuil ligt. En telkens opnieuw moet dat opgeruimd worden door zeg maar brave mensen. Ik hoop dat sommige mensen die echt niet naïef vinden, want ik heb daar op Facebook soms reacties op gezien op mensen van Schoon Volk, dat ik dacht allé jongens, hoe is dat toch mogelijk. Mensen, het zit totaal verkeerd in sommigen hun kop, ik zal het zo zeggen. Ik las ook van de schepen, dat hij zei dat er een multidisciplinaire aanpak moet gebeuren. Wel, volledig mee eens. Er moet overeengekomen worden tussen de reinigingsdienst, tussen MIWA, OVAM, GAS-ambtenaren, milieuambtenaren, milieupolitie, het is inderdaad niet simpel. Maar er moet wel dringend werk van gemaakt worden. Eén van de redenen om daar dringend werk van te maken, is dat we bv. als we horen hoe de stad gaat vergroend worden binnen afzienbare tijd, we gaan een vergroende Grote Markt hebben bv., ik kan mij voorstellen als ge die dan ook wekelijks moet gaan opruimen en ook overal uit de plantsoenen PET-flessen en noem maar op moet gaan halen, dan denk ik dat ge daar permanent volk op moet gaan zetten. Dus de mensen moeten het effectief toch wel dringend gaan leren. Ik had niet de bedoeling van de schepen te choqueren met mijn titel. Ik had wel de bedoeling van een wake up-call te maken en zeggen van eigenlijk, we zijn al veel te veel jaren bezig met alleen maar sensibiliseren. Er moet echt iets gebeuren. Ik herinner mij bv. van bijna 50 jaar geleden programma's op televisie, dat noemde "de kat" – velen onder ons zullen dat nog gezien hebben – dat ging hem dus effectief toen al over sluikstorten en echt milieuverontreiniging. En eigenlijk, we zijn potverdorie 50 jaar later en we staan verdorie nog altijd even ver. Dit overstijgt alle partijpolitiek. Hier moeten we allemaal aan één zeel trekken. We moeten dringend echt wel iets gaan doen aan dit euvel. En ik ben ervan overtuigd, schepen, dat ge dat ook beseft en dat ge even geërgerd bent dan ik en elke rechtgeaarde Sint-Niklazenaar.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ik zal maar zeggen bedankt, Julien. Ik had hier nog iets voorbereid om te zeggen, maar eigenlijk heb je ver alles gezegd. Mijn collega-schepen Buysrogge zou nu zeggen "stop dan met praten", maar dat plezier gun ik hem niet. En ik ga toch nog iets zeggen. Ik wil u zeker danken, omdat we zeggen van ja, we delen met alle fracties over de politieke grenzen heen dezelfde bezorgdheid voor ons openbaar domein. En we tonen ook allemaal ons respect voor onze vaste medewerkers, losse medewerkers en vooral ook voor de vrijwilligers die ons helpen in die strijd tegen sluikstorten, maar vooral zwerfvuil.

Als we spreken over die 885.000 euro, dan gaat het vooral over de strijd tegen zwerfvuil. En zwerfvuil, ja, dat is een verantwoordelijkheid van heel veel mensen, terwijl sluikestorten gepleegd wordt door een heel beperkte groep, maar waar we ook niet de vinger op kunnen leggen. En ik sla heel wat over. We zitten verwickeld in een oorlog en een strijd, die moet gestreden worden op drie fronten. En sensibilisering, informatie en motivatie is daar een belangrijke pijler in. U zegt van ja, daar is misschien te veel op ingezet of te weinig op de andere dingen en daar hebben we wel op ingezet. Maar ik vind dat we zelfs op die sensibilisering, die informatie en die motivatie nog veel te weinig inzetten. En we zullen die inspanningen rond die sensibilisering en informatie nog opdrijven, zelfs dit voorjaar nog. We moeten onze verantwoordelijkheid blijven opnemen en dagelijks sluikestorten en zwerfvuil met man en macht opruimen. En we slagen daarin nu. De cijfers bevestigen dat ook. En we kunnen nu reageren binnen de 36 uur, wat eigenlijk wel heel sterk is. Maar ten derde moeten we ook iets doen aan de handhaving. En als we dan kijken naar handhaving, dan denken we aan de politieagenten, gemeenschapswacht, de GAS-ambtenaar die iemand te stekken heeft of door afval te struinen persoonsgegevens vindt om dan de dader te identificeren. Maar ik denk dat we daar ook een stukje verder moeten gaan. Zwerfvuil is een kwestie van onachtzaamheid. Dat is een papiertje in uw zak steken, dat uit uw zak wegvliegt. Dat is een blikje zetten bovenop een volle vuilbak in plaats van dat mee te nemen naar de volgende vuilbak. Allemaal zeer moeilijk. Maar dat is ook uw PMD-zak verkeerd aanbieden, niet goed vastgebonden, bij wind te vroeg buitenzetten zodat alles rond waait op ons openbaar domein. Dat is uw papier en uw karton verkeerd aanbieden, door dat in open zakken, in open dozen te zetten, waardoor dat een kleine windstoot of een aanrijding ervoor zorgt dat gans het openbaar domein vol ligt. Dat zijn wel dingen, waar we iets aan kunnen doen, omdat het veel makkelijker is om daar de mensen op aan te spreken en die mee te nemen. Dat zal trouwens één van de prioriteiten worden van het versterkte team van de gemeenschapswachten om daarop toe te zien. Dat zijn wel concrete dingen, die we kunnen doen. Dat zijn wel dingen, waar we iets aan moeten doen. En ik beloof u, we zullen dit gesprek nog een paar keren hebben. Het zal niet gedaan zijn op het einde van het jaar en ook niet binnen 2 jaar en ook niet binnen 3 jaar. Dit is een strijd, die we continu zullen moeten voeren. En daar kunnen we makkelijk met z'n allen aan hetzelfde zeel trekken. Daar kunnen we makkelijk met z'n allen het over eens worden, denk ik.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Ghesquière?

Ghesquière: Oké. Ja, ik dank de schepen voor zijn antwoord. Ik krijg een galm. Ik dank de schepen voor zijn antwoord, maar ik wou toch nog één ding eventjes kwijt.

Het moet effectief uit het hoofd van zeg maar van elke Sint-Niklazenaar, want sluikstorten bv., er zijn ook heel veel vooroordelen rond. Veel mensen, die denken dat dat bepaalde soorten mensen zijn. En het is wel heel jammer, allé, heel straf, dat ik ... Het enige pluspunt van sluikstorten, dat dat de enige sector is in mijn ogen die 100 % perfect diversiteit kent. Dus dat is eigenlijk zeg maar het enige pluspunt. Men heeft daar arm en rijk en ik heb daar ook geschreven, men heeft dat in alle categorieën mensen. Men heeft dat, ik heb er zelfs geschreven dat, ge kunt zelfs niet zien aan hun auto of ze gaan sluikstorten of niet. Het kan een oude Dacia zijn, maar het kan ook een splinternieuwe BMW of Mercedes zijn die stopt om zijn huisvuilzakje in de vuilbak te proppen. Dus eigenlijk, op dat vlak is het ook een oproep naar alle collega's om, we hebben eigenlijk hier een collectieve verantwoordelijkheid om toch zeg maar dat euvel van die slechte mentaliteit toch echt met z'n allen te laken, ik zal het zo zeggen. Dus ik hoop, schepen, dat we inderdaad op een constructieve manier kunnen samenwerken, want dit zou toch wel ... Een reine stad is voor iedereen superbelangrijk. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Dan geef ik nu het woord terug aan raadslid Kris Van der Coelden voor de interpellatie Boon, een literaire prijs in Sint-Niklaas? Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel. Verleden week konden we in de krant lezen, dat er een nieuwe literaire prijs komt vanaf 2022 in Vlaanderen, gesteund door de Vlaamse regering en met nogal wat centen, die er ook tegenaan gesmeten worden. Dus het is de bedoeling dat dat toch een naam wordt. Alleen konden we daar ook lezen in dat krantenartikel, dat de Vlaamse overheid nog een gaststad zoekt voor die prijs. En allé, dan leek mij dat geen slecht idee, dat Sint-Niklaas zich daarvoor kandidaat zou stellen. Ik denk dat wij, iedere centrumstad probeert zich zowat te positioneren in een bepaalde culturele niche. En ik denk dat we daar in Sint-Niklaas nog altijd wat naar op zoek zijn. Maar als er dan één niche zou moeten zijn, waarin dat Sint-Niklaas toch een hele traditie met zich meesleept, dan is het denk ik wel de literatuur. We hebben Van Wilderode, Snoeck, Lanoye. Grote namen in de Vlaamse literatuur. Ik denk dat we met Archipel misschien in al zijn kleinschaligheid, maar wel een uniek evenement hebben, dat jaar op jaar het kruim van de Vlaamse hedendaagse literatuur naar de stad probeert te krijgen. Zowel de bibliotheek als het cultureel centrum hebben ook een rijke traditie aan literaire evenementen te brengen. En last but not least, hebben wij al een bescheiden literaire prijs in de vorm van de poëzieprijs van jawel, Culturele Centrale Boontje hier op het stadhuis om de zoveel jaar. Dus ik denk dat er heel veel goeie redenen zijn waarom dat Sint-Niklaas die uitdaging zou aangaan en met veel branie zijn kandidatuur zou stellen als gaststad voor de Boon, die nieuwe literaire prijs.

En het feit dat we zitten denken en ontwerpen aan een nieuwe bibliotheek in de stad kan dat alleen maar kracht bijzetten. Dus de vraag is simpel, overweegt de stad of heeft ze het al gedaan om zich kandidaat te stellen als gaststad voor de uitreiking van die ... (?)

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Kris, we gaan dat doen. Voilà. We weten ondertussen ook de datum. We weten dat de stadsschouwburg kan vrij zijn op 17 maart. De literaire cel gaat er ook zijn schouders onderzetten. En we gaan die kandidatuur indienen.

VAN DER COELDEN: Dan vraag ik nog één keer het woord, voorzitter, om u te bedanken voor uw antwoord, voor de goeie wil en om u daar heel veel succes bij toe te wensen.

VOORZITTER: Voilà, dank u wel.

BURGEMEESTER: Volgend jaar is het 110 jaar geleden dat Boon werd geboren, zelfde geboorte of verjaardag als schepen Buysrogge en ere-parlementslid Jos De Meyer.

VOORZITTER: Redenen te meer, ja. Goed. Dan gaan we nog even verder onder ons, want we moeten even de deur sluiten voor twee punten voor de geheime zitting. Dus, Joke, wil jij de pers ...

---ooOoo---